

Aules gairebé buides

► Els centres educatius han reobert amb menys del 5% de l'alumnat d'Educació Infantil

► Al Ripollès ja no hi queda cap persona ingressada amb Covid-19 i a Osona, 20

► Diversos testimonis expliquen com han afrontat el desconfinament

► Retrobar-se després de tres mesos amb el familiar que viu a la residència

► El nombre de persones que busquen feina és el més elevat dels últims deu anys

► Vic pagarà als comerciants el cost del servei d'entrega de la compra a domicili

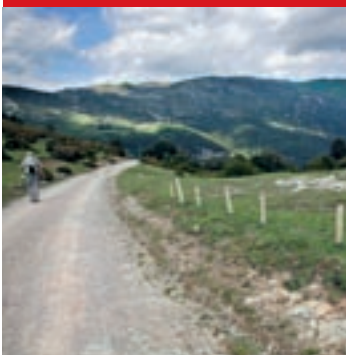
► Oriol Amat: "No es pot dependre tant dels proveïdors xinesos"

Una alumna amb la seva mestra en una de les aules d'Educació Infantil de l'escola Fortià Solà de Torelló

Les escoles han tornat a obrir les portes aquesta setmana sense activitat lectiva. La mesura, que arribava quan faltaven només tres setmanes per a la finalització del curs i havia provocat crítiques

d'una part del sector educatiu, anava destinada sobretot a infants d'1 a 6 anys per motius de conciliació familiar i també per a alumnes vulnerables. Les aules i els passadissos, però, han estat pràcticament buits. En el cas dels alumnes d'Educació Infantil l'assistència ha estat del voltant del 5% a Osona i el Moianès. Al Ripollès, encara més baixa, de menys del 3% de l'alumnat.

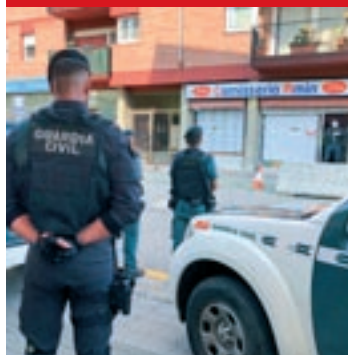
(Pàgina 10)

La nova Agència de la Natura genera debat al territori

Alcaldes com els de Vilanova de Sau i Vidrà han aixecat la veu contra la nova Agència de la Natura que impulsa la Generalitat.

(Pàgina 12)

Ampli desplegament de la Guàrdia Civil en una operació a Vic

La Guàrdia Civil va escorcollar dimarts un establiment a Vic. L'operació té l'origen a Palma de Mallorca per un cas de tràfic d'haixix.

(Pàgina 15)

Darrere la pista del tiet desaparegut a la Guerra Civil

Familiars de Josep Jofre Rosell, de Manlleu, volen recuperar les seves restes, que podrien ser en una fossa comuna a Mallorca.

(Pàgina 31)

El de Ribes, un dels primers cinemes que tornarà a obrir

El Cinema Catalunya de Ribes serà dels primers de Catalunya que torna a obrir, aquest dissabte. Els de Vic, fins a finals de juny.

(Pàgines 38 i 39)

Les cobles donen gairebé per perduda la temporada

Les tres cobles osonenques en actiu, la Genisenc, la Lluïsos i la Canigó, expliquen com estan vivint aquests moments.

La reobertura de centres educatius, amb assistència voluntària per als alumnes i en el cas d'Educació Infantil també per motius de conciliació laboral, ha portat pocs alumnes a les aules. A Osona i el Moianès, al voltant del 5%, mentre que al Ripollès la dada queda entre l'1% i el 3%. El curs, però, continua de forma telemàtica. Per altra banda, els alumnes de 2n de Batxillerat ja es preparen per a la selectivitat, que serà al juliol.

Escoles obertes i gairebé buides

Les aules d'Educació Infantil han obert amb un 5% de l'alumnat a Osona i entre un 1% i un 3% al Ripollès

Vic/Ripoll/Moià

Guillem Rico

El 12 de març era la darrera data que es va apuntar a les pissarres dels centres educatius d'Osona, el Ripollès i el Moianès. Una data que a causa del confinament hi ha quedat gravada com si el temps s'hagués aturat de cop. El calendari, però, va avançar de cop, entre l'1 i 2 de juny, en funció de les festivitats i dies de lliure elecció de cada municipi. L'activitat ha tornat a les escoles però de forma voluntària per a alumnes vulnerables i infants d'1 a 6 anys per motius de conciliació familiar. També per a orientació als cursos de final d'etapa i amb algunes trobades puntuals a la resta. Una reobertura que s'allargarà fins al dia 19 i en què el curs, de totes maneres, acabarà de forma telemàtica. Les aules i els passadissos d'escoles i instituts –a les tres comarques han obert tots–, però, estan pràcticament buits.

En el cas dels alumnes d'Educació Infantil, en què segons el Departament d'Educació s'havia de facilitar l'acollida cada dia de 9 a 1 del matí per als casos determinats, l'assistència ha estat del voltant del 5% a Osona i el Moianès, segons la directora dels Serveis Territorials d'Educació a la Catalunya Central, Dolors Collell. "Entenem que les circumstàncies són força restrictives i això no ha facilitat que vulguin portar els nens", diu Collell. És conscient que "pot haver generat temor", però "hem ofert el servei i s'hi han acollit les famílies que han volgut i que ho han necessitat". Al Ripollès, segons Miquel Marcé i Montse Giménez, representants de la junta territorial de directors del Ripollès, l'assistència ha estat "minoritària", d'entre un 1% i un 3% a Educació Infantil, tret d'un cas puntual del 7% a Sant Joan. De fet, expliquen, en algun centre no hi ha anat cap alumne o n'han estat un o dos.

On l'assistència és més alta ha estat en cursos de finals d'etapa, d'entre el 50% i el 60%, a 6è o 4t d'ESO. En aquest cas, apunta Collell, fins a final de curs pot aug-

Dues alumnes en una de les aules d'Educació Infantil, aquest dimarts a l'escola Fortià Solà de Torelló

Vuit alumnes de 138

Un retorn a les aules peculiar a l'escola Fortià Solà de Torelló

Torelló

G.R.

Tenien ganes de veure els amics i les mestres, i molt probablement el que els més petits s'imaginaven quan parlaven de tornar a l'escola era molt diferent de com ha estat la reobertura de centres escolars aquesta setmana: pocs alumnes, mantenint distàncies i sense el so i moviment propis d'un centre educatiu. Aquest dimarts, el dia en què van obrir la majoria de centres d'Osona, perquè dilluns era festiu o de lliure elecció, tornava l'activitat a l'edifici d'Educació Infantil de l'escola Dr. Fortià Solà de Torelló. Havien decidit que les famí-

lies podrien entrar al pati per deixar els fills i els mestres s'esperaven un tros abans de la porta de l'edifici amb una taula amb mascaretes, gel desinfectant i guants. Esperaven vuit dels alumnes d'entre P3 i P5 que havien confirmat que hi anirien d'un total de 138, en un centre de dues línies. Anaven arribant de mica en mica amb un familiar i alguns equipats amb mascaretes, però a primera hora eren només cinc.

Gemma Colomer, una de les mares, explicava que "treballem tots dos i ens ho hem anat combinant entre teletreball i treball presencial". I tot i que té tres fills, "la petita estava molt avorrida, tenia

moltes ganes de venir i nosaltres no sabíem com fer-ho". Els altres dos germans són més grans i no poden anar al centre, tret de dies puntuals. Una altra mare en arribar deia "tant moviment per cinc" i també apuntava que el germà gran era a casa.

La directora de l'escola, Irene Hernández, explicava que havien preparat dues aules de P3, les més grans, per repartir els vuit alumnes a cada classe. Allà, taules separades i en arribar cada infant s'asseia al seu pupitre amb una safata de jocs desinfectats i que tornarien a netejar quan els deixessin de fer servir –hi ha una persona de neteja tot el matí al centre–.

mentar. De fet, calculen que en el global acabin passant per escoles i instituts un 80% dels alumnes, ja que en alguns casos s'han planificat trobades en grups reduïts o tutories per fer un tancament de curs, que majoritàriament suposaran que els infants vagin un sol dia a les aules. En els cursos intermedis, l'assistència ronda el 30% per fer tutories amb cita prèvia i algunes d'aquestes

trobades també puntuals. Collell diu que "no hem plantejat la conciliació a totes les famílies i nivells, no era possible logísticament", ja que tampoc sabien inicialment la demanda que hi hauria entre els alumnes més petits.

En el cas dels alumnes de 2n de Batxillerat, que han de fer la selectivitat, ja han acabat el curs i ara es fan classes de repàs. Cada centre

té autonomia i la majoria ho continuen fent de forma telemàtica. L'institut Cirviànum de Torelló és un dels pocs en què es fan presencials i aquesta setmana han tornat a les aules 32 alumnes que s'examinaran de la selectivitat. Segons el director, Jesús Calonge, han preparat els espais per tenir-hi només la meitat d'alumnes i fan dues classes d'una hora i mitja cada matí amb totes les

També entraven galledes i pales a les quals posarien el nom de cada infant, encara que volien evitar al màxim sortir als patis on els jocs estaven precintats. Un cop hi eren tots, decidien que ajuntarien els dos grups per no deixar-los en un grup de tres i un de dos. I començaven una taula rodona per explicar com funcionaria el centre aquests dies.

La directora recordava que aquests dies havien hagut d'elaborar un pla per la reobertura i que tots els centres del municipi havien seguit una línia similar, de manera que els alumnes de 1r a 5è hi aniran de forma voluntària un dia per fer un tancament de curs, "perquè es puguin acomiadar en grups reduïts i fer teràpia emocional". En el seu cas, els de 6è, que és final d'etapa, ho faran dos dies a la setmana, els dilluns i els divendres, fins a acabar el curs, que, remarcava, es tancarà de forma telemàtica. Hernández assegurava que "tots tenen moltes ganes de veure's i acomiadar-se perquè marxen de l'escola després de tota una vida aquí", i afegia que, com algunes famílies, també veuen una incoherència que les famílies puguin portar els fills petits cada dia i no els de Primària, segons les ordres del departament. Pel que fa als mestres, de 35 en tenen 7 de vulnerables per tenir 60 anys o més, patologies cròniques o una d'embarassada, que no poden anar al centre. Tal com ho tenen organitzat, "tenim molt joc".

Calculen que aquests dies de reobertura amb assistència voluntària passaran pel centre entre un 10% i un 15% dels alumnes.

mesures de seguretat. A l'institut Abat Oliba de Ripoll en faran a partir del 19 de juny.

Collell remarca que "s'ha fet la reobertura que s'ha pogut amb les limitacions que hi ha" sobretot per atenció emocional i "també ens ha ajudat de cara al setembre", i assegura que "l'emergència educativa la tindrem llavors per incorporar tot l'alumnat, ja que "ara no era possible".

Selectivitat confinada

Alumnes de 2n de Batxillerat que han de fer les PAU d'aquí a un mes combinen l'estudi en grup pel seu compte amb les classes telemàtiques dels seus centres

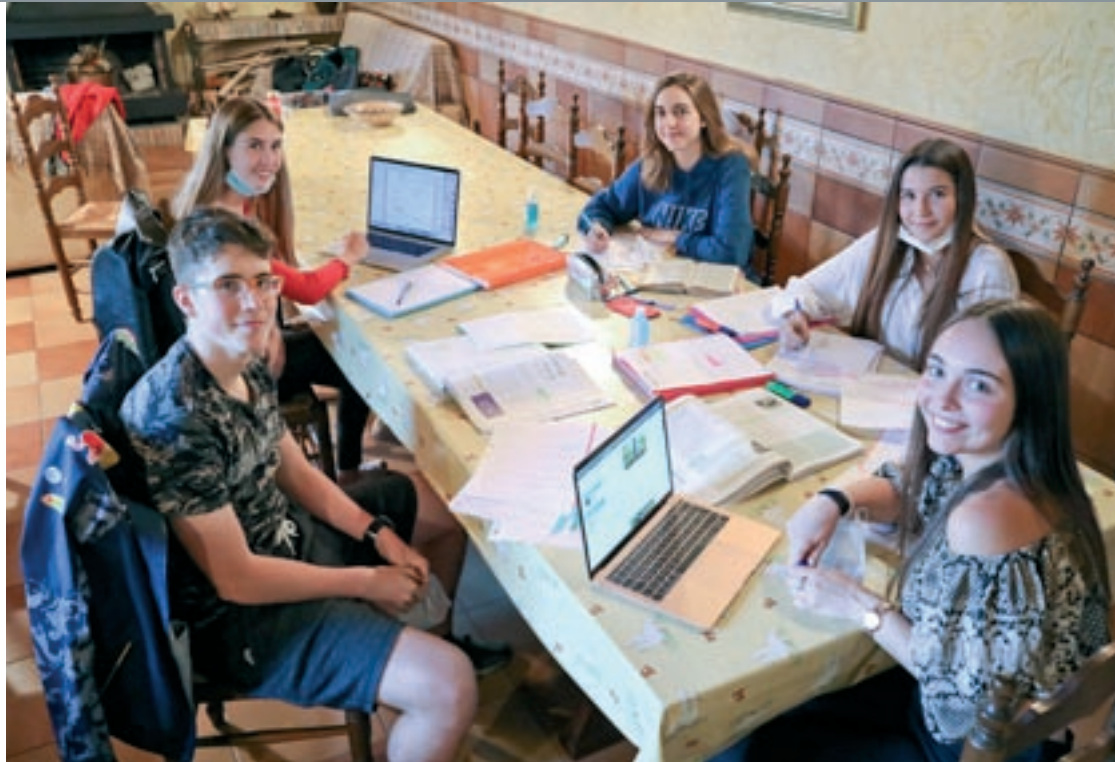
Manlleu

G.R.

Begudes –sense alcohol– i bosses de patates. Eren les provisions per passar una tarda d'estudi en grup que havien preparat cinc estudiants de 2n de Batxillerat de La Salle de Manlleu aquest dimecres. Era la primera trobada que feien Núria Campàs, Marina Quirantes, Anna Fustero, Roger Clot i Júlia Casacuberta per estudiar des de l'inici de la pandèmia, i com que a la biblioteca de Manlleu encara no s'hi poden trobar optaven per anar a Torelló, en un espai prou ample de casa dels avis d'una d'elles. Fins llavors, tot contacte i tot el que envolta la formació acadèmica havia estat virtual.

El trimestre l'han acabat de forma atípica, telemàtica, i ara es preparen per a la selectivitat, també des de casa. Els joves recorden que pel març “ens van dir: agafeu tot el que faci falta per dues setmanes” però “tot sabíem que seria una mica més”. Admeten que “al principi ens ho preniem com una broma” i fins a Setmana Santa van fer algunes classes en línia de forma “més caòtica” fins que tot es va posar a lloc. “Amb la Covid-19 no es podia fer de cap altra manera”, diuen, i “tothom ha hagut d'improvisar, ningú s'ho esperava”, apunten. Els professors, asseguren, “en general s'han esforçat i han treballat més del compte des del primer dia” i fins i tot “els envies whatsapps a qualsevol hora o correus electrònics i et contesten”.

En fer classes telemàtiques, expliquen, “ens trobem més sols”, tot i el suport virtual. També diuen que “les classes

Roger Clot, Júlia Casacuberta, Núria Campàs, Marina Quirantes i Anna Fustero, estudiants de La Salle de Manlleu

per ordinador són molt més pesades” i que “la selectivitat pot ser injusta per a gent que no té internet o que té problemes de connexió”. L'avaluació també ha estat virtual, en el seu cas, partien de la mitjana

“Ara ens trobem més sols però anem ben preparats”

dels dos primers trimestres i podien pujar fins a dos punts per fer la mitjana de la tercera avaluació. Alguns exàmens, comenten, els han fet amb dues càmeres enfocades en diferents angles.

Trobar-se, asseguren, els ha anat bé per “resoldre dubtes” entre ells, encara que saben que els poden demanar als professors. Diuen que tot i això els agradaria haver

pogut fer alguna classe de preparació per a la selectivitat de forma presencial, ja que sobretot en les assignatures específiques de cada modalitat de Batxillerat són pocs alumnes. Però malgrat tot, “fem exàmens de selectivitat i veiem que anem ben preparats”. A les proves hi haurà més opcions i “no ho veiem més complicat”.

A l'inici del confinament, comenten, també els angoyava el fet de no saber en quines dates es farien les proves d'accés a la universitat (PAU). Finalment van saber que passaven de mitjans de juny a inicis de juliol. Més dies per estudiar però alhora allargar-ho tot plegat un mes i asseguren que estan cansats.

Fer la selectivitat més tard també fa que la planificació de cara al primer curs de la universitat s'endarrereixi. La majoria del grup té més o menys clar què volen estudi-

ar. Les dues que fan els Batxillerats Social i Humanístic, Campàs i Quirantes, volen encaminar-se cap al món de la comunicació. La primera està entre Comunicació i Publicitat i Relacions Públiques i

“ho veig factible, no pateixo” i té clar que vol fer-ho a la UVic. Quirantes necessita un 11,7 per fer Publicitat i RRPP perquè “vull anar a Barcelona. Els altres tres estudiants són de l'àmbit científic. Clot ho té clar, vol estudiar Matemàtiques i “segons la universitat la nota és molt alta”. Opta d'entrada per la UPC, però si no “hi ha altres opcions. Casacuberta es decanta cap a l'àmbit sanitari i voldria fer Infermeria a Barcelona, i en cas que no entri es planteja fer-ho a la UdG, on “la nota és més baixa”. Qui encara té dubtes és Fustero, que es debat entre l'Enginyeria Biomèdica, la Biomedicina o la Nanotecnologia i la Nanociència. Haver endarrerit la selectivitat té la part positiva, més dies per pensar.

La situació derivada de la pandèmia també marcarà l'inici a l'etapa universitària, ja que “diuen que no es faran totes les classes presencials”. Anar a la universitat “fa il·lusió, hi ha un ambient nou, gent nova”, però “fer classes en línia espanta i desmotiva” perquè “és un canvi important” i al Batxillerat “ja portàvem el ritme, coneixes els companys i professors” i a allà serà tot nou.

De moment, van pas a pas, ara almenys “sabem quan serà la selectivitat”.

Ja no queda cap ingressat per Covid-19 al Ripollès

Als centres hospitalaris d'Osona n'hi ha 20

Vic/Ripoll

EL 9 NOU

L'Hospital de Campdevànol va donar l'alta aquest dimarts a l'última persona que continuava al centre a causa del coronavirus, de manera que al Ripollès ja no hi queda cap pacient ingressat per la Covid-19. En el cas d'Osona, l'Hospital de Vic, la Santa Creu i el Sant Jaume de Man-

lleu estan atenent 20 malalts infectats pel virus, una xifra que ha anat baixant des que a principis d'abril es va assolir el pic de contagis a la comarca. Tot i això, les autoritats sanitàries mantenen la crida a no abaixar la guàrdia i reitereu que la higiene i la precaució són les mesures més efectives per prevenir possibles rebrotos. Segons les dades que faciliten els mateixos hospi-

tals, des de l'inici de la pandèmia a Osona s'han lliurat 561 altes a persones diagnosticades de Covid-19, mentre que al Ripollès n'han estat 66. Pel que fa a les xifres que reporten les funeràries, les defuncions a causa del virus continuen estabilitzades en 363 i 13.

Tot i que el 21 de juny finalitzarà la sisena i darrera pròrroga de l'estat d'alarma, el ministre de Sanitat, Salvador Illa, va anunciar aquest dijous que les mascaretes i la distància física continuaran sent obligatòries a l'espai públic mentre no hi hagi vacuna o un tractament eficaç contra la Covid-19.

Fussimanya
- RESTAURANT -
1908

DINARS I ESMORZARS DE FORQUILLA

De dilluns a divendres
de 9:00h a 17:00h
dissabtes, diumenges i festius
de 08:00h a 17:00h

DIJOURS TANCAT PER FESTA SETMANAL

 @FUSSIMANYA
  938 122 188
  WWW.FUSSIMANYA.CAT

Sis de cada deu espanyols s'han sentit deprimits durant el confinament, però també hi ha persones que ara viuen amb neguit la possibilitat de recuperar el contacte

amb el món exterior. A diferència de qui ho tria voluntàriament per salut o responsabilitat social, els experts recomanen buscar ajuda si sentim que ens paralitza el pànic.

Confinament, casa, zona de confort

Recuperar el contacte amb el món exterior, un repte per a les persones amb fòbies socials o que han alentit el ritme de vida els últims mesos

Vic/Ripoll

Txell Vilamala (text) / Albert Llimós (fotos)

Avorriment, tristor, angonya, ira... Són algunes de les sensacions que van anar guanyant terreny un cop superada la novetat del confinament i els dies de receptes de cuina, neteja o adaptació a un teletreball tan insòlit com difícil de compatibilitzar amb nens i nenes a casa. Amb el pas a la fase 1, dilluns de fa dues setmanes, la població d'Osona i el Ripollès deixava enrere l'aïllament més estricte. Durant aquest temps la vida ha tornat al carrer, però també hi ha persones completament adaptades a la rutina del confinament que ara viuen amb més neguit que alegria la possibilitat de rebobinar i recuperar la vida d'abans de l'estat d'alarma.

Per referir-se a aquesta situació, les últimes setmanes han aflorat termes com la *síndrome de la cova* o la *cabana*, no reconeguts als manuals de psicologia però que van fent fortuna a l'hora de descriure l'oposició a abandonar la zona de confort en què s'han convertit les parets de casa. "Partint de la base de no haver patit cap afectació de salut a l'entorn més proper, és comprensible que hi hagi gent a qui li costi tornar a la realitat", explica la psicòloga torellonca Elena Crespi, "venim d'un món en què anem sempre de pressa, tot ha de ser immediat, fer diners... El confinament ha servit perquè algunes persones s'adonin que els agrada caminar en comptes de córrer, o fins i tot que feien més vida social de la que realment desitjaven".

Segons una aproximació del Col·legi Oficial de Psicologia de Catalunya, entre el 80% i el 90% de la població acabarà tornant a la normalitat sense problemes, però també és cert que hi ha un gruix de persones a qui els neguiteja sortir al carrer a causa del coronavirus i la possibilitat de contraure'l. Una por que

CONSELLS PER A UN DESCONFINAMENT PROGRESSIU

Segons Open Evidence, una *spin-off* vinculada a la Universitat Oberta de Catalunya, sis de cada deu espanyols s'han sentit deprimits durant el confinament. En el cas de les persones a qui les neguitegi sortir al carrer, Crespi i Borrat recomanen respectar els tempos d'un mateix, però no instal·lar-se en la por i, per tant, recuperar progressivament el contacte amb el món més enllà de casa. En un article publicat a l'*Ara* el 17 de maig, els psicòlegs Jaume L. Celma i Carmina Saldaña ressenyaven els següents consells:

■ Petits exercicis d'enfrontament a l'exterior

Fer una petita volta abans de tornar a casa aprofitant haver sortit a comprar, fins arribar a un trajecte més llarg i durant més temps.

■ Desviar l'atenció

Per intentar calmar el cervell, hi ha l'opció d'escollir música durant el passeig, fer-lo en companyia d'una persona que ens generi seguretat o realitzar exercici físic.

■ No seguir contínuament l'actualitat

Les notícies sobre la Covid-19 poden arribar a desencadenar més angonya i sensació de desbordament.

■ Buscar ajuda

En cas de no poder controlar la inestabilitat, el més aconsellable és posar-se en mans de professionals.

és normal a l'hora d'enfrontar escenaris desconeguts o d'amenaça, però que no es hauria d'arribar a paralitzar. "Segurament al principi el bombardeig d'informació i

els anuncis del govern van generar un efecte contraproductiu a molta gent que, si ja tenia dificultats afegides, es va acabar d'alarmar", apunta Pau Borrat, psicòleg del consultori Bayés de Vic.

Els casos més extrems són els de persones que pateixen fòbies socials: "Quedar-se a casa, el que abans era particular seu, s'ha estès a tota la ciutadania, de manera que han deixat de quedar exclosos de la norma. Ara poden sentir encara més angonya de l'habitual havent de reprendre el contacte amb el món exterior". En aquesta situació hi ha el risc que s'hi trobin els pacients amb agorafòbia (por als espais oberts), que han passat tres mesos sense sentir-se obligats a sortir, però també persones amb fòbia social o amb trastorns obsessius compulsius que es tradueixen en un patiment desmesurat pel que fa al risc de contagi. Borrat també alerta de possibles retrocessos en el treball terapèutic: "Hem detectat que hi ha persones que s'han agafat al discurs de la por per deixar de responsabilitzar-se de certes coses o abandonar un determinat tractament. En aquests casos el confinament haurà suposat una regressió de la feina que havíem fet fins ara".

Un altre factor que els experts jutgen transcendental en la predisposició a desconfinar-se és com s'ha passat l'aïllament. Viure en un pis sense sortida exterior, havent de fiar tot el sol a una finestra o amb una mala connexió a internet pot haver alimentat l'angoixa, mentre que les famílies amb terrassa o una casa amb jardí generalment hauran passat el confinament millor. Tal com recollia l'edició d'EL 9 NOU del passat 15 de maig, tampoc es pot oblidar que durant els últims mesos l'Institut Català de les Dones ha registrat un increment del 88% pel que fa a les consultes relacionades amb violència masclista.

Concepció Domingo i Frederic Carrero Perafita

"Excedint-te estàs posant en perill la vida dels demés"

Perafita

T.V.

Frederic Carrero (69) ha viscut dos confinaments, un d'exterior i un altre a dins de casa. El motiu és que la seva parella, Concepció

Domingo (63), va decidir recuperar la bata de metgessa i tornar a exercir temporalment al CAP Vic Nord després de dos anys dedicant-se a la musicoteràpia. "Faig seguiment telefònic de pacients", explica ella mateixa, "però érem

Lia Massuet, Montserrat Pascual i Maria Sieso Tavèrnoles

"Ho he fet per les àvies. Patia molt pel risc que es contagiessin"

Tavèrnoles

T.V.

Lia Massuet (57) ha seguit un confinament estricte, però no per qüestions de neguit o salut personal, sinó pensant en la mare i la

sogra, que viuen amb ella i el seu marit a Tavèrnoles: "Soc hiperresponsable amb les àvies. Tot i que estan molt bé, és un fet que la malaltia ha causat estralls especialment en la gent gran i vulnerable". Maria Sieso i Montserrat

"Tot i que es tarda 21 dies a canviar un hàbit i ara n'hem passat més de 80, el sistema que tenim al darrere és molt potent. Ens empeny

a treballar i tornar al model productiu d'abans", explica Crespi. Com molts companys de professió, ella és escèptica a l'hora de pensar que la

conscients que en un centre d'atenció primària hi entra molta gent amb possible Covid-19". És per això que, seguint les recomanacions del Col·legi de Metges, tots dos van acordar dividir-se els espais de casa i deixar de compartir lavabos i dormitori. De moment continuen aplicant el mateix sistema i Domingo, que ha de sortir per anar a treballar, és també l'encarregada de fer la compra al supermercat. Això ha permès al seu marit complir un aïllament estricte. I és que, tal com explica Carrero, durant aquests vuitanta dies només ha fet una visita al podòleg i, des que va reobrir a finals de maig, sessions esporàdiques de tir amb arc al Club Vall-Llobera (Muntanyola). "Complir el confinament és una qüestió de responsabilitat social", assegura, "excedint-te estàs posant en perill la vida dels demés". També destaca que aquest temps li ha servit per revaloritzar petits detalls de la vida quotidiana i la feina que porten a terme les Germanetes dels Pobres o el menjador social El Tupí, amb el qual col·laboren.

"És cert que ara mateix estem detectant menys casos de Covid-19, però no ha baixat tant com es pensa la gent", hi afegeix Domingo. Amb l'objectiu d'evitar ser origen d'hipotètics focus de contagi al poble, ella preventivament continua sense trepitjar les botigues de Perafita.

Pascual tenen 89 i 93 anys i ara per ara han abandonat les visites al consultori mèdic, la perruqueria o els dinars de celebració a Can Janot. Els últims tres mesos, de fet, no han sortit ni un cop de casa i s'han hagut d'abocar a les noves tecnologies per mantenir el contacte amb els nets. "És clar que troben a faltar tocar-los i veure'ls de tu a tu", explica Massuet, "però el meu marit està de baixa i jo fins ara teletreballava, de manera que s'han sentit molt acompanyades i superateses". També hi ha ajudat comptar amb un bon jardí i, tenint en compte que tots quatre han estat estrictes amb l'aïllament, disposar d'un hort o veïns que els han anat proveïnt d'ous.

Ara, amb l'alentiment del ritme de contagis, s'obre la porta a recuperar progressivament les sortides al carrer, però Massuet continua receptant cautela: "Veure les terrasses dels bars tan plenes i sense respectar les distàncies de seguretat em fa patir. Jo estic prenent moltes precaucions, fins i tot canviar-me la roba abans d'entrar a casa, i saber que hi ha gent irresponsable m'obliga a extremar-les més". Si la pandèmia continua evolucionant de la mateixa manera, d'aquí a tres setmanes preveuen una barbacoa en família, però al jardí i conscients que malauradament les abraçades i els petons continuaran representant un risc.

Txell Martí Roda de Ter

"Tenim aquesta angoixa per haver viscut una mort tan sobtada"

Roda de Ter

Guillem Rico

Fins aquest dimarts no va sortir de casa per primer cop, tret dels passejos amb els seus dos fills en llocs amb poca gent quan l'estat d'alarma ho

va permetre. Txell Martí, de Roda, és tutora de 6è a l'escola Vedruna de Manlleu i va anar a preparar els materials pel retorn dels alumnes a l'aula en dies puntuals. Els darrers mesos "hem estat bastant tancats a casa", on per sort tenen un pati i una

terrassa. Ella va anar per últim cop al supermercat al voltant del 20 de març i després van acordar que seria el seu marit qui sortiria "per evitar al màxim els contagis".

A la família la pandèmia els ha tocat molt de prop i per això "tens respecte i molta por". El seu sogre es va començar a trobar malament a finals de març, el van ingressar i va morir en pocs dies. "El dol ha estat molt dur" i fins la setmana passada "no vam poder veure la sogra i els germans" del seu home. Per això, han fet moltes videotrucades "per fer teràpia i parlar-ne molt entre els germans". A més, la seva sogra també va estar ingressada per la malaltia. "No saps com et ve i, de cop, et canvia molt la vida", lamenta Martí. Tot plegat, "et crea una por i una angoixa que hem d'anar traient" i en aquest sentit "gràcies als nens ho fas". La rodencs apunta que potser "tenim aquesta angoixa per haver viscut una mort tan sobtada".

La mestra explica que "em va fer cosa entrar a l'escola", on de nou "et trobes tots els companys amb mascareta, que fa tres mesos que no veus, no els pots abraçar ni fer-los dos petons". Després de tants dies "et sents segur a dins de casa" i a fora, "potser és pel que ens ha passat", tot plegat "fa molt respecte i hem de vigilar molt, no és una broma", assegura la rodencs.

Núria Perpinyà Ripoll

"A casa, amb la meva parella, hi estic molt bé"

Ripoll

Jordi Remolins

Tot i el confinament, Núria Perpinyà no ha parat. La seva feina com a responsable de comunicació, convivència, participació i educació de

l'Ajuntament de Ripoll, afegida a un marcat compromís social, ha afortunat que durant tot el confinament li hagin faltat hores per treballar. "Sovint arribava l'hora de dinar i ni tan sols recordava que havia de menjar", afirma.

Aquesta tècnica ripollesa ja va ser la cara visible a l'hora de gestionar els dies posteriors dels atemptats de l'agost de 2017 a Barcelona i Cambrils. Com aleshores, ara explica que "quan m'hi poso, no tinc aturador". Potser per això quan li demanen si a l'Ajuntament ja tornen a treballar no pot evitar un punt d'irritació perquè ella no ha deixat de fer-ho. I tampoc ha passat gens de por davant del perill de contraure la Covid-19. "Tinc una malaltia immunitària, però si en algun moment he tingut por ha estat per aquells que estimo", diu Perpinyà. I de fet ha estat durant aquest primer tram de pandèmia quan ha sortit la seva part més humana. Ha col·laborat en tasques de voluntariat, repartint mascaretes, activant internet per a les famílies més vulnerables i ha continuat col·laborant amb Creu Roja portant menjar a casa de gent gran.

A l'Ajuntament, això sí, només hi ha posat els peus per buscar material. De fet a casa, "amb la meva parella, hi estic molt bé". Encara que sigui lleig dir-ho, és de les que admet que s'ha sentit còmoda en la fase zero, precisament per aquest clima de confort. Només li ha sobrat tot el que ha patit molta gent en termes de salut, família o havent de tancar els negocis. Per això considera que els que han continuat cobrant "podem considerar-nos uns privilegiats".

Covid-19 es traduirà en un canvi de paradigma: "Portem tota la vida havent de complir horaris, cada cop més estressats, i amb uns hàbits

que són força tòxics per a la nostra salut mental. Amb tres mesos malauradament no n'haurem tingut prou per fer un canvi de xip". Sigui

com sigui, la recomanació dels psicòlegs a les persones que ara mateix visquin el desconfiament amb pànic és demanar ajuda, perquè "si una cosa ens

espanta i l'evitem, el monstre es va fent gran". Forçar-se a sortir no ha de ser la solució, però sí que cal recuperar de mica en mica la vida al car-

rer. Entre els consells, fer-ho d'entrada per satisfer necessitats bàsiques, com comprar, i sumar-hi després activitats d'oci que reportin benestar.

La majoria de residències d'Osona i el Ripollès han recuperat aquesta setmana les visites de familiars. És un pas endavant, però tot i això la seguretat continua condicionant uns retrobaments que duren com a molt mitja hora, sense contacte físic i amb guants i mascareta.

Petons i abraçades a dos metres

Fina Solagran, de Taradell, es va retrobar dimecres amb la seva mare després de gairebé tres mesos veient-se només a través de videotrucades

Solagran, d'esquena, llançant-se petons amb la seva mare a través de la taula que garanteix la distància de seguretat

Taradell

Natàlia Peix

Arriba uns minuts abans de les 5, l'hora acordada per a la visita, i s'espera a l'exterior del recinte de la Fundació Vilademany. Fina Solagran està a punt de tornar a veure cara a cara la seva mare, en el que serà el primer contacte directe des del 14 de març, quan es va decretar l'estat d'alarma. Admet que té "una mica de nus" a l'estómac, i sensacions contraposades. A l'alegria de retrobar-se s'hi barreja la incertesa de saber com reaccionarà la mare,

Montserrat Corominas, de 87 anys, que viu a la residència des del mes de gener i que ha estat malalta de Covid-19, amb un pronòstic que durant uns dies va ser molt poc esperançador. S'ha recuperat del coronavirus, però la demència que pateix ha anat avançant, i Solagran tem que interpreti la visita com el senyal que torna a casa. Abans d'entrar a les dependències que la Fundació Vilademany ha habilitat per a les visites dels familiars als residents a l'espai del centre de dia –tancat a causa del confinament–, Solagran entrega la documentació

requerida per la residència, es renta les mans amb gel hidroalcohòlic i després que li prenguin la temperatura es posa la mascareta, els guants i els peücs per accedir a la sala on l'espera la Montserrat. Des de darrere del vidre, es veuen les abraçades i els petons que es llancen mútuament, des d'una banda i l'altra de la taula que garanteix els dos metres de distància. Durant la conversa, les mostres d'afecte es van repetint. Al cap de vint minuts, Solagran torna a creuar la porta, ja més tranquil·la. "Ha anat força bé, però ens enyora i li costa

ALBERT LLIMÓS

d'entendre que no podré tornar a venir fins la setmana vinent, i durant pocs minuts", explica. Solagran coneix perfectament la Fundació

Vilademany perquè, a banda de tenir-hi la mare, fins fa un any i pocs mesos hi treballava d'auxiliar d'infermeria. En destaca el tracte i, malgrat les

Manlleu crearà un espai en memòria de les víctimes del virus

Manlleu

EL 9 NOU

L'Ajuntament de Manlleu vol iniciar d'aquí a dues setmanes un taller que constarà de diverses sessions dirigides a famílies que hagin perdut un ésser estimat a causa de la Covid-19. El conduiran una psicòloga i una treballadora social amb l'objectiu d'arribar a crear un espai en memòria dels veïns i veïnes de la ciutat que han mort arran de la pandèmia.

Segons informa el consistori, les trobades es duran a terme de forma presencial, mitjançant una metodologia grupal i participativa i "complint sempre les indicacions i mesures de seguretat establertes". En total seran sis sessions de dues hores cadascuna. L'Ajuntament demana a les persones que estiguin interessades a participar-hi que s'inscriguin abans de l'11 de juny mitjançant un formulari que es pot trobar a la seva pàgina web.

Ajuntament de Vic

www.vic.cat

PERSONAL AJUNTAMENT DE VIC

Procés de selecció:

Tècnic/a d'Ocupació

La informació de la convocatòria està penjada al web d'ofertes del Servei Local d'Ocupació www.diba.cat/slo (oferta número 296360).

Per prendre part en aquest procés selectiu us podeu apuntar mitjançant el mateix web o bé enviant el currículum a ocupacio@vic.cat fins el 09/06/2020 a les 14h.

Informació: Servei Local d'Ocupació.
Tel. 93 886 21 00.

ASSESSORIA LABORAL I FISCAL

BUSQUEM PERSONAL amb alt coneixement per al departament laboral.

Incorporació immediata.

Interessats envieu CV a treball@vic.el9nou.com indicant la referència 99-167

Anuncieu-vos a la borsa de treball

EL 9 NOU

Per a més informació truqueu al telèfon 93 889 49 49

1

Setmana d'emocions

Hi ha moltes històries que han quedat aturades per culpa del virus. Aquestes són tres de les que he descobert al llarg de la setmana fotografiant retrobaments familiars a la residència El Nadal de Vic: "Fa 56 anys que estem casats. Mai a la vida havíem passat tant temps separats i sense poder fer broma, perquè nosaltres ho som molt, de la broma. Avui, per fi, puc veure la meva dona. Estic nerviós!" (1). "El dia 12 de març va ser l'últim que vaig estar amb la meva mare. L'endemà, quan vaig anar-hi com de costum, ja no es podia visitar familiars. Avui ens retrobarem" (2). "Hem fet videotrucades amb la tieta, però no és el mateix que el contacte de tu a tu. L'espero a darrere una columna, amagada, per donar-li una sorpresa. Vull ensenyar-li una foto de l'Esteve, el seu altre nebot: un dia, sortint a caminar, se li va parar un lloro a l'espatlla. Quin fart de riure que ens hem fet" (3). **Marc Sanyé**

2

3

MARC SANYÉ

circumstàncies, com de fluida ha estat la comunicació des que el coronavirus va obligar a tancar el centre per preservar la salut dels residents.

Segons Lluís Verdaguer, el director, durant aquests gairebé tres mesos han registrat 14 defuncions i ha calgut aïllar 26 persones, però actualment

només en queden quatre de positives asimptomàtiques. Recuperar el contacte directe amb les famílies equival a ser una mica més a prop de la

normalitat, però de moment visites de només 20 minuts un cop a la setmana, sense contacte físic i amb el mateix únic familiar en períodes de

quinze dies. Fina Solagran ja està apuntada per a la setmana que ve. Dimecres, de nou a les 5 de la tarda, una altra cita amb la mare.

JIP
moda

Vic - Ctra. Manlleu km 0,3
Tel. 93 889 24 64
www.jipmoda.com

Hem omplert botigues!

Exposem el 100%
dels nostres productes.
Dtes. excepcionals per
liquidació total per jubilació!

Us hi esperem!

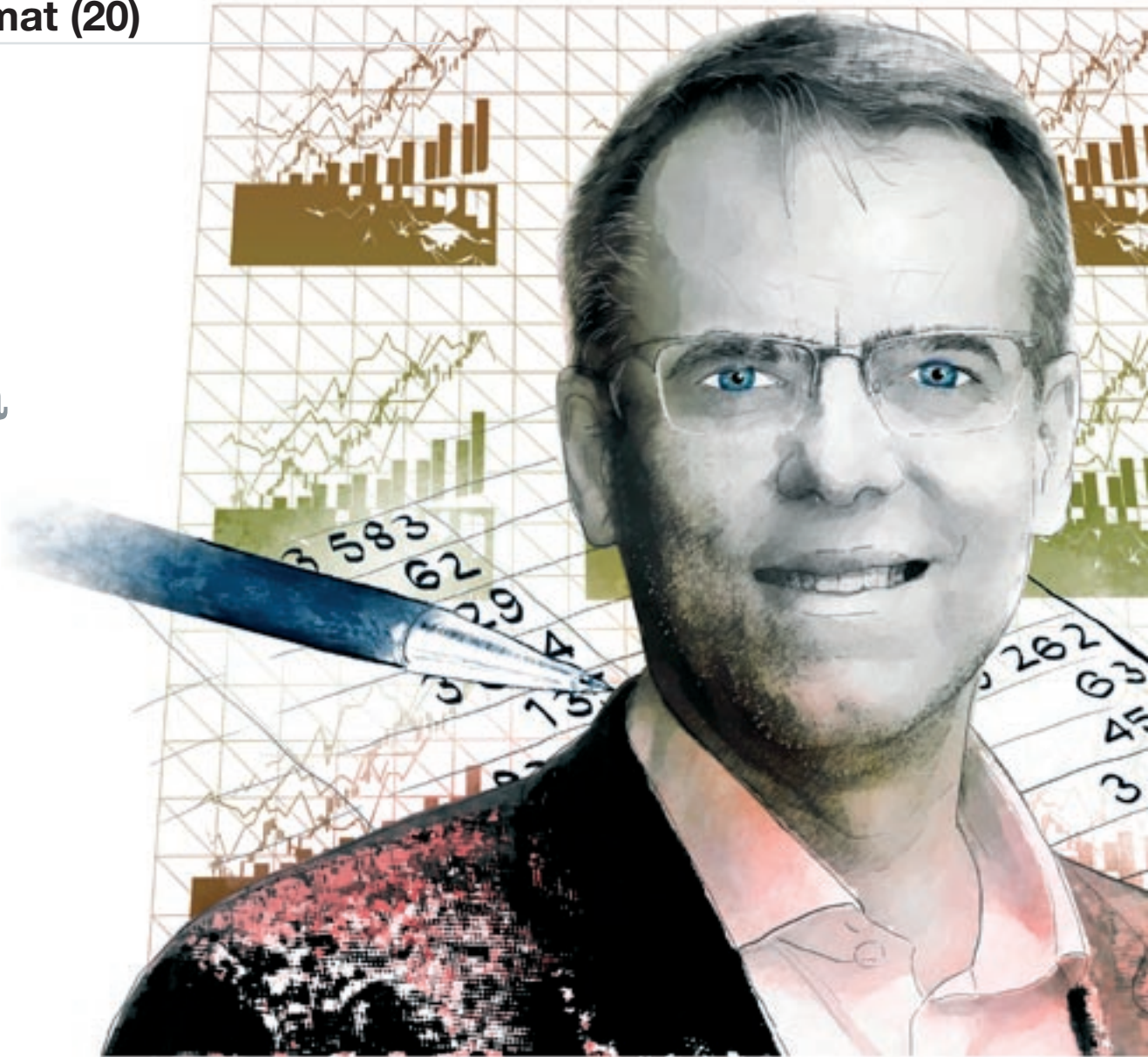
**-50% i
-60%**

Diàlegs d'un temps

Oriol Amat (20)

“La reacció de l'Estat en aquesta crisi ha estat més ràpida que en la de l'any 2008”

Oriol Amat (Barcelona, 1957) és catedràtic d'Economia Financera i Comptabilitat de la Universitat Pompeu Fabra i presideix l'Associació Catalana de Comptabilitat i Direcció. Fa dos anys va ser triat com a rector de la UVic-UCC, càrrec al qual va renunciar per motius personals. Autor de diversos llibres de comptabilitat i finances, aviat publicarà 'L'ampolla mig plena'.

Vic

Dolors Altarriba

Vostè és economista i és optimista. Com diu sovint, els economistes s'equivoquen i ara mateix hi ha versions diverses: que això serà llarg i l'economia es desploma o que ens en podem sortir. Per on tirem?

És cert que els economistes ens equivoquem i molt. Però en això estem en una situació semblant a moltes altres professions. Per exemple, en medicina avui mateix llegeixo als diaris les opinions de dos metges molt reconeguts que diuen exactament el contrari. Un diu que el coronavirus en un parell de setmanes haurà pràcticament desaparegut i que si torna ja serà molt inofensiu. L'altre diu que ens preparem bé perquè el coronavirus tornarà amb molta força a l'octubre i que hi haurà molta mortalitat durant un parell d'anys. Un tema com el coronavirus posa de manifest que els éssers humans tenim moltes limitacions. Pel que fa a l'economia, crec que si els governs, sobretot l'espanyol, que es qui té les competències, ho fan bé en temes de salut i es rescata l'economia, ens en sortirem ràpid. Per això, és molt important que les autoritats segueixin les millors pràctiques internacionals, els països que ho estan fent millor en temes de salut i en temes econòmics. Recordem que en la crisi del 2008, els països que van actuar ràpidament rescatant l'economia, com els Estats Units, per exemple, en un any ja van recuperar el nivell d'activitat. En canvi, a Espanya no es va actuar de veritat fins al 2012 amb els ajuts molt importants del Banc Central Europeu i, per això, l'activitat a Espanya no es va recuperar fins al 2016. Per tant, per no actuar ràpid, es van perdre vuit anys. Això va costar centenars de milers de llocs de treball.

Tinc entès que aviat publicarà un llibre que es titula 'L'ampolla mig plena' (Edicions 62). No sé si el títol ve d'abans de l'aparició de la Covid-19, però podem realment mirar-nos el got mig ple en aquesta crisi?

És un llibre que vaig començar fa uns anys, però l'he acabat durant el confinament. És evident que l'ampolla (o el got) té ara una part important que

està buida, ja que no podem oblidar els que han perdut la vida, o els que han perdut persones estimades. A part, hi ha qui s'ha quedat sense el lloc de treball i moltes empreses que estan en risc. Però, tot i així, l'important és què fem a partir del que està passant. Com deia mossèn Ballarín, "la vida no és com te la donen, sinó com te la prens". Per tant, l'actitud davant el que ens passa és la clau. Hi ha temes que no podem canviar. Per exemple, si tenim un hotel i per Setmana Santa no vam tenir clients, això ja no es pot recuperar, si no és que el govern ho compensi d'alguna manera. Però hi ha d'altres temes en els quals poden aparèixer oportunitats que algú aprofitarà. M'estic referint a empreses que augmentaran les vendes amb productes en què ara ha pujat molt la demanda (mascaretes, tests, productes alimentaris, estris per tallar-se els cabells a casa, comerç per internet, serveis relacionats amb internet, videoconferències, productes relacionats amb el teletreball...).

La reacció a aquesta crisi econòmica produïda per la crisi sanitària havia de ser ràpida. Ho ha estat prou per part de l'Estat?

La reacció de l'Estat ha estat més ràpida que en la crisi de 2008, ja que ara mesures com els ERTO han anat més ràpid, i també els préstecs ICO o de l'ICF. Es tracta de mesures que van en la bona direcció, però que han de ser complementades per rescats potents a les parts més vulnerables de l'economia. Tot i així, en alguns casos com els ICO hi ha massa burocràcia; i en els ERTO en alguns casos hi ha hagut queixes que els pagaments s'han fet amb molt de retard. Diria que ens aniria millor si als governs hi haguessin més persones que saben el que és una empresa, perquè n'han creat alguna, i saben el que és no tenir diners per pagar impostos o nòmines. És clar que als governs hi ha d'haver polítics, sindicalistes, professors... però també hi ha d'haver persones que sàpiguen el que les empreses necessiten. Hi ha governants que desconfien molt de la gent d'empresa i no són conscients que si el sector públic existeix és perquè hi ha un sector privat que genera activitat i paga impostos. És veritat que també hi ha qui en el sector privat actua de manera poc ètica, però no es pot generalitzar. Ens

aniria millor si hi hagués més col·laboració entre el sector públic i el sector privat.

Com pot rescatar un Estat que sembla tan feble econòmicament com l'espanyol tot el que fa falta?

L'Estat espanyol no és tan feble. És veritat que està molt endeutat, però no oblidem que dels 200 països que hi ha al món, l'Estat espanyol està al voltant del número 30 en renda per càpita. I Catalunya, a escala mundial, està al voltant del país número 26 en renda per càpita. Per tant, no som pobres, un altre tema és que amb els recursos que generem podríem fer més coses, repartir-les millor i, per tant, tenir més benestar. Val més que es rescatin pimes, autònoms i altres empreses afectades ara, encara que el deute públic passi del 100% del PIB al 110% o 115%. Si no es fa això, ens trobarem amb molts tancaments d'empreses i un important increment de l'atur que costarà molt més en subsidis i menor recaptació d'impostos i Seguretat Social durant molts anys.

Abans deia que s'ha respost en ERTO i crèdits ICO, però s'ha fet amb prou valentia tenint en compte que s'utilitza la paraula excepcional per definir la situació?

La resposta (ERTO i ICO) va en la bona direcció, però ha d'anar acompanyada de més mesures de rescat, sobretot pensant en sectors específics (turisme, restaurants, aerolínies, cultura...). Per posar un exemple de mesures que farien falta podem seguir bones pràctiques internacionals com les que han fet països com Itàlia, que ha donat bonus de 500 euros a cada ciutadà perquè els gastin en hotels italians. S'han d'augmentar molt els imports totals, ja que s'han esgotat molt ràpidament. Per altra banda, tenen molta paperassa i cost financer rellevant. En d'altres països ho han fet amb préstecs sense interès.

Els ERTO s'entenen com una bona eina per no deixar caure les empreses però es poden convertir en ERO fàcilment. Pot haver-hi empreses que aprofitin la situació per reduir plantilla?

Els ERTO són una mesura correcta. Però cal que per responsabilitat social se'n faci un bon ús, ja que ho estem pagant entre tots.

La setmana passada es va aprovar per part del govern espanyol una renda mínima vital. És un primer pas cap a la renda universal?

Tenint en compte que el 30% de la població està sota el llindar de pobresa cal aprofundir en la política de rendes. De tota manera, la renda mínima aprovada no és una renda universal, sinó que és una renda condicionada, ja que s'han de complir certes condicions, que essencialment són estar en situació clara de pobresa. Ara són una mesura adequada que ajudarà a parar el cop que estan patint moltes persones i famílies.

Una renda universal necessària de molta autoresponsabilitat per part dels ciutadans. La tenim?

Una renda universal requereix anar amb molta precaució i, com s'ha fet a Finlàndia, s'han de fer proves per no cometre errors que poden costar molts diners als ciutadans.

Algunes mesures de les quals vostè proposa passen per millorar la liquiditat de les empreses. Però com sabem que són o no solvents tot i no tenir liquiditat? O perquè sovint l'opció de no repartir dividends o l'ampliació de capital no es planteja en casos com aquest?

Una part important de les empreses, tot i ser viables, viuen força al dia, com moltes famílies. D'acord amb els

estudis que hem fet, al voltant del 50% de les empreses si estan unes setmanes sense ingressos ja poden tenir seriosos problemes per atendre els seus compromisos.

Vostè ha estudiat la comptabilitat de les

empreses i diu que el 40% enganyen en la presentació dels seus comptes? Hi ha una part de confiança que falla?

La majoria de la gent és honrada i actua èticament, i el mateix passa amb les empreses. Però hi ha una part de la gent i de les empreses, i afegiria dels polítics i governants, que tenen problemes seriosos d'ètica i que enganyen en els seus comptes o que són corruptes. Podem recordar l'estudi de la Universitat de Las Palmas que conclou que la corrupció a Espanya ens costa 40.000 milions d'euros. Els estudis que hem fet mostren que al voltant del 10% de les empreses enganyen fent il·legalitats i, per tant, de manera fraudulenta. Però també hi ha

“Les empreses han de revisar les seves polítiques logístiques i la diversificació dels seus proveïdors per no dependre tant de les fàbriques xineses”

un altre 30% de les empreses que enganyen amb pràctiques que tot i ser legals són èticament molt discutibles.

Entenent que l'escenari passa per començar a créixer el 2021, sobretot recuperant llocs de treball, creu amb el seu optimisme que es recuperarà no ja com ara sinó com abans de l'altra crisi (on encara no havíem arribat)?

L'any 2013 teníem un atur a Catalunya del 26% de la població activa. El febrer d'enguany havia baixat fins a l'11% i ara ha pujat força, però crec que a mesura que es vagi fent el desconfinament caurà molt. De tota manera, crec que ens situarem a prin-

cipis del 2021 amb un atur encara més elevat que el que teníem el febrer d'enguany.

I la forma de recuperar-ho serà diferent? Serà cert que caldrà un canvi de tipus d'economia a aplicar que tingui en compte el planeta?

De la crisi del coronavirus hem de treure diverses lliçons i, entre elles, destacaria que hem de cuidar més la sanitat i la ciència, i hem de prendre'n més seriosament la sostenibilitat del planeta. Per altra banda, les empreses han de revisar les seves polítiques logístiques i la diversificació dels seus proveïdors, per no dependre tant de les fàbriques xineses. Crec que això farà incrementar la part dels subministraments que es fan amb proveïdors que estiguin al país. Per exemple, durant el coronavirus no hi ha hagut desabastiment de menjar, i una explicació és que bona part de la producció es fa a prop i no a la Xina.

I més enllà d'això, en un país amb una relació tan baixa entre el que es recapta amb impostos segons el PIB i que està lluny de la mitjana europea, seria el moment de donar un cop de timó i no permetre ni economia submergida ni bonificacions que només serveixen a grans fortunes?

Aquesta és una assignatura pendent de la qual es parla des de fa molts anys i no s'acaba de solucionar. Sens dubte cal aconseguir que les empreses, especialment les grans multinacionals, tributin aquí segons l'activitat que fan, ja que moltes utilitzen filials en paradisos fiscals per minimitzar els impostos que paguen i això perjudica molt els comptes públics. Recordem que una part molt important de la riquesa mundial, que sovint prové d'il·legalitats, s'amaga en determinats paradisos fiscals. L'expresident dels Estats Units Barack Obama i també l'expresident francès Nicolas Sarkozy van dir fa uns anys que acabarien amb els paradisos fiscals, però passen els anys i sembla que continuen amb molt bona salut.

M. Rosal de la Torre

PUBLICITAT Serveis

esfosa
EXCORXADOR FRIGORÍFIC D'OSONA SA

C. Sant Llorenç Desmunt, s/n - Vic
www.esfosa.com

A la sessió del Parlament del dia 17 de juny està previst que es debati l'aprovació de l'Agència Catalana de la Natura, una entitat que porta des del

2017 encallada als despatxos i que, recentment, ha aixecat queixes des del territori, que la veuen com una amenaça a les competències de cada ajun-

tament, ja que passaria a ser l'encarregada de gestionar gran part de les polítiques ambientals aplicades arreu de Catalunya.

Oposició d'alcaldes i propietaris forestals a l'Agència de la Natura impulsada per la Generalitat

El conseller Damià Calvet defensa que es tracta d'un ens participatiu i que incrementarà el pes local

Vic

Eloi Puigferrer

Molts països i regions arreu d'Europa i el món ja comencen a veure com una necessitat imperiosa el fet de comptar amb organismes que gestionin i controlin la naturalesa i la massa forestal arreu del territori. A Catalunya, els temes referents al medi ambient i al sector primari sempre han nedit entre aigües de diferents conselleries, i ara, des de la Generalitat, es pretén unificar totes aquestes decisions i gestió en un sol ens: l'Agència Catalana de la Natura, una "vella aspiració", com la defineix Damià Calvet, conseller de Territori i Sostenibilitat. Aquesta proposta, formulada pels grups polítics de JxCat, ERC, el PSC i els Comuns, està previst que entri a votació el pròxim dia 17, però quan falten dues setmanes per a la data de votació al Parlament molts propietaris forestals i ens locals han aixecat la veu en contra de la proposta.

"Ho han impulsat tot a les nostres esquenes i no ens han informat en cap moment de res", afirma Joan Riera, alcalde de Vilanova de Sau, un dels diversos consistoris que han mostrat la seva disconformitat. "No ens oposem directament a l'agència, però no volem que se'ns imposi així com així, ja que el 80% del terreny forestal té propietari i hi tenim alguna cosa a dir", diu. "Sempre rebem els mateixos, els que vivim en el món rural, que se'ns castiga per tot, i sempre que l'administració ve cap aquí és per manegar-nos", afirma Josep Anglada, alcalde de Vidrà i president de l'Associació de Defensa Forestal del Bisaura, "aquesta ha estat la gota que ha fet vessar el vas, ja que no es pot tirar endavant sense comptar amb nosaltres", diu. També s'han fet públiques crítiques a través dels mitjans, com el cas de la carta oberta adreçada al president Quim Torra publicada a *La*

L'objectiu de l'agència és protegir els espais naturals. A la foto, el Morro de l'Abella amb el pantà de Sau de fons

DAMIÀ CALVET
Conseller de Territori

"Serà una entitat participada i amb representació de tots els implicats"

ANNA VILA
Alcaldeessa de Setcases

"Si no ens deixen tocar ni una bardissa del medi, serà un polvorí"

JORDI PIETX
Consultor ambiental

"No és una eina per controlar a ningú, és per gestionar activament el medi"

JOSEP ANGLADA
Alcalde de Vidrà

"Se'ns castiga per tot i sempre rebem els que vivim en el món rural"

MARC ORDEIX
Coordenador del CERM

"Caldrà veure com funciona, però li hem de donar un vot de confiança"

JOAN RIERA
Alcalde de Vilanova de Sau

"Es fa tot pensant en la gran ciutat sense ni consultar-nos-ho"

Vanguardia i firmada per l'exalcalde de Vic Josep Maria Vila d'Abadal, president de l'Associació Catalana Promotora de la Certificació Forestal, on també critica durament la falta de comunicació amb les entitats d'arreu del territori.

A les queixes també s'hi afegeixen alguns dubtes, com el cas del consistori de Setcases, que sotmetrà al ple

municipal el posicionament davant d'aquesta iniciativa. "La gestió no ha estat precisament transparent, i creiem que n'hem de parlar entre tots i s'ha de replantejar", afirma Anna Vila, alcaldessa del municipi, "espero que no sigui un ens que ho compliqui tot, ja que si no ens deixen treure ni una bardissa del medi, tot això serà un polvorí", diu. També és el

cas de Marc Ordeix, coordinador del Centre d'Estudis dels Rius Mediterranis, que afirma que "haurem de veure com funciona aquesta entitat, ja que ha d'aprendre dels errors que ha comès l'Agència Catalana de l'Aigua, per exemple, però crec que se li ha de donar un vot de confiança".

Però no tot són veus contràries, ja que moltes per-

sones i entitats es mostren a favor que l'agència tiri endavant. Entre totes les veus a favor, la Xarxa per a la Conservació de la Natura ha reclamat que s'aprovi la creació de l'agència, corroborant-ho amb 250 entitats i més de 2.000 persones que s'hi mostren favorables. "Ens trobem davant d'una crisi de sostenibilitat i diversitat que ens portarà moltes sorpreses negatives en el futur", afirma Jordi Pietx, consultor ambiental independent que ha col·laborat en l'elaboració dels documents tècnics. "Aquesta agència no pretén modificar res, sinó agilitzar els processos, ja que recollirà les competències que ja existeixen i les ubicarà per assessorar els propietaris i les persones que estiguin per tot el terreny. No és una eina per controlar a ningú, és per gestionar activament el medi", diu.

En aquesta línia, i en resposta a les crítiques per la poca presència de representants del territori en el gabinet de direcció de l'agència, el conseller Calvet és clar: "Venim d'un òrgan, la Direcció General de Polítiques Ambientals, on la representació territorial és nul·la, i ara volem fer el pas cap a una entitat participada i amb representació de tots els implicats". I és que, malgrat que la presència governamental serà majoritària, Calvet afegeix en declaracions a EL 9 NOU que "arran de les últimes reunions traslladaré als diputats la possibilitat d'incrementar la representació i passar dels tres representants del sector primari i de l'entorn municipal a quatre per fer que sigui més representativa encara".

La problemàtica relacionada amb el descens de la biodiversitat i del canvi climàtic és una realitat a què s'ha de fer front. "L'ideal és poder-ho treballar entre tots de manera consensuada, però ara per ara les respostes que ens donen no ens satisfan", afirma Riera. "Hem de tenir en compte que és una entitat que encara no ha nascut i que ha de madurar, així que no canviarà tot de cop, però hem de buscar solucions centrades en la natura, que ara és el moment de cuidar-la", diu Pietx. I, actualment, tal com està gestionat tot, sembla impossible fer-ho. "No es duplicarà cap gestió, sinó que se substituirà el que tenim i ho modernitzarà tot, que ja toca, i ho farà de manera conjunta amb tots els implicats", conclou Calvet.

Aposta per la sostenibilitat

Els ajuntaments d'Osona i el Ripollès tenen diversos projectes encarats a vetllar pel medi ambient

Vic/Ripoll

E.P.
 “L’hora de la naturalesa.” Aquest és el lema del Dia Internacional del Medi Ambient d’enguany, que se celebra cada 5 de juny des de 1973 com a reivindicació per continuar vetllant per conservar i millorar el medi natural que ens envolta. Amb un tema principal, el de la biodiversitat, amb diversos projectes impulsats des de la Unió Europea i amb el compromís de cada persona, ajuntaments de tot Osona i el Ripollès encaren uns anys clau per assegurar la preservació del medi que envolta els seus municipis.

Entre els projectes de totes dues comarques, destaquen quatre línies principals que regeixen la majoria de propostes: fer un pas cap a energies més sostenibles; millorar el tractament dels residus generats; treballar per conservar i ampliar els espais verds dels pobles i ciutats, i apostar per una construcció més sostenible. Amb aquestes línies, consistoris com l’Ajuntament de Vic encaren diversos projectes que permetran “treballar en un horitzó a deu anys vista per fer de la ciutat un entorn saludable”, com explica Albert Castells, regidor de Manteniment i Serveis, Medi Ambient i Món Rural del consistori vigatà.

La capital osonenca s’ha adherit al Pacte Verd liderat per la Unió Europea, que busca posar el focus a impulsar “la mobilitat sostenible, el consum de proximitat i les solucions basades en la natura”, entre d’altres. Aquestes directrius s’aplicaran a projectes variats que van des de l’ampliació dels espais verds a la ciutat, on l’objectiu més important serà “tancar l’anella verda que l’envolta”, com afirma Castells, fins a apostes per la mobilitat elèctrica, “amb la implementació de tres vehicles elèctrics municipals a la disposició dels ciutadans”, diu el regidor de Medi Ambient de Vic.

Dins dels eixos fixats per la Unió Europea també hi ha altres objectius clau, sent un d’ells la reducció, reutilització i reciclatge dels residus generats. En aquest sentit, molts ajuntaments ja han fet passos cap a la implementació de sistemes com la recollida porta a porta, entre els quals Manlleu, que treballa per tenir-lo en marxa com més aviat millor. “Hem

ALBERT LLIMÓS

Tancament de l’anella verda de Vic

Vic Una de les prioritats per a l’Ajuntament de Vic és acabar de tancar l’anella verda que envolta la ciutat, i el proper pas per aconseguir-ho és recuperar la zona del Puig dels Jueus, un gran pulmó verd que permetrà connectar tots els turons del nord de la ciutat i les riberes dels rius Gurri i Mèder. Aquest pla d’acció es troba dins la segona fase del projecte europeu Healthy Cities, on també hi ha altres ciutats d’arreu del continent europeu.

ALBERT LLIMÓS

Amb l’objectiu d’estalviar energia

Torelló Després de l’èxit de l’Oficina d’Estalvi Energètic a Manlleu, aquesta proposta s’ha estès cap a la zona de la Vall del Ges, on Torelló, Sant Pere i Sant Vicenç ja compten amb el servei itinerant que ofereix. Entre altres actuacions, l’objectiu de l’oficina és assessorar la població per reduir el consum d’energia a les seves llars, la qual cosa permetrà disminuir la quantitat d’electricitat necessària als municipis on actua l’Oficina d’Estalvi Energètic.

ALBERT LLIMÓS

Aposta per millorar el tractament de residus

Manlleu Un dels projectes destacats de l’Ajuntament de Manlleu és implantar la recollida de residus porta a porta el 2021, però aquest anirà acompanyat d’altres iniciatives. Entre elles destaca una campanya per conscienciar la població que no es poden llençar trastos vells als contenidors, o també una ampliació de la deixalleria municipal per tal de front a l’arribada i tractament de tots els residus recollits a la ciutat.

estat pioners a treballar per implementar el porta a porta per tractar millor els residus en una ciutat gran com Manlleu, però en el projecte també hi ha altres iniciatives previstes, com l’ampliació de

la deixalleria o conscienciar la població per evitar que s’abandonin andròmines al carrer o als contenidors”, explica Maite Anglada, regidora de Medi Ambient i PAGESIA de l’Ajuntament de

CONSELL COMARCAL DEL RIPOLLÈS

Microdeixalleries per a un millor reciclatge

St. Joan de les Abadesses Només Sant Joan de les Abadesses ha fet una aposta seriosa per la recollida porta a porta al Ripollès. La incapacitat per aproximar-se a aquest model ha fet que se substituís per un parc de contenidors que van tenir el seu moment de glòria amb la campanya “Ets Ripollès”. Ara s’estan instal·lant microdeixalleries a Ripoll, Llanars, Sant Joan, Camprodon, Campdevànol i Ribes de Freser, per tal de reciclar bombetes, bateries, piles o discos. J.R.

AJUNTAMENT DE RIPOLL

Vies verdes per unir poblacions

Ripoll La Ruta del Ferro i posteriorment també del Carbó que es van habilitar a Ripoll, Sant Joan de les Abadesses i Ogassa, a cavall entre el segle anterior i l’actual aprofitant una antiga línia ferroviària, van donar una pista aproximada d’un ferm valor turístic de futur. L’acceptació de la proposta ha afavorit que avui dia s’estigui ampliant el circuit fins a Gombren, Setcases i per unir el Ripollès i la Garrotxa, amb el cicloturisme, l’esport en el medi natural com a objectiu. J.R.

ALBERT LLIMÓS

Jardineria sostenible i sense contaminants

Vic Per aconseguir una ciutat saludable, un dels passos necessaris és que aquesta gaudeixi de biodiversitat, i és per això que dins del Pla Director de Verd Urbà l’Ajuntament de Vic aposta per aplicar nous mètodes de jardineria sostenible i lliure de contaminants. Parcs com el Santi Ylla (a la foto) ja apliquen aquests mètodes que inclouen, entre d’altres aspectes, tractaments diferenciats de segues, criteris sostenibles de poda o l’estalvi d’aigua en sistemes de reg.

Manlleu.

Aquests són només una pinzellada dels projectes centrats en el medi ambient que es gesten tant a Osona com al Ripollès, però tots tenen una finalitat clara: “Adaptar-se

al nou model de ciutat que arriba des d’Europa, no per qüestions d’estètica sinó per pavimentar una base sòlida on construir una societat més sostenible”, conclou Castells.

L'operatiu de dimecres estava format per prop d'una vintena d'agents de la Guàrdia Civil i es va centrar en un establiment del carrer Pare Huix

VICTOR PALOMAR

Ampli operatiu policial a Vic

La Guàrdia Civil inspecciona un establiment del barri de l'Estadi. L'escorcoll formava part d'una operació a escala internacional contra el tràfic de droga

Vic

V.P. Fins a cinc furgonetes de la Guàrdia Civil van participar dimecres en un ampli dispositiu policial al carrer Pare Huix de Vic. Segons

fontes de la Guàrdia Civil, el desplegament formava part de l'anomenada operació Ygara, contra una organització internacional dedicada al transport de grans quantitats de haixix a través del Mediterrani. Els veïns del

barri de l'Estadi van veure els primers vehicles policials poc abans de 3/4 de 7 del matí. Es tractava d'un operatiu que simultàniament es desplegava a una desena de ciutats (Barberà del Vallès, Barcelona, Sabadell, Ripollet, Sant Andreu de Llavaneres, Sant Quirze del Vallès, Girona, Lloret i Pontevedra). Es van fer 20 escorcolls i es van detenir 19 persones.

Quan el treballador de la Carnisseria Amin del carrer Pare Huix va anar a apujar la persiana de la botiga, diversos agents el van retenir. Fins gairebé les 11 del matí, amb importants mesures de segu-

retat a tot el carrer i davant l'expectació dels veïns, van estar inspeccionant el local. "Em van demanar insistentment on era el propietari de la botiga i no es creien que no ho sabés, perquè no treballa aquí. Tampoc tinc el seu número perquè se m'ha espatllat el mòbil", assegurava a EL 9 NOU l'endemà de l'escorcoll i encara trasbalsat pel que va viure el dia abans. "No he pogut dormir i he hagut de prendre'm pastilles", explicava mentre insistia que l'establiment no té cap mena de relació amb el tràfic de droga i que els agents només van aixecar acta per temes de

sanitat. "Em demanaven on compràvem la carn o productes com el cuscús o begudes. Tenim factures de tot. No van esmentar cap tema de droga", segons ell. Els veïns de l'establiment tampoc relacionen el local amb el tràfic de droga tot i que hi ha un elevat moviment de vehicles, ja que a part de vendre carn ofereixen molts altres tipus de productes d'alimentació, fins i tot barres de pa a un preu econòmic. Sí que havien denunciat deficiències sanitàries de l'establiment.

Segons la Guàrdia Civil, l'operació es va iniciar fa un

El treballador del local assegura que només es va aixecar acta per temes sanitaris

any quan es va detectar a Palma de Mallorca un veler que s'estaria utilitzant per transportar droga. La investigació va concloure que hi havia una estructura que s'estenia per tot l'Estat, des de Ceuta i Andalusia fins a Catalunya i Galícia, però també amb ramificacions a Itàlia, Líbia, Marroc, Guinea Bissau, Senegal i Tunísia. Finalment la Força Armada del Senegal conjuntament amb el Servei Marítim de la Guàrdia Civil destacat en el país africà van abordar en aigües internacionals el veler de l'organització carregat amb 5.140 quilos d'haixix. Es va detenir els tres tripulants, que quan van veure la presència policial van intentar desfer-se de la mercaderia.

Anís, alcohol, aigua, farigola, camamilla, alfàbrega, menta, tarongina, marialluisa, broida, nepta...40 dies a sol i serena...

**AQUEST CAP DE SETMANA
APRÈN A FER
RATAFIA
DES DE CASA!**

www.centelles.cat/firadelaratafia

FIRA DE LA RATAFIA DE CENTELLES
6 I 7 DE JUNY DE 2020

AJUNTAMENT DE
CENTELLES

www.centelles.cat

Denúncia per una agressió sexual a Vic

Vic Els Mossos d'Esquadra van detenir un home la setmana passada a Vic acusat d'una presumpta agressió sexual. Els fets van passar en un portal del carrer Virrei Avilés. Una noia va denunciar haver estat víctima d'una agressió sexual. Els Mossos van detenir el sospitós, que va negar els fets i va assegurar que la relació havia estat consentida. A més de l'informe mèdic de la víctima, els fets van ser gravats per una càmera de vigilància. Després de declarar davant el jutge, l'home va quedar en llibertat. Segons les dades delinqüencials dels Mossos en què hi consten els fets del primer trimestre del 2020, a Osona es van denunciar 14 casos d'abusos o agressions sexuals, mentre que al Ripollès en va ser un.

Un detingut acusat de robar un moneder en un hotel de Vic

Vic Un jove de Vic, de 19 anys, va ser detingut dissabte acusat d'haver robat un moneder amb diners de la recepció d'un hotel de Vic. Els fets van passar el 28 de maig. Segons els Mossos d'Esquadra, uns joves veïns de Vic van llogar una habitació i van provocar aldarulls. Segons les imatges de seguretat de l'hotel, a l'habitació hi va haver molt moviment de persones i fins i tot va requerir la presència d'una patrulla de la Guàrdia Urbana. Els joves haurien forçat la porta d'accés a l'establiment i un d'ells es va endur el moneder. Els Mossos d'Esquadra van poder identificar el presumpte autor dels fets, un jove amb nombrosos antecedents policials, que diumenge va passar a disposició judicial.

Queixes perquè joves van a beure alcohol en una zona de Ripoll

Ripoll La regidora del PSC a Ripoll va denunciar que l'aparcament del Centre Tecnològic del Ripollès s'ha convertit durant les primeres setmanes de desconfinament en una zona de borratxeres a l'aire lliure. Aquest espai on hi ha una taula i bancs que queden amagats pel mateix edifici del Centre Tecnològic ha estat utilitzat per fer-hi trobades a l'aire lliure per beure-hi alcohol, aprofitant que a les nits està poc il·luminat. Per això s'ha proposat desplaçar la taula per fer-la més visible al pas de vehicles per l'avinguda Eduard Soler i la ronda Mas d'en Bosch. La regidora de Seguretat de Ripoll, Dolors Vilalta, va informar que la Policia Local està al cas per evitar que es repeteixin episodis d'aquesta mena. J.R.

MILLORES A LA LLAR

La paraula *llar* s'usa per designar un lloc on un individu o grup crea la sensació de seguretat i calma. Curiosament després de tants dies de confinament són moltes les persones que ens hem adonat que havíem de fer canvis a casa, potser les hem de pintar, o envernissar les portes de fusta, o renovar la nevera, o canviar les cortines, o fer la reforma del lavabo, o potser tornar a iniciar la recerca d'una nova llar que per culpa de tot plegat havíem deixat de banda. Ara és un bon moment coincidint amb la baixada de preus. Si a més tenim la certesa que aquest any passarem moltes més hores a casa, i amb les vacances a tocar, és doncs un bon moment per fer un *planning* i dur a terme aquestes tasques o millores que estaven pendents. Ara més que mai hem descobert el valor de la nostra llar, i que si tenim un entorn cuidat i saludable tenim un entorn ple de felicitat. La nostra llar no és una estructura de ciment freda, la nostra llar és una companya de vida que hem de cuidar cada dia.

JORDI TRIAS
TARADELL
Tel. 639 12 86 83

construccions
crostres
www.crostres.com

CREIXANS
solucions amb fusta

Realitzem reformes integrals:
· Bany · Tanc. exteriors
· Cuina · Tanc. interiors
· Paviments · Etc.

C. Bon Amic, 10 · 08510 Roda de Ter
T. 93 884 80 38 · www.creixans.com

Hem reobert portes amb la mateixa il·lusió i horaris de sempre.

Us esperem.

idees
www.ideesdisseny.com
T. 938 890 307

isidresayos
www.isidresayos.com

MUNS
WOOD WORKS

tonimuns.com · 616 49 93 10
Showroom: Av. Països Catalans, 5 · VIC

CONSTRUCTOR

PERE PAJAROLS

93 856 50 83 / 609 33 52 11
www.perepajarols.com

Cuida't!
Cuida el teu jardí!

T 93 889 33 52
vicreu.net

Jardineria intel·ligent

VICREU

compromís
Saunier Duval

www.mantenimiento.saunierduval.es

JÒDUL

www.jodul.com

JOVÉ¹⁸⁷⁴
EL TEU SERVEI TÈCNIC

140
anys

93 886 15 96
casajove.com

Ajuntament de Vic

Francisco Alvarez i Hidalgo

Quico

T treballador de Vialnet
Ha mort el dia 2 de juny

El Consistori de Vic comparteix el dolor de la família i s'uneix al dol dels que senten la seva pèrdua.

Vic, juny de 2020

Francisco Alvarez i Hidalgo

Quico

Ha mort cristianament el dia 2, a l'edat de 59 anys.

A.C.S.

Els seus germans, Antònia, Manel, Montse i Jaume; germans polítics, Maria Prat i Roser López; nebots, oncles, cosins i tota la família, en participar-vos tan sentida pèrdua, us pregunuen que el recordeu en les vostres oracions, i us agraeixen les mostres de condol rebudes, així com l'assistència a l'acte del seu comiat.

Vic, juny de 2020

Pilar Verdaguer i Codina

Vídua de Pere Marginet i Rovira
Ha mort cristianament el 31 de maig, a l'edat de 92 anys.

A.C.S.

Els seus fills, Ramon i Nati, Concepció i Josep; nets, Montse, Toni i Núria, Raquel i Txevi, Eva i Xevi; besnets, Alguer i Guida; germans, Núria i Joan (†), Mercè i Miquel; i tota la família, en participar-vos tan sentida pèrdua, us pregunuen un record i us agraeixen les mostres de condol rebudes. També voldrien fer un agraïment molt especial a les cuidadores del centre de dia i al personal del CAP de Folgueroles, per l'afecte i la feina ben feta.

Folgueroles, juny de 2020

Josep Rodríguez i Surinyach

Ha mort cristianament el dia 28 de maig, a l'edat de 75 anys.

A.C.S.

La seva esposa, M. Dolors Morera Vilaregut; fills, Anna i Aleix, Miquel i Anna, Pep i Mireia; nets, Joel, Carlota, Laia, Pol, Oriol i Nil; germans, Conxita, Fina, Albert, Toni (†), Jesús i Joan; germans polítics, nebots, cosins i tota la família, en participar-vos tan sentida pèrdua, us pregunuen que el tingueu present en les vostres oracions, i us agraeixen les mostres de condol rebudes.

Sant Julià de Vilatorrada, juny de 2020

JxCat i Som aproven un pla d'acció per set anys Ple calmat a Montesquiu després del canvi de govern

Montesquiu

G.R.

Montesquiu va fer dimarts el primer ple des del canvi de govern. JxCat i Som van començar responnent un butlletí que va fer arribar l'antic govern d'ERC als domicilis en què valorava l'afectació de la pandèmia i parlava de manca d'informació. Segons l'alcalde, Jaume Romeu (JxCat), se n'han detectat 24 casos i hi ha hagut tres morts, dos dels quals a la residència, on hi ha hagut contagis i on han mort tres persones més "segons informes" per altres causes.

El ple va aprovar el Pla d'Acció Municipal que defineix "les línies per set anys", segons Carles Colomo (SM-Amunt), i que marca 33 objectius que es tradueixen en 203 accions, com crear un reglament i una regidoria de Participació Ciutadana. ERC hi va votar en contra perquè segons l'exalcaldessa Sònia Muñoz "hi ha punts repetits i alguns que ja vam posar en marxa o el govern antic", a banda que hi ha altres qüestions que no

Plega una regidora

Montesquiu La regidora d'ERC Montserrat Armengol va renunciar al càrrec per motius personals. Al ple de dimarts ja no hi va anar.

compartien. També van modificar el pla de Protecció Civil. Segons Fede Trapé (JxCat) "ve de les inundacions del gener" i era una moció que va quedar aturada al ple en què va renunciar l'antic govern. El pla vol "augmentar la prudència", segons Trapé. També es va aprovar un codi ètic per a l'Ajuntament. En els dos casos, amb l'abstenció d'ERC. Hi va haver unanimitat en una moció per reduir l'IVA cultural.

Set mesos i mig sense trens entre Ribes i Puigcerdà

Ribes de Freser

EL 9 NOU

Adif iniciarà el 22 de juny les obres de millora al túnel de Toses, la qual cosa comportarà interrompre la línia de tren R3 entre Ribes i Puigcerdà durant més de set mesos, fins al febrer. Segons ha avançat l'Agència Catalana de Notícies, Renfe ja està estudiant opcions per oferir servei alternatiu per carretera. Després del descarrilament que hi va

haver al túnel el 9 de juliol de l'any passat, se'n reconstruirà el revestiment i es millorarà el drenatge, a més a més de fer-hi tasques de farciment i reposició d'instal·lacions. Ara ja han començat les feines prèvies de topografia.

A l'espera de les obres, l'agost del 2019 s'hi va fixar una limitació de velocitat de 30 km/h que ha allargat el trajecte entre Planoles i Puigcerdà en prop de vuit minuts.

La recàrrega de vehicles elèctrics al CAP genera malestar a Ripoll

Ripoll

J.R.

El grup d'Alternativa per Ripoll-CUP presentarà una moció en el ple d'aquest juny demanant que s'habilitin zones gratuïtes d'aparcament davant del CAP. Aquesta proposta que ja havien deixat sobre la taula en un ple anterior es reactivarà després que el govern hagi afavorit la instal·lació davant d'aquest centre sanitari d'un punt de recàrrega ràpida de vehicles elèctrics. El regidor de la CUP Aitor Carmona qüestiona que sigui fàcil ocupar espais de l'actual zona blava per posar-los a disposició d'empreses energètiques, però en canvi que no s'hagi estat tan àgil per fer-hi espais d'estacionament per anar a visites mèdiques. El municipi té previst la instal·lació immediata de vuit noves unitats de recàrrega. Paral·lelament també se n'instal·laran en espais privats com a complement de l'activitat comercial dels seus promotors. L'alcalde, Jordi Munell, va defensar en l'últim ple aquesta proposta afirmant que afavoreix una estratègia d'energia neta que alhora promou el consum en establiments o bé la visita a espais culturals. Des de fa vuit anys Ripoll ja disposa d'un punt de recàrrega a la plaça de l'Ajuntament. Pel que fa als aparcaments per accedir al CAP, va assenyalar que estan buscant una solució per habilitar-los, tot i que va indicar que "està bé poder anar al metge amb vehicle elèctric".

Comença la segona ronda de trobades per definir el futur del govern de Roda

Roda de Ter ERC de Roda inicia aquest divendres la segona ronda de trobades amb la resta de formacions per definir el futur del govern després de la crisi entre IPR i JxCat. Segons el republicà Roger Corominas, "ara serem més proactius" i "començarem a posar condicions sobre com veiem que ha de ser la governabilitat". Aquest divendres es troben per segon cop amb els regidors que ja no estan al govern. La setmana que ve ho faran amb el govern que els ha de presentar una proposta, diu l'alcalde, Albert Serra.

Miquel Carrera i Busquets

Des de l'Institut Miquel Martí i Pol et recordem.

Tots els companys, alumnes i famílies de l'Institut Miquel Martí i Pol de Roda de Ter.

Roda de Ter, juny de 2020

Ir aniversari de la mort de

Antoni Clapera i Padrisa

8-6-2019

Fa un any que ens vas deixar i et trobem molt a faltar. Ens costa molt tirar endavant sense tu. Sempre et portarem al nostre cor.

La teva esposa, fills i nets, que tant t'estimem.

Folgueroles-Vic, juny de 2020

“No patiu, que tornaré”

La neboda de Josep Jofre Rossell, un manlleuenc mort al front a Mallorca a l'inici de la Guerra Civil, confia a recuperar-ne les restes 84 anys després

Manlleu

V.P.

Tenia 19 anys i no va dubtar a presentar-se voluntari per anar al front a defensar la República. El manlleuenc Josep Jofre Rossell vivia al carrer Sant Martí amb la seva mare, Maria Rossell Benet, que havia quedat vídua; la seva germana Vicenta, i la seva tia Àngela, germana de la mare. Feia poc que hi havia hagut l'aixecament militar contra el govern de la Segona República i la decisió d'allistar-se no va agradar a la mare, una dona treballadora que ella sola havia hagut de tirar endavant la família amb totes les feines que li sortien, des de rentar roba fins a criar gallines. “No patiu, que tornaré”, les va tranquil·litzar. Era l'estiu del 36 i fins un any després no van tenir cap notícia seva. Els van comunicar que havia mort a Mallorca. Ni un certificat d'on era enterrat, ni cap resta seva, ni cap mena de detall de com va ser la seva mort. Només que va morir al costat de molts altres soldats republicans.

Qui reconstrueix aquest relat 84 anys després amb els pocs detalls que li van explicar és la seva neboda, Maria Àngels Navarro Jofre, la filla de la Vicenta. La publicació a EL 9 NOU el passat 15 de maig del nom del seu tiet en una notícia que informava que la Generalitat buscava familiars de Josep Jofre Rossell per intentar identificar les seves restes en una de les fosses comunes de la Guerra Civil a Mallorca ha fet aflorar records. “No en sé gaire cosa perquè la mare no en parlava mai, d'aquestes coses”, recorda Maria Àngels acompanyada del seu fill

Josep Jofre Rossell, amb la seva mare –a l'esquerra–, la seva tia i la germana

No van saber mai com havia mort ni on l'havien enterrat

Quim Casassas, que és qui va descobrir la notícia al diari. Això sí, no el va oblidar mai: “Sempre portava al coll una medalla amb la seva fotografia”. Era d'or, feta amb una moneda que havia fet fondre, i en un costat hi havia la imatge del seu germà i al darrere, la Verge. La Maria Àngels sempre havia pensat en el seu tiet mort a la guerra, però no s'havia imaginat mai que vuit dècades després es poguessin localitzar les seves restes i identificar-lo. Si el procés iniciat per la Generalitat i el govern balear arriba a bon port li agradaria enterrar les restes al cementiri de Manlleu, al costat de

la seva mare i la seva germana, la Vicenta, que va morir fa 16 anys, amb 88 anys, sense haver sabut mai més res del seu germà.

La família de Josep Jofre, que la setmana passada es va inscriure al Programa d'Identificació Genètica del Memorial Democràtic per poder contrastar mostres d'ADN, ha sabut ara que va morir a l'inici de la guerra. Era un dels 8.000 soldats republicans catalans que, amb el suport d'alguns voluntaris internacionals i un grup de balears, van participar el 16 d'agost de 1936 en l'anomenat Desembarcament de Mallorca o Expedició Bayo per alliberar l'illa dels militars nacionals que havien aconseguit controlar. L'operació estava dirigida per les autoritats catalanes però no comptava amb el govern republicà espanyol. Aquest va ser un dels motius del seu

La seva germana va portar sempre més una medalla amb la seva foto

fracàs. Entre 200 i 300 soldats van morir i van ser enterrats en fosses comunes, la majoria van ser inhumades a Sa Coma, al municipi de Sant Llorenç des Cardassar. Ara els governs català i balear estan decidits a reobrir les fosses, identificar les persones mortes a través de proves d'ADN i retornar les restes a les famílies que ho desitgin. Per això és important localitzar els possibles descendents. Entre les 192 víctimes que la Direcció General de Memòria Democràtica ha pogut documentar hi ha dos osonencs més: Ramon Sanahuja, de Vic, i Pere Font Pujol, de Centelles.

Osona sud unifica el funcionament de les piscines municipals

Tona/Centelles

V.B.

Les dificultats amb què aquest estiu hauran d'obrir les piscines al públic ha provocat que els ajuntaments d'Osona sud s'hagin posat d'acord per oferir unes mateixes condicions. Totes obriran en dos torns, d'11 del matí a 2/4 de 3 de la tarda i de 2/4 de 4 a les 7, destinant l'hora d'entremig a tasques de desinfecció. L'accés a cada torn costarà 2,5 euros per als adults i 1,5 per als infants, jubilats i famílies nombroses. D'aquesta manera, s'elimina el sistema d'abonaments en no poder garantir la capacitat, ja que s'haurà de limitar l'aforament al 50%.

A aquest acord hi participen els ajuntaments de Tona, Centelles, Balenyà, Aiguafreda i Figaró, que ja comparteixen un tècnic d'Esports, i també Seva amb unes altres condicions. Els preus seran una mica més elevats, de 3 i 2 euros, perquè a Els Roures hi ha un parc amb més equipaments, tot i que també es vendran packs de 10 entrades amb descompte per als veïns del poble.

Tot i que es desconeix en el moment de la reobertura les mesures concretes que el Ministeri de Sanitat obligarà adoptar, ja es preveu que en aquest exercici la prestació del servei generi més dèficit als ajuntaments, ja que s'incrementaran les despeses i es reduiran els ingressos amb la rebaixa de tarifes i capacitat. “De per si ja són deficitàries unes piscines públiques abans d'obrir”, manifesta Pol Barnils, regidor d'Esports de Seva.

Nord & Sud

Art Medieval de Noruega i Catalunya 1100-1350

Prorrogada fins el 15 de setembre

Mev

Museu Episcopal de Vic

Exposició temporal

Del 15 de febrer al 17 de maig de 2020

Ajuntament de Vic

BIS BAIDE VIC

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

En el marc de:
MUSEU D'ART MEDIEVAL D'EUROPA

Amb el suport de:
Cercle del Mev

Col·laborador principal:
Museum Catharijneconvent, Utrecht

Col·laboradors:
Universitetsmuseet i Bergen
Kulturhistorisk Museum, Universitetet i Oslo
Museum Erkebispegården, Trondheim

Josep Paré (PSC) ha tingut un primer any de mandat complicat que s'ha complert amb la sortida de Fem Centelles de l'equip de govern en perdre la tinença d'alcaldia per una qüestió interna, deixant únicament JxCat i la CUP sostenint-li l'alcaldia.

“Estem obrint converses amb altres grups”

Entrevista a Josep Paré (PSC), alcalde de Centelles

Centelles

Vicenç Bigas

Per què ha decidit retirar la tinença d'alcaldia a Dolors Calm?

Les tinençes d'alcaldia són una competència de l'alcaldia, però va ser una decisió consensuada amb tot l'equip. El motiu és molt senzill, el senyor Barquer s'ha jubilat i l'única possibilitat que té per continuar cobrant com tots els regidors el 20% de dedicació és a través de la tinença d'alcaldia. L'únic que li suposava a la senyora Calm era renunciar a aquest títol, perquè mantenia totes les regidories i les juntes de govern les fem amb tot l'equip dels fins ara nou regidors i tots els temes prosperaven per unanimitat. Enteníem com a equip que era una generositat que li demanàvem que a nivell de funcionament i les tasques que tenia dins l'equip no havia de representar res. Personalment lamento la decisió i a tot l'equip ens ha sabut greu.

Per evitar aquest conflicte, no podia donar a Víctor Barquer una de les tres tinençes d'alcaldia que ja té el PSC?

Hi ha dos tinentes d'alcaldia que són Josep Arisa i Toni Castells, que són els que porten seguretat i manteniment de via pública i són dues persones que m'ajuden a tirar endavant l'Ajuntament en el dia a dia. Hem de tenir en compte que la situació en què es troba Barquer ja la tenia també Neus Verdguer, que és un cas semblant. Quan es va fer l'equip de govern ja hi va haver dues persones, que són Carme Sayós, la tercera força política, que per generositat va entendre l'escenari que presentàvem i va renunciar-hi, i Anna Chávez, que porta molt pes a l'Ajuntament i també va fer aquesta renúncia. Tampoc se li hauria de donar molta importància que la quarta tinença d'alcaldia fos un o l'altre. Erem un equip de nou.

El que potser convindria explicar és com és que Dolors Calm tingués una tinença d'alcaldia quan

Junts per Catalunya era la llista més votada de les tres que van pactar amb el PSC, dos punts per sobre de Fem Centelles, i tenia al capdavant una exdiputada al Congrés com n'hi ha a pocs ajuntaments.

Totalment d'acord. Quan es va fer el pacte plural vam intentar que amb les expectatives i demandes que fes cada grup tothom en sortís reforçat. A mesura que ha anat passant l'any poden haver canviat aquestes necessitats. Sayós té vot a la residència; Barquer, a la companyia elèctrica; el funcionament de la junta de govern havia passat a ser ampli i això a Centelles no havia passat mai, només hi participaven els tinentes d'alcaldia. Però vam entendre que en un equip plural de nou persones era important que les decisions fossin compartides.

Entén que es pugui interpretar que s'ha volgut beneficiar Víctor Barquer perquè des del primer moment es va desmarcar de la possibilitat de fer una aliança entre les cinc candidatures independentistes per desbancar el PSC de l'alcaldia?

No, això és un discurs tendenciosos que està fent precisament el grup de Fem Centelles. Penso que és una falta de respecte a una persona que porta molts anys fent política i sempre ha fet bandera d'uns ideals. El senyor Barquer es troba molt còmode amb el que està fent, està liderant la Regidoria de Participació amb un pla director de participació ciutadana. Des de la Regidoria d'Habitatge amb tota la crisi del coronavirus s'ha treballat coordinadament amb Benestar Social per difondre els ajuts. Està fent una feina molt bona en benefici de Centelles i si no hi hagués la situació personal de la jubilació ni tan sols s'hauria plantejat.

A vostè Dolors Calm li va anunciar la seva decisió abans del ple, perquè ella es queixa que vostè li va comunicar que la destituïa per telèfon?

Jo me'n vaig assabentar al ple, però com vostè va

veure portava un escrit perquè fa molt temps que ens coneixem. Era una decisió que podia ocórrer en aquell plenari i després d'un any de treballar l'únic que puc fer és estar agraït per la predisposició i desitjar-los encerts en aquests tres anys que volen fer oposició constructiva. En un municipi treballant des del govern tens moltes més possibilitats i fer que les coses funcionin d'una forma més constructiva, però evidentment l'oposició és lícita i també necessària.

Qui assumirà ara les competències de Comerç, Fires, Igualtat i Cooperació que tenia Dolors Calm?

Això és competència del ple. A nivell de l'equip de govern ho estem parlant. També estem obrint converses amb altres grups per intentar veure després d'un any quina és la situació de cadascú. Aquest mes de juny quedarà resolt. Té lògica que es mantingui una línia de treball, però es veurà en els propers dies. Evidentment Comerç i Fires té importància. Aquest cap de setmana mateix hi ha la Fira de la Ratafia, que s'ha consolidat per la comissió, pel treball de formigueta i constant que han fet i aquest any van dir de no fer fira, però n'hi haurà una de confinada i virtual. També haurem de buscar solucions per la tòfona.

D'aquestes converses amb la resta de grups, en pot sortir alguna modificació de la composició de l'equip de govern?

Penso que és un equip de govern ampli, vuit persones tenen majoria absoluta i permet treballar amb tranquil·litat. És veritat que la gent de Primàries ha tingut una actitud molt positiva, molt constructiva i per tant és amb la gent que ja hi estem col·laborant. L'agraïment que s'ha fet ara a tots els serveis que han estat treballant venia d'ells i va ser un acord conjunt. Amb la gent de Primàries evidentment hi obrim converses i segur que s'establiran mecanismes de col·laboració o de treball. Amb la gent d'Ara Junts la dinàmica és diferent però

Josep Paré, aquest dimecres al Passeig de Centelles

“La gent de Primàries ha tingut una actitud molt positiva”

“El funcionament de la junta de govern havia passat a ser ampli”

“Centelles s'ha de plantejar el millor sistema de recollida de deixalles”

amb la crisi del coronavirus s'ha estat en contacte amb ells, han fet arribar propostes. Estem en un moment que s'ha de posar en valor que tots som una suma de sectors, persones i inquietuds i s'ha de trobar la manera que les coses prosperin des d'un cert consens. Hi ha un equip que marca línia i és el que estem fent.

Es va començar a veure que passava alguna cosa al ple quan Dolors Calm va ser l'únic regidor que va votar en contra de l'augment de la seva dedicació al càrrec del 50% al 100%.

Són dinàmiques. En altres plens que aquesta persona s'ha volgut desmarcar ja li ha passat. Amb Ara Junts i Primàries hi ha diferències, però el que he trobat és una actitud positiva, no per fer un equip de govern conjunt però sí per arribar-hi a acords. Centelles té reptes importants.

Un d'ells és el de la recollida d'escombraries perquè s'ha acabat el contracte i hi han de trobar una solució. Aquesta solució passaria per incorporar-se al servei del Consell Comarcal?

El que veiem és que hi ha diferents opcions. Hi ha contenidors intel·ligents, hi ha el porta a porta... Centelles pel tipus de recollida que ha tingut i per la seva trama urbana s'ha de plantejar el millor sistema per la gent de Centelles i pel medi ambient. Un cop tinguem clar aquest model no hem de descartar cap opció, però el més lògic seria el que ja s'ha fet, que és licitar el concurs, que les empreses del sector s'hi puguin presentar i que evidentment vagi en una línia comarcal, però el concurs segurament es plantejarà des d'una licitació municipal.

També caldrà fer pedagogia, no, si Centelles és dels pobles que genera més rebuig?

Ho hem començat a fer. A principis del mes de març vam repartir un tríptic. Hem canviat alguns contenidors perquè una peculiaritat era que molts carrers el contenidor més a prop que tenien

ALBERT LLIMÓS

la pandèmia que s'ha fet des del CAP, que és de gestió privada i properament ha de renovar la concessió amb el departament, al qual va plantar cara quan es va voler centralitzar personal a Vic?

És una gestió que fa més de 18 anys que està funcionant. Aquest any celebrarem 20 anys que fa que està operativa la instal·lació. Coneixen molt bé el territori. Han fet molt bona feina. A totes les persones que tenien simptomatologia de la Covid se'ls trucava diàriament, tota la gent que requeria seguiment assistencial es feia al domicili. La tasca professional i d'acompanyament hi va ser i amb el Departament de Salut hi va haver un treball constant.

Amb la situació amb què ens trobem han quedat encallats molts projectes dels que havia de desenvolupar l'Ajuntament de Centelles aquest any?

Hem intentat que no, però han sigut dos mesos que les coses han funcionat diferent. El que ha de prevaler ara és l'atenció a les persones. Tant l'oficina de Benestar Social com de Promoció Econòmica s'han reforçat perquè l'atenció no falli. Els projectes que estan en curs els estem tramitant perquè

prosperin. Hem parlat amb altres administracions per desencallar projectes i els reptes que té Centelles hi continuen essent: Sant Pau, temes de mobilitat, temes de medi ambient, d'eficiència energètica... Tot aquest pòsit de projecte de poble hi és.

On van començar a treballar va ser en el Palau dels Comtes perquè es va inaugurar la sala d'exposicions, però ara mateix no s'ha pogut avançar.

A la junta de govern d'aquesta setmana aprofitem el projecte de fer l'estructura. Tot el que són teulades i fonament de plantes és un tema que s'ha fet, hi ha una subvenció de la Generalitat per executar-lo en una fase 1. A nivell arqueològic s'ha fet un estudi de paraments per veure l'evolució d'aquest palau i l'interès històric que té per saber els usos com es poden definir i impediments que hi pot haver. També estem treballant per Sant Pau, per medi ambient. Anem fent coses, però aspectes que requerien de més presència física sí que han quedat parats. Estem repensant també la festa major. Ni estem parats ni farem que l'Ajuntament abaixi el ritme.

Amb la Festa del Pi, si rebrota la pandèmia i després de l'accident de l'any

passat, què pot passar?

Si hi ha un rebrot a l'octubre o novembre com tot apunta potser ens trobem amb un escenari més semblant del que venim que cap on anem. Per tant, la Festa del Pi s'haurà de fer però no li puc dir si s'haurà de condicionar a un nombre reduït de galejadors o amb mesures de seguretat i més semblant al que estem acostumats. D'aquí al desembre poden passar moltes coses. L'accident de l'any passat s'emmarca en un accident i des de l'Associació de Galejadors estan treballant perquè la festa es pugui mantenir.

El camí de vianants de Centelles als Hostalets s'inaugurarà o ja ho ha fet la gent que l'utilitza des que es va permetre sortir a passejar el 2 de maig? Perquè les obres es van acabar durant l'estat d'alarma.

Hi haurà una inauguració. Ha estat una inversió important per part de la Diputació i uneix dues poblacions que tenen molta relació. La gent l'utilitza perquè és útil i s'ha traslladat a la Diputació que s'ha de celebrar una inauguració amb la presència dels dos municipis. Ha estat un gran avantatge de comunicació, una obra encertada que permet anar i venir que fins ara es feia de forma temerària.

era el de rebuig, no tenien el de multiproducte. I el que hem fet és que tota la gent de Centelles que vol fer el porta

a porta d'orgànica l'Ajuntament els dona gratuïtament les bosses.

Com valora la gestió de

EL 9 TV CANVIA DE FREQUÈNCIA

RESINTONITZA ABANS DEL
30 de juny de 2020
Ens trobareu al

CANAL 25

- ▶ Si vius en un habitatge unifamiliar només has de buscar el nou canal amb el comandament del teu televisor (la majoria d'aparells resintonitzen automàticament).
- ▶ Si vius en una comunitat de propietaris, amb antenes comunitàries, s'haurà d'avisar un antenista i tenir en compte si l'antena és modular.

Podeu trobar més informació entrant a el9nou.cat/antena o trucant al 93 889 49 49

EL 9 NOU

Enmig de la crisi de la Covid-19, aquest divendres se celebra el Dia Mundial del Medi Ambient amb més reptes que mai sobre la taula. L'aturada de l'economia i la necessitat de superar al més aviat possible la conseqüent recessió ha fet que hi hagi qui es qüestionin que els estats puguin mantenir els compromisos amb l'Agenda 2030 i els Objectius de Desenvolupament Sostenible. Uns reptes que van més enllà de temes mediambientals i que incideixen en l'erradicació de la pobresa, garantir una vida saludable, una educació de qualitat o la igualtat de gènere.

Dia Mundial del Medi Ambient amb nous reptes

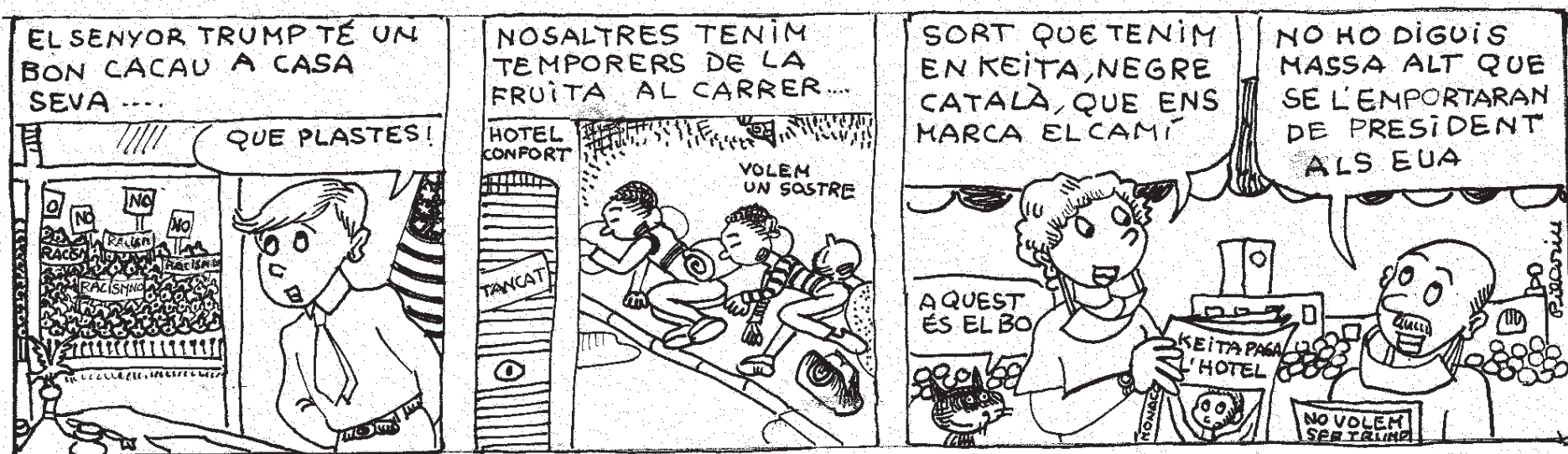
La lliçó que hem d'extreure de la Covid-19 és totalment contrària. Cal buscar alternatives al desenvolupament econòmic de les últimes dècades, abandonar l'exploració de combustibles fòssils i apostar per energies netes i renovables. No hi haurà desenvolupament econòmic possible si no s'aposta per un sistema més respectuós amb el medi ambient i amb una

lluita per acabar amb les desigualtats. És important que aquests canvis s'apliquin des de les màximes instàncies, els estats i els organismes internacionals, però també des de l'administració més propera, com són els ajuntaments, i sobretot cada persona a títol individual. L'aposta pel transport públic, els mitjans no contaminants com la bicicleta, la reducció de l'ús del plàs-

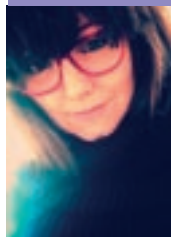
tic o el consum de productes de proximitat són decisions individuals que poden comportar grans canvis. La majoria dels governs municipals escollits a les eleccions del maig de l'any passat tenien diversos compromisos per afavorir aquest respecte ambiental. Després de la crisi de la Covid-19 és gairebé una obligació per a tots ells posar la salut de les persones al

centre de les seves polítiques. Se'ls ha d'exigir més que mai aconseguir municipis més saludables a través, entre d'altres, de reduir la contaminació. Per aconseguir-ho cal la complicitat de tothom, d'administracions, empreses i ciutadans. Per això la creació de l'Agència de la Natura, que s'ha de debatre al Parlament a partir del 17 de juny i que ha aixecat sonores protestes d'alcaldes i propietaris forestals, hauria de ser una oportunitat per buscar un consens i no pas un motiu de discòrdia. Escoltar el territori i sumar el màxim de complicitats donarà major garantia de complir els objectius que persegueix.

La Pilarín

Superioritat moral

Marina Martori
Esriptora

A la meua àvia, que era una dona molt sàvia però que malgrat que jo la tingui en un pedestal també s'equivocava –com tothom–, li agradava la monarquia espanyola. Li agradaven totes, de fet. Si li haguessin deixat triar quina preferia, potser hauria escollit alguna d'aquestes cases règies del nord d'Europa, que tenen molts fills i són tots rossos, però la veritat és que l'espanyola no li semblava malament del tot.

Els mirava amb una certa admiració, ho reconec, i crec que no era l'única de la seva generació. Potser perquè hi havia que ells havien posat fi al franquisme o havien ajudat a fer el pas a la democràcia o que sé jo. Li perdonava a ell els trets d'escopeta –ocasionals o no–, les regates, els flirtejos i la manca de *savoir faire* comunicatiu –parlo d'ell, del pare, que era el rei que va conèixer la meua àvia– i li perdonava a ella aquesta mena de bledisme i quequisme que sempre l'ha acompanyada –l'ella, la mare, ja us situeu, oi?

Li agradaven les filles, tan educades i tan rosses, i sobretot l'hereu, que ja de nen era moníssim. L'hereu, aquest hereu que ara és rei, aquest home preparat i de món que havia de ser un relleu en tants sentits i que ella no va arribar a veure coronat. No es qüestionava per què ell i no elles com a reines, i sempre destacava com de seriosos i d'elegants que se'ls veia a les fotos de les revistes del cor –que sí, que també li agradaven–. Perquè entengueu la pas-

CASA DE S.M. EL REY / EFE

sió de la meua àvia amb la monarquia us diré que els casaments de les infantes els va veure *de pe a pa*, ben asseguda a la seva butaca i emocionada més d'un cop. Us ho juro. I especialment amb la que es va casar a Barcelona.

Per ella, tenien una aura de perfecció, de sense màcula, d'estar per sobre d'ella, sí, però no en un sentit econòmic –que això és obvi–, sinó en un sentit moral. Sí. Educacional, de responsabilitat, de tenir sobre les seves espatlles el bé de tot un país, de tot un poble.

Jo, això de la monarquia no ho he vist mai gaire clar, la veritat, ni tan sols a les pel·lícules de Disney. Per mi, això de la superioritat moral va lligada a alguna altra cosa que no és la sang o el llinatge. Li ho deia i ella arrufava el nas, però no ho rebatia.

Sort que la meua àvia no va veure el judici farsa –aquest també va ser una bona farsa– a l'Urdangarin i la princesa, ni el casament de Felip amb una dona que ja es veia que tot plegat no acabaria bé, ni el *divorci* dels seus reis estimats ni el *divorci* de l'altra filla ni les polèmiques entorn dels nets ni els sobres en B, els comptes a paradisos fiscals, els elefants assassinats, el discurs de Felip el 3 d'octubre ni el paperot de tots plegats durant aquesta crisi sanitària que ara remata. Després de la foto plantats al jardí, quan demana als més rics que donin oli i llet als pobres, i se sent l'olor de la hipocresia màxima, s'apuja el sou i ens continua xuclant la sang.

Sort que ella va morir abans de veure la baixesa humana, la baixesa moral, d'aquesta família que ella, pobreta –tots cometem errors, sí–, tant admirava.

PROTAGONISTES

Joan Grané

Gerent Hosp. Campdevàrol

L'Hospital de Campdevàrol va donar d'alta el darrer pacient ingressat per Covid-19.

L'epidèmia s'ha pogut gestionar sense col·lapses en la sanitat pública del Ripollès. Però cal tenir present que no s'ha acabat.

David Puyol

Alcalde de Sant Bartomeu

L'Ajuntament de Sant Bartomeu va votar per unanimitat iniciar els canvis del POUM en les antigues

naus de can Puigneró. Queda pendent, però, donar una sortida a Benito Urban, que s'hi volia instal·lar.

Eugeni Casals

Resp. Cinema Catalunya

El Cinema Catalunya de Ribes tornarà a obrir aquest dissabte, gràcies al voluntariat dels Amics del Cine-

ma de la Vall de Ribes. I en especial, a la passió pel cine d'Eugeni Casals, el seu antic projectista i propietari.

Josep M. Ribé

Director de Chocolate Academy

Chocolate Academy, antiga Aula Chocovic, de Gurb, celebra aquest any el 25è aniversari, con-

vertida en un centre de formació de pastissers de referència nacional i internacional. Ribé la dirigeix des de fa cinc anys.

TRIBUNA

Les paraules que s'ofeguen

Carme Brugarola

I have a dream (Jo tinc un somni). Martin Luther King

Us volia explicar una anècdota: després d'estar tants dies tancada a casa vaig sortir al mercat i les paraules es van encallar, no sortien. Es van glaçar com les del conte del *Mercat de Calaf* i no es desglacen. Un pare, amic meu, em va explicar que al seu fill adolescent tampoc li surten les paraules, només li sent dir escadusseres afirmacions o negacions quan truca als tiets, als avis o a les cosinetes. Sopant o dinant sí que parla, però no té ganes de sortir, i si ha de triar una pilota per anar a fer unes cistelles de bàsquet, no n'hi ha cap que li vagi bé. S'han congelat també les intencions. Els silencis muts són els amos de la incertesa. Els silencis muts i les mirades al racó de l'infinit esperant no se sap què dins d'aquesta quietud tensa. La pandèmia ho ha esbotzat tot, emocions, economia i relacions.

Tot arriba i les imatges que ens passen pel davant ens fereixen la sensibilitat i no ens desglacen la impotència. Sembla que tants anys de lluita hagin servit només per picar ferro fred: dos immigrants ofegats després d'un aiguat, quan tornaven de la seva feina precària d'una de les càrnies d'Osona, tot i reclamar millores dels camins per accedir als llocs de treball, no s'ha fet res encara; l'acusació dels nois d'Altsasu, després d'una baralla de bar absurda que va servir per veure-hi motivacions terroristes; la persecució de feministes per haver assistit a la manifestació del 8 de març titllant-les d'assassines perquè hi ha qui diu que van ajudar a escampar el virus; temporers a la intempèrie campant pels carrers de Lleida, perquè volen accedir a un lloc de treball, són negres i no troben allotjament i jo em pregunto què fan les institucions; activistes i polítics engarjolats o a l'exili perquè van permetre el vot en un referèndum; cantants exiliats pel revés de la censura; membres del grup de cançó protesta Yorum, acusats per les autoritats turques de col·laboració amb grups terroristes. A tres dels seus components, la vaga de fam, els ha segat la vida. I aquesta setmana la mort de George Floyd a Minneapolis: un policia blanc el va ofegar tot pressionant-li el coll mentre el tenia immobilitzat a terra. El delictes és de pa riure: tenir un bitllet fals de 20 dòlars. I també tenim les morts del Tarajal. I les morts al mig del Mediterrani. I les morts que provoca la supremacia d'Israel envers Palestina i tantes altres injustícies.

Si som conscients que ens manen unes democràcies ètniques, el seu paral·lel són les dictadures: els opressors i oprimits sempre són els mateixos. Per exemple, els Estats Units va crear la seva democràcia aniquilant la població indígena i perpetuant l'esclavatge dels afroamericans. George Floyd, un més a la llista dels morts pels abusos de poder d'una mentalitat racista, enquistada en el si de la societat americana. Vet aquí el seu pecat original. Aquesta democràcia ètnica és fa sempre

ROSA PINEDA

George Floyd és un més a la llista dels morts pels abusos de poder d'una mentalitat racista, enquistada en el si de la societat americana

evident si pertany a una minoria nacional. Als nois d'Altsasu els empresonen, són bascos. Quanta feina tindrien si haguessin d'empresonar a tots els que es barallen als bars d'Espanya! I les presons ja estarien plenes si haguessin aplicat la preventiva per a tots aquells manifestats *cayetano*s que s'han saltat l'estat d'alarma.

Si no desfem el pecat original no podem ser lliures, però cada vegada més la rêmora d'aquest pecat és manifesta. Trump bíblia en mà ho ratifica. Tanta tristesa acumulada ha fet esbotzar els plors i les veus dels manifestants del món reclamant justícia. L'objectiu seria desmuntar les democràcies ètniques i les dictadures declarades. Les paraules comencen a desglaiar-se, s'enfronten sense temença a les possibles repressions sempre amb l'esperança que el símbol de les genuflexions d'alguns dels policies dels Estats Units pogués acabar amb una altra revolta com la dels Clavells. "Ets una desgràcia pel món" és el que va dir una nena a Donald Trump, quan aquest li demana per fer-se una foto amb ell. Vet aquí un moment màgic del desglai de les paraules que no volem que quedin ofegades. "No puc respirar", va dir George Floyd abans de morir. Li van ofegar els sons que desglaiarem perquè sonin nets i clars. El seu definitiu silenci ens encoratjarà a perseguir els somnis de la llibertat.

+ vist EL9NOU.CAT

- 1 Important dispositiu de la Guàrdia Civil en un establiment de Vic
- 2 Bolca un camió a la C-17 carregat amb més de 200 porcs, a Tagamanent
- 3 Desmantellen un punt de venda de droga al centre històric de Vic
- 4 Tanca l'històric restaurant de Can Pantano, a Gurb
- 5 Bon Preu paga més de 13 milions d'euros als 8.500 treballadors en compliment dels objectius de l'any passat

A correueta

Jordi Vilarrodà

Dissabte, 30. Ni el personal del Museu Episcopal de Vic

ni els periodistes que hi érem dissabte al matí no estàvem segurs que es presentés cap visitant, en el dia d'obertura de portes després del confinament. Que el primer fos d'Igualada, un dels llocs de Catalunya on la incidència de la Covid-19 ha estat més dura, va afegir un punt d'emotivitat a la jornada. "És com tornar a veure algú de la família", deia una de les altres persones que van parlar amb EL 9 NOU. Hem

El retorn del museu i el dibuix de la Pilarín

viscut durant dos mesos i mig acompanyats per les visites virtuals, per la translació dels museus a les xarxes, i ha estat una bona experiència que els ha mantingut vius en el nostre imaginari. Però ara, per a tots els que puguem fer-ho, és el moment de retornar a l'experiència inigualable de contemplar en viu les peces. En aquest cas, a més, amb l'oportunitat insòlita de gaudir de les *convidades* d'Escandinàvia que han hagut de fer una estada més llarga

del que es preveia en terres catalanes. **Dimarts, 2.** Pilarín Bayés és objecte de polèmica per un dibuix en què la intenció està clara: afegir-se als missatges d'arreu del món arran de la mort de George Floyd a mans de la policia, a Minneapolis. Al dibuix un atleta negre dalt d'un podi remet a la icònica escena del Black Power als Jocs Olímpics de Mèxic de 1968. Alguns veuen en el número 44 de la samarreta de l'atleta una imatge que

s'assembla amb el símbol de les SS. Però l'acusació més greu que se li fa és la d'haver dibuixat el personatge negre amb uns trets racials molt marcats. Que si el color és massa negre, que si els llavis són massa molsuts... a les xarxes apareixen crítiques contra la dibuixant argumentant criteris estètics. Creuen descobrir en el dibuix rastres d'un racisme latent. La trajectòria impecable de la Pilarín en defensa de tota mena de causes no compta. No hi fa res que la dibuixant hagi escrit explícitament: "Tots els éssers humans neixen lliures i iguals en dignitat i en drets". La nova policia moral de les xarxes ha dictat sentència de manera implacable.

DES DE BOSTON

Animals de companyia

Roser Rovira

Els meus fills fa temps que em pressionen perquè volen un animal de companyia. Un problema addicional és que un vol un gat i l'altre, un gos. He buscat el consell d'amics i coneguts, i també assessorament a pàgines web catalanes i de Massachusetts. Tot indica que l'experiència de tenir un animal a casa és enriquidora, però jo no m'acabo de convèncer. Potser també hi fa que soc al·lèrgica als gats, i que he començat a esternudar ara fa poc quan se m'acosta un gos. Potser això hi fa.

Avui, mirava a través de la finestra, absorta, mentre cavil·lava sobre la idoneïtat de tenir un gat i/o un gos a casa, quan, de sobte, he vist un esquirol que pujava corrents el tronc d'un arbre i es perdia per una de les seves branques. Al cap de dos minuts, una guineu (que els meus fills anomenen *coyote*) ha travessat tranquil·lament el meu carrer, ha entrat al jardí del veí de davant i ha desaparegut entre els arbusts. Una hora més tard, he agafat el cotxe. M'he aturat a mig carrer, per deixar passar uns galls dindi (*turkeys*) que campaven felços, aliens als cotxes i al proper àpat d'Acció de Gràcies (*Thanksgiving*), on ells ocuparan la part central de la taula. I, ja tornant altre cop a casa, he hagut d'esquivar un petit cervatell que, espantat, ha saltat al meu costat, suposo que buscant la seva mare.

Quan he tancat la porta de casa, ja sabia la resposta al fet de tenir un animal a casa. Si ja en tenim, d'animals de companyia! Convivim amb esquirols, guineus, galls d'indi, cérvols i altres animals salvatges. El millor de tot, però, és que són animals de companyia que viuen fora de casa nostra. I es cuiden sols.

Fabiana Palmero
Arquitecta i regidora d'Urbanisme,
Mobilitat i Proj. Internacionals de Vic

Com deia l'activista novaïorquesa Jane Jacobs fa cent anys, la ciutat no tracta dels edificis, sinó de les persones. Fa quatre anys vam començar un gran repte per a Vic, un nou Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM) que ens va fer reflexionar sobre el model de ciutat que volem, sobre les decisions que fan que una ciutat es vagi apagant i morint o que floreixi i reïxi. Amb la premissa de recuperar l'espai públic per a les persones, de retornar el carrer als seus propietaris naturals, vam dissenyar un pla on la gent és la protagonista de la vida urbana, entesa com un ecosistema complex i fràgil que cal protegir i preservar.

Llavors vam pensar que perquè la ciutat sigui ben viva necessita que la seva gent sigui feliç, i per ser feliç això primer és tenir una bona salut. A partir d'aquí vam incorporar el vector de la salut al planejament, un concepte innovador aleshores i que ara sembla encertat. El POUM pretén planificar i dissenyar la ciutat amb l'objectiu de millorar la salut individual dels ciutadans i col·lectiva de la ciutadania, entenent la salut com un tot que inclou la salut física, mental

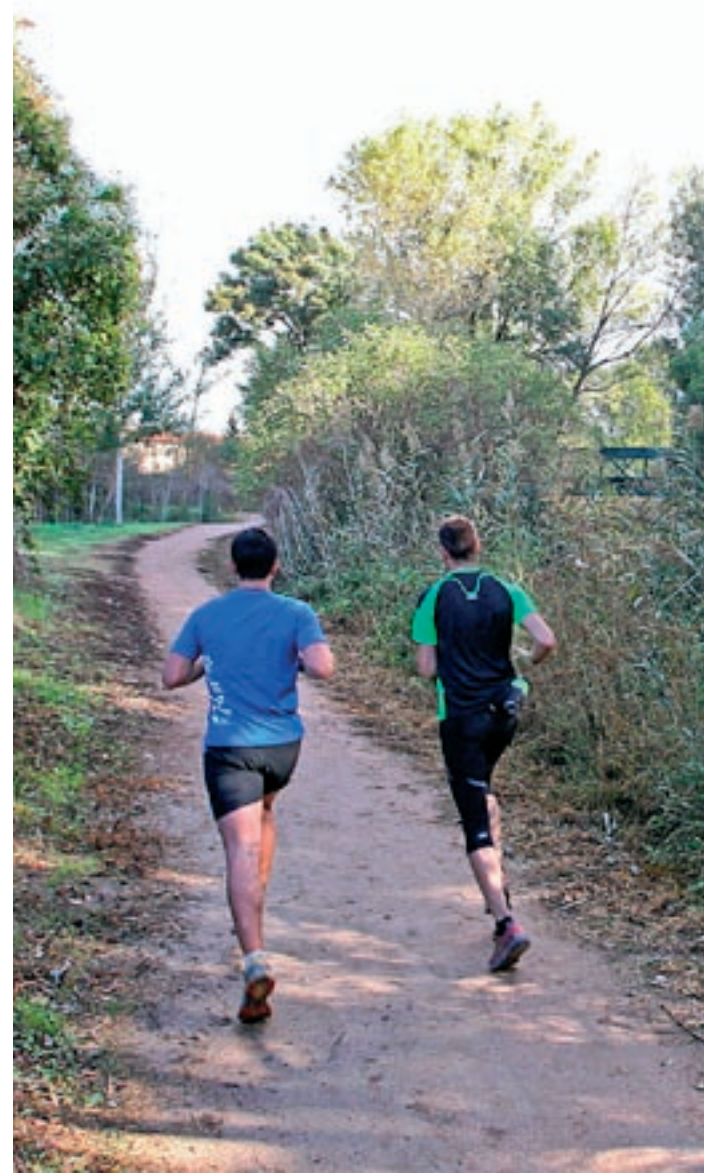
Si volem que els carrers siguin nostres, hem de projectar espais atractius, de relació social, que ens convidin a participar, amb una escala humana i en diàleg amb l'entorn

i social, i poder avaluar les mesures adoptades en cada cas per ser capaços de corregir o reconduir les decisions per assolir l'objectiu, si cal.

Això que va néixer amb el POUM ha germinat en un projecte europeu d'intercanvi que s'anomena URBACT Healthy Cities (ciutats saludables), que potencia l'aprenentatge i el treball en xarxa amb altres ciutats europees que comparteixen la mateixa iniciativa de vincular el planejament i la salut amb l'objectiu comú de millorar la qualitat de vida de les persones.

Si volem que els carrers siguin nostres, hem de projectar espais atractius, de relació social, que ens convidin a participar, amb una escala humana i en diàleg amb l'entorn. Canviar el paradigma dels anys 80 del cotxe com a símbol de llibertat i progrés, lligat a la idea del petroli etern i barat, és el nou repte. No només el petroli no ha resultat ser etern o barat, sinó que contribueix negativament a l'escalfament global i al canvi climàtic i perjudica la nostra salut a través de l'aire que respirem. Reivindiquem la salut de la ciutat en equilibri amb el medi.

Per tot això fa quatre anys que vam començar a pensar la

JORDI PUIG

transformació que vam engegar i que la situació d'emergència actual ha accelerat. Una ciutat per als seus habitants, amb voreres amples que convidin a caminar, amb carrils bici ben connectats, amb un espai públic de qualitat que reivindicui la dimensió social i col·lectiva de la ciutat inclusiva, amb més illes per als vianants i més espai per a la mobilitat sostenible i saludable.

Estic convençuda que anem pel bon camí! El premi a l'urbanisme innovador i sostenible Manuel de Solà Morales, que atorga l'Institut d'Estudis Catalans, amb què ha estat recentment guardonat el POUM, n'és un bon senyal i ens encoratja a seguir treballant en aquesta línia, prioritzant les necessitats de les persones tant individualment com col·lectiva, com a raó de ser de la ciutat saludable.

Cuberta Serveis Funeraris, al seu costat.

VIC

Tanatori, crematori i oficines
8 sales de vetlla
Sala Multiconfessional
Jardí del Repòs amb columbaris
Zona vending

C/ Sot dels Pradals, 2 - Vic

MANLLEU

Tanatori
3 sales de vetlla
Servei de cremació
Aparcament propi
Zona de descans

C/ Castellot, 15 - Manlleu

CENTELLES

Tanatori
3 sales de vetlla
Servei de cremació
Aparcament propi
Zona de descans

C/ dels Casals, 5 - Centelles

RODA DE TER

Tanatori
2 sales de vetlla
Sala Multiconfessional
Servei de cremació
Aparcament propi

C/ Orient, S/N - Roda de Ter

CUBERTA
SERVEIS FUNERARIS

Tel. 93 883 23 46

cubertaserveisfuneraris.com

L'esperança en el temps de la Covid-19

Salvador Simó
Director adjunt de la Càtedra de
Salut Mental de la UVic-UCC

El títol d'aquest article parafraseja el títol de l'obra immortal de Gabriel García Márquez: *L'amor en temps del còlera*. Crec que l'esperança és un dels actius més importants que hem de recuperar i potenciar com a societat si no volem sotsobrar en la destrucció i la barbàrie. Quan el conegut intel·lectual americà Chomsky reflexionava sobre quines causes havien portat Trump al poder a la Casa Blanca, la seva conclusió era que havia estat la falta d'esperança el que havia motivat que el votessin tantes persones. L'escenari polític d'Espanya és realment preocupant. L'ascensió de Vox està precisament lligada amb la falta gradual d'esperança de la societat. Quan estem desesperançats és fàcil caure en seductors cants de sirena. Sense esperança caiem en el nihilisme. Com deia Kierkegaard, no esperar res és l'origen del mal.

L'esperança és un estat de fe i ànim optimista basat en l'expectativa de resultats favorables relacionats amb esdeveniments de la pròpia vida o del món. Obama la va definir de manera magistral: l'esperança no és un optimisme cec. No es troba ignorant els obstacles que s'interposen en el nostre camí. L'esperança és aquesta dimensió dins de nosaltres que insisteix, malgrat totes les proves en contra, que alguna cosa millor ens espera si tenim el coratge d'aconseguir-la, de treballar i lluitar per això. L'esperança és la creença que ningú no escriurà el destí per nosaltres, sinó que l'escriurem nosaltres, els homes i dones que no s'accontenten amb el món tal com és, que tenen el coratge de refer el món com hauria de ser.

És per això que entre totes i tots els ciutadans hem d'esforçar-nos per fer créixer l'esperança. He dit esforçar-nos, i no serà una tasca fàcil davant de la crisi sanitària, social, ecològica i econòmica que estem vivint. Però és una missió d'importància transcendental. Els xinesos consideren que en el mateix concepte de crisi hi ha el concepte d'oportunitat. Si bé la crisi ha estat una medicina extremadament dolorosa, podem aprendre grans lliçons. Si no aprenem res, de què haurà servit tant de dolor?

La història ens demostra que quan lluitem per allò que val la pena, els grans valors humans, la victòria és al nostre abast

Potser una de les més importants és recordar la nostra interdependència. Som éssers humans interdependents, com ens recordava el filòsof MacIntyre, ens necessitem els uns als altres. En paraules del poeta Donne: "Cap home és una illa, som part d'un continent anomenat Humanitat. No et preguntis per qui repiquen les campanes, les campanes repiquen per tu". Ens havíem cregut la narrativa individualista promulgada per un capitalisme extrem que proclamava que els límits de l'ésser humà aca-

ben en els límits de la seva pròpia pell. La situació actual ens ha fet comprendre com depenem els uns dels altres de forma molt més evident i profunda del que pensàvem.

La Covid-19 és només una manifestació de les problemàtiques del món contemporani. Tenim greus problemes sobre la taula, un d'ells és el canvi climàtic. Per exemple, Nacions Unides estima que els pròxims anys hi haurà més de 150 milions de refugiats ambientals. Un altre problema és el creixement extrem de la desigualtat o l'ascens dels feixismes. Són desafiaments que hem d'afrontar d'una forma decidida i urgent. Ho hem de fer des de l'esperança, des de la clara consciència de gran potencial de l'ésser humà.

Durant aquests mesos hem assistit a una meravellosa lliçó de coratge i de sacrifici pels altres protagonitzada per milers de ciutadans i professionals anònims. Hem comprovat que, una vegada més, en les situacions límit som capaços de donar el millor de nosaltres mateixos. La Història ens demostra que quan lluitem per allò que val la pena, els grans valors humans, la victòria és al nostre abast. La Història també ens ensenya que la passivitat ens pot portar al desastre. És una lluita que devem tant als nostres pares com als nostres fills. Als nostres pares, perquè ells ens van ensenyar a lluitar, ells varen ser capaços d'aixecar un país destruït després de la Guerra Civil espanyola i d'una terrible dictadura. Als nostres fills, perquè el nostre llegat ha de ser un món més just, humà i sostenible. Aquesta és la nostra principal responsabilitat com a progenitors.

Tots tenim una gran responsabilitat. Com deia Sartre, l'home ha de triar el monument de la seva existència i en fer-lo tria la Humanitat sencera. Com ens va murmurar Miquel Martí Pol: "Tot està per fer, però tot és possible. Podem amb cada gest guanyar nous àmbits i amb cada paraula acríixer l'esperança. Cap esforç caurà en terra estèril, algú beurrà a mans plenes l'aigua de llum de les pedres d'aquest temps nou que ara esculpim nosaltres". És temps de reconstruir un nosaltres, de recomençar esperançats i conscients de la nostra ingent capacitat per millorar la realitat present i de crear un món marcat pels valors de la bellesa, la justícia i la bondat. La vida ens convoca.

Emergència educativa

Enric Casulleras
Economista i professor de la UVic-UCC

Benvolguts i benvolgudes mestres,

Per si considereu que els missatges que us arriben del Departament són confusos, us ofereixo la meua versió del que he pogut entendre.

L'obertura dels centres serà trifàsica, és a dir, entre la fase 2 i la fase 3, en la darrera pròrroga de l'estat d'alarma. Res d'obrir les portes de bat a bat: ajustades i prou. No feu treballar gaire els alumnes; ja s'han queixat prou els pares com perquè ara, a sobre, es queixin els nens. Procureu controlar les expansions emocionals: els que no creguin, mascaqueta a l'acte.

Molt important: de cara a l'estiu heu de preparar, per a tota la mainada, un pla formatiu personalitzat. Res de tasques rutinàries: heu de ser creatius i guiar-los cap a la formació integral, amb una perspectiva sumpèctica. La sumpèctica té prioritat sobre les altres ciències, és la més antiga, i a la vegada –oh, paradoxal!– la més nova. Només l'ontologia podria ser-li rival (dividint-se entre l'ésser

concret i l'abstracte), perquè és la ciència que estudia el nen en si mateix, no com a ésser que no pot examinar res que no convingui en aquestes dues concepcions de l'ésser.

Aquest pla personalitzat, doncs, ho ha d'abastar tot, ha de fondre totes les experiències didàctiques i fusionar-les com l'olla de la cuina catalana, que quan bull omple la casa de soroll, bo i coent la carn de bou ensems amb la gallina, la botifarra, la cansalada, la pilota –que es fa amb la carn trinxada–, ou,

farina, i atenció!, en segons quines cases hi posen all i julivert. És allò que us dèiem de l'atenció a la diversitat. Ah, i tot barrejat amb cigrons, patates i col. Hi ha qui diu que la col bullida fa pudor; sigueu sensibles, doncs, a les peculiaritats de la sensibilitat olfactiva dels vostres estimats infants.

Aquestes tasques no han de ser concebudes com uns *deures*. Fer bullir l'olla del pensament ha de ser com el so de les campanes de les esglésies que toquen a festa, o com el de les trompetes que deixen passar el vent del pit, o com els diamants la llum del sol... tot això sempre amb la transversalitat, la creativitat i la blasteria com a esdrups plens d'incognàncies protomestòiques; els infants podran així absorbir les esmòlides engrunes d'unes nyacrútiques competències esdrújules, pontificals, xambranes, plenament espelloses.

No cal dir que la tornada a l'escola, al setembre, serà una emergència educativa: els problemes de salut mental dels pares seran de pronòstic reservat, però els/les mestres rebreu tot els glatislè, el rubiment i els plistiform del qual, segurs com estem que haureu complert les instruccions del Departament al peu de la lletra, us haureu fet indubtablement mereixedors.

Bon estiu.

Club social o club de socis

Aquests darrers mesos estem tots trasbalsats, lluny de la nostra zona de confort, i per això agraïm qualsevol detall que ens animi a tirar endavant solidàriament. Fa un parell de setmanes vaig anar a una botiga de productes de regal del centre que acabava d'obrir, i malgrat que ho estan passant malament el tracte va ser exquisit i fins i tot em van fer un descompte especial perquè era el primer client i ho volien celebrar. Vaig empatitzar amb ells i vaig comprar alguna cosa més de les que havia previst. El dilluns que van obrir les terrasses vaig anar a esmorzar al bar on molts divendres anem a sopar i vaig decidir donar una propina generosa per agrair que obrissin malgrat les gran precaucions que havien d'estar prenent. No es van ofendre per la propina sinó que m'ho van agrair de tot cor. Vam estar fent una bona xerrada amb el propietari que crec que ens va anar bé a tots dos. Finalment, aquesta setmana he anat al meu club social a fer un partidet de pàdel amb els companys després de més de dos mesos de no poder-hi anar. El club ja em va dir que les quotes no tindrien cap rebaixa i que quan obrís de nou no tindria pràcticament cap servei, ni vestidors, ni fonts d'aigua... Els socis tenen consciència de club social i malgrat saber que els ERTA suposen un estalvi econòmic important, majoritàriament accepten aquestes condicions pel bé del club. El que més ens ha sorprès als quatre companys és quan ens han cobrat a cadascun els 2 euros per haver jugat a pàdel. Això sí, ens ho han posat fàcil, no cal que paguem en efectiu, el club ja ens ho carregarà pel banc. Està tot funcionalment previst. Calia cobrar aquests dos miserables euros després de més de dos mesos de pagar (de bon grat) per unes instal·lacions que no es podien utilitzar? Calia cobrar aquests dos miserables euros per unes instal·lacions obertes que només poden oferir una part dels serveis que tenen? No hauria estat molt millor agrair al soci que torni al club amb un detall simbòlic mostrant-li que el club el necessita i que el valora? Em fa la sensació que no tenen cap gana que torni, potser la situació més rendible per al club és anar cobrant el 100% de les quotes i que no hi vagi ningú. A la botiga de decoració i al bar no els pago cap quota periòdica. Potser per això agraeixen que hi vagi. Al meu club no li cal que hi vagi, només que pagui la quota. Quan la direcció d'un club social no és capaç de veure aquests detalls cap al soci és que ha perdut la il·lusió per la seva feina, i quan una direcció perd amb els anys la il·lusió el club perd l'ànima i deixa de ser un club social per ser únicament un club de socis pagadors. Pensem-hi tots.

Jordi Arumí i Blancafort, Ramon Serra Rovira, Santi Rovira Anglada, Jaume Caballé Crivillés

Què n'haurem après?

Són moltes les coses que ens haurem de preguntar quan tot acabi, si és que acaba aviat. Però segur que ens haurem de fer moltes preguntes. En primer lloc, esbossar el que hem vist, sentit o llegit dels mitjans de comunicació. Sobretot d'aquells que estan al servei del poder. N'han rebut tota mena d'ajudes perquè mentir els fos més fàcil. Intentar entendre les interpretacions teatrals dels que ens volien donar explicacions sense sortir-se'n massa. A mi, en moltes ocasions, Sánchez m'ha recordat Franco. Bé, tenint en compte que el *caudillo* va ser un sanguinari i l'altre... millor no esbrinar res. Ara bé, discurssegem de la mateixa manera. I això m'ha recordat que de Franco en vam fer molts acudits. Un d'ells va com anell al dit als discursos de Sánchez. Deia així: "Franco estava parlant davant d'una multitud, com sempre, dient que a tal lloc havien fet, a tal altre inaugurat, etc. Mentre un del públic a tot feia que no amb el cap. Franco, empenyat, li va preguntar per què a tot feia que no i va respondre que ell viatjava per tots aquells pobles i no havia vist res del que deia. La resposta va ser: "Viatgi menys i llegeixi més els diaris". Us sona? Però serà bo que ens parem a pensar tot el que té de positiu el que ens està passant. Segur que ens haurem adonat que som més vulnerables del que ens creiem. Que ens hem tor-

Ens podem fragmentar?

En els moments més intensos de la pandèmia hem deixat que un protocol sanitari dirigís les nostres vides, ens fragmentés com a persones i entengués la salut únicament com aquell estat que només afecta la nostra condició física. Aquesta visió unidimensional ens ha abocat a moltes situacions de patiment en totes les altres esferes de la nostra vida. La nostra salut emocional s'ha vist relegada, com si les persones poguéssim gestionar la nostra vida sense modular-ho tot emocionalment. Les conseqüències ja s'estan posant de manifest i paraules com estrès, ansietat, depressió, estrès posttraumàtic estan en boca de tothom, considerades com a conseqüències inevitables de la situació viscuda. Era realment inevitable? Podem gestionar les situacions extraordinàries obviant que l'home és un ésser bio-psico-social? Les morts en solitud, els comiats inexistent, els confinaments generalitzats per a tothom (com es pot confinar una persona gran amb demència i que deambula constantment?) ens han portat molt patiment afegit. Davant la inevitable mort d'algunes persones hi hem hagut d'afegir la tristesa/ràbia de no poder acompanyar-les. I això ja no es pot arreglar. Les persones només morim una vegada i tenim dret a morir dignament. I no tinc clar si morir envoltada de sanitaris totalment tapats (a qui expresso la meua sincera admiració i a qui considero també víctimes d'aquesta situació) i sense tenir l'opció d'estar amb els teus sigui tenir un final digne. Com a psicòloga de la residència Casal Oller dels Hostalets de Balenyà, he viscut el patiment enorme que tota aquesta situació ens ha portat. Patiment per la gent gran a qui sempre hem mirat d'acompanyar en aquest tram del final de la seva vida perquè la visquessin de la forma més autònoma, respectuosa i digna possible. I en canvi, ens hem vist obligades a anteposar el protocol mèdic al seu estat com a persones globals, complexes i amb necessitats diverses. Les hem aïllat, ens hem modificat aquelles rutines que els donaven seguretat i ens hi hem allunyat emocionalment (els EPI despersonalitzen qui els porta). També patiment per les famílies, la majoria de les quals venien molt sovint per acompanyar el seu ésser estimat i ajudar-lo a sentir-se bé i donar sentit a la seva vida. Malgrat que hem intentat mantenir sempre la comunicació amb trucades i videotrucades, comunicant sempre quina era la situació real que estàvem vivint, ho han hagut de viure a la distància, amb tot el patiment que això comporta. I finalment, patiment també per tot l'equip de la residència, que començant per la seva directora (a qui expresso la meua sincera admiració, ja que ha estat dirigint l'equip des del primer dia, predicant amb l'exemple, sempre al front sense horaris ni descansos i amb una sensibilitat excepcional davant la situació) i seguint per tota la resta de companyes que hi han deixat molt més del que els tocava (que sens dubte es mereixen el reconeixement de tota la societat), han sostingut el pes de l'evolució de la pandèmia amb més voluntat que recursos (no va arribar el material fins 15 dies després del primer cas reconegut a la residència) malgrat les pors i els problemes personals que els comportava. Ens queda un entorn personal alterat, fruit d'un protocol que només era sanitari. Ara tenim molta feina per endavant. Mirar de revertir tot el que ens ha portat la rigidesa de les normes. Humanitzar la vida i tornar-li l'estatus que mai havia d'haver perdut: som persones multidimensionals i necessitem sentir-nos bé en totes les nostres dimensions per poder viure una vida que valgui la pena de ser viscuda. Reflexionem-hi per si ve un rebrot... Aprenem dels errors.

M. Teresa Duran Borràs
Seva

nat més obedients. Òbviament, empesos per la por. Hem de recordar que estem una mica acostumats a obeir per por. En aquest cas, més que justificada. Ens hem adonat que els nostres veïns eren més amables del que ens pensàvem. Que els nostres fills,

nets, etc., els trobàvem més necessaris que mai i que eren un bon bàlsam per a les nostres preocupacions. Que poder comunicar-nos era vital. Que hem d'estimar molt més el lloc de treball que tenim i sobretot que no és bo que els empresaris, sobretot els petits, posin tots els ous al mateix cistell. Ja hem vist que quan els ha caigut, o qui n'havia de fer servir no n'ha volgut, s'han trencat tots i ara falten gallines que en pinguin més. Hem tingut clar que no podem pas confiar-nos dels governs, de cap, per molt que diguin i prometin. Que alguns s'enriquiran més que mai. Que el capital és el capital i no entén ni de pandèmies ni de morts. Se'ls en fot una cosa i l'altra. Molts hauran o haurem tastat com la pobresa fa camí cap a la misèria i que els que ja vivien a la misèria tindran més difícil sortir-ne. Ja haurem entès que el millor és pensar en el dia a dia i que el futur ja no és a les nostres mans, sinó de qualsevol imprevisit que ens faci trontollar. Però a pesar de tot hi ha moltes més coses positives en tot aquest enrenou. La solidaritat entre el conjunt del ciutadans. Dels ciutadans normals i corrents, d'aquells que hem de compartir el poc que tenim. No d'altres. L'eficàcia dels sanitaris, no de la nostra sanitat. D'un munt d'entitats independents de les estructures estatals que han multiplicat els seus recursos per donar menjar a molta gent que ja no els queda res més. Però, segurament, el que més haurem après és de quantes coses es pot prescindir per viure i que fins ara se'ns feien imprescindibles. De tot plegat, n'hauria de néixer un nou model de societat.

Josep M. Perramon i Colomer Tona

Fanals modernistes de l'Hospital

A principis del segle XX, es van instal·lar, flanquejant l'entrada de l'antic Hospital de la Santa Creu, uns fanals modernistes amb vidre emplomat molt peculiars amb l'anagrama vermell de la institució. Eren tots dos una magnífica contribució a aquell espai renaixentista de l'hospital vigatà. Farà tres anys en ocasió (o aprofitant) de les obres de l'església, però, es van desmuntar del lloc i no han tornat a aparèixer, deixant orfes els dos pals de ferro forjat que els sostenien. Algú ens podria explicar la causa del seu desmuntatge i posterior desaparició? És que no eren elements rellevants del patrimoni ciutadà? Des d'aquestes ratlles en reclamo la reposició.

Miquel Cañellas

Bernat i Engràcia, moltes felicitats

Aquest passat 7 de maig es van complir 50 anys d'aquesta foto, guardada gelosament a l'àlbum de l'esdeveniment celebrat a l'església de Granollers de la Plana. En un dia plujós, segurament com la primavera que tenim enguany, els nuvis van anar a dur

Una moneda vigatana al servei de les persones

Roger Mas

Professor de Filosofia, regidor de Vic i president de la secció local d'ERC

Imaginem que el propietari d'un restaurant del Remei compra les verdures a un productor de la Guixa, que adquireix les eines en una ferreteria de l'eixample Morató, la qual, per renovar la seva imatge, contracta un dissenyador que té l'estudi al centre històric, qui, el dissabte al vespre, va a sopar al restaurant del Remei. Imaginem una ciutat amb una xarxa econòmica com aquesta, una xarxa circular i al servei de la vida. Imaginem, en definitiva, una ciutat més justa, igualitària i solidària. Aquest és el Vic que molts imaginem i que junts podem fer possible.

Abans de la Covid-19, el teixit econòmic local i de proximitat ja estava patint els efectes de la proliferació de les multinacionals i del comerç en línia. Segons dades de la Generalitat, en els darrers deu anys el nombre d'empreses de petit comerç a Catalunya s'ha reduït un 11%, mentre que la compra a grans plataformes de comerç electrònic creix a ritme del 20% anual. Si no es prenen mesures, aquesta tendència apunta cap a una progressiva desertització de la vida als barris, sobretot tenint en compte que la crisi causada per la Covid-19 la podria estar accelerant.

Per aquest motiu, perquè volem que les nostres ciutats siguin un projecte col·lectiu de vida digna per a tothom, tant les administracions com la ciutadania hem de fer tot el que estigui a les nostres mans per canviar el sistema. Una ciutat a la mesura humana no es pot fer sense una xarxa econòmica local que treballi per satisfer les necessitats de la gent. Amb aquesta intenció, els regidors i regidores d'ERC Vic proposarem a la resta de grups municipals i a la ciutat en general la implementació d'una mesura per protegir i estimular l'economia local que fa temps que funciona a moltes ciutats del món: la creació d'una moneda local.

Aquestes monedes són un sistema d'intercanvi alternatiu i en convivència amb l'euro que permet realitzar transaccions entre persones, empreses i l'administració local. Històricament, han sorgit en època de crisi i han tingut un paper fonamental en la protecció de l'economia local. El Wir suís, per exemple, va néixer el 1934 en el context de la Gran Depressió, cosa que la converteix en una de les monedes locals més antigues i consolidades. Altres exemples destacats són la Sol-Violette de Tolosa de Llenguadoc, el Brixton pound i els Calgary dollars. I a casa nostra en trobem diverses arreu del territori, com la Turuta de Vilanova i la Geltrú, la Grama de Santa Coloma de Gramenet i el Rec de Barcelona.

Com que només tenen valor a la ciutat que les

Disposar d'una moneda local no només permetria donar suport al teixit comercial de la ciutat sinó que seria un instrument per lluitar contra les desigualtats i l'exclusió

emet, aquestes monedes generen el que s'anomena efecte multiplicador local, que és el benefici econòmic addicional que s'acumula en una zona gràcies als diners que circulen per la xarxa econòmica local. Cal tenir en compte que bona part dels euros que gastem en una multinacional o una gran cadena comercial acaben marxant de la ciutat. Aquells que gastem en un petit comerç, en canvi, tenen més possibilitats de mantenir-se circulant a la xarxa local, ja que el seu propietari tendeix a consumir en empreses i serveis que li són propers. D'aquesta manera, cada euro que gastem a la xarxa econòmica local genera successives rondes de despesa en l'economia de la ciutat i, per tant, és més valuós per a la comunitat.

Els avantatges que una moneda local suposaria per a tothom són múltiples. Als particulars els permet donar suport al teixit comercial de la ciutat, fomentar una economia al servei de les persones i accedir a les ofertes específiques. I a les empreses els ajuda a fidelitzar el client, els permet augmentar la visibilitat i els ofereix l'oportunitat d'expres-

sar el seu compromís amb la innovació i la responsabilitat social. Però els beneficis van més enllà de l'estricta càlcul econòmic. En tant que protegeix l'ecosistema econòmic de la ciutat i fomenta els intercanvis locals, aquest sistema empodera la ciutadania, esdevé un instrument per lluitar contra les desigualtats i l'exclusió, enforteix les xarxes associatives, revitalitza els barris, genera sentiment de comunitat, redueix la petjada ecològica, evita els riscos derivats de l'economia globalitzada i l'especulació financera, i dificulta que part de la riquesa generada a la ciutat acabi en paradisos fiscals, amb la qual cosa permet actuar localment per millorar èticament l'economia global.

En definitiva, cada vegada que es realitza un pagament amb la moneda local es contribueix a generar una xarxa econòmica sostenible socialment, econòmicament i ambientalment. No és estrany, doncs, que aquestes monedes acostumin a sorgir d'iniciatives crítiques amb l'*statu quo* i amb voluntat transformadora. I si aquesta voluntat ja era necessària abans de la Covid-19, ara ha esdevingut imprescindible. Volem que la nostra ciutat, una ciutat orgullosa de les seves fires i mercats, del seu teixit cultural i associatiu, de la seva història i de la iniciativa dels seus ciutadans, sigui coneguda també per haver desenvolupat una moneda pròpia. Una moneda vigatana –que era el nom de la moneda pròpia del comtat d'Osona– ens permetria treballar conjuntament per fer front a un sistema que és font de precarietat.

Estem convençuts que el municipalisme ha d'esdevenir el centre de l'acció política, la primera línia de defensa contra els poders econòmics transnacionals i el motor que impulsi el canvi. Per aquest motiu, des del primer moment de la crisi de la Covid-19, hem proposat a l'equip de govern i a la resta de grups municipals una taula conjunta per treballar per la ciutat, repensar-la i reconstruir-la. I és en aquesta taula que proposarem la creació d'una moneda vigatana com un instrument de resistència i construcció que ens permeti fer una ciutat més justa.

Sabem que la pobresa i la desigualtat no són naturals, sinó el resultat de decisions econòmiques i polítiques. És a les nostres mans impulsar un canvi de prioritats i posar l'economia al servei de les persones. No volem tornar a la normalitat perquè, com diu Jordi Cuixart, la normalitat era el problema. Cal un canvi de paradigma. I des dels ajuntaments tenim l'oportunitat de posar les bases del canvi i d'estar a l'altura dels professionals de la sanitat, dels treballadors dels comerços, dels voluntaris i de tota la gent que aquestes setmanes ha treballat sense descans per fer possible la vida. Si no canviem res, tot seguirà igual. Cal prendre decisions valentes. I una moneda local pot ser la llavor del canvi.

Bústia

el ram a la Mare de Déu de Palau, per cert una imatge gòtica preciosa! Han passat els anys, però l'amor i la devoció han augmentat en proporció. En Bernat va sortir de la Teuleria de l'Albanell de Malla, on van viure durant vuit anys; i l'Engràcia, del Mas del Collell de Sant Julià de Cabrera, enmig d'herbes, flors i cingles, magnífics en aquest temps. Després van passar a viure a la casa de la Granja Sant Martí de Calldetenes, on han clavat les seves arrels des d'aleshores. Si en Bernat ha pujat amb el sector primari que dona nom a la nostra comarca, com el seu fill amb la seva granja de conills a Taradell, amb qui comparteixen passió i nom. En Carles, el segon fill, s'ha quedat a casa amb els pares, amb el seu bon caràcter i bon humor posat a prova. A prop de l'es-

glésia de Sant Martí de Riudeperes, tinença confiada al rector del poble, l'Engràcia es cuida que sempre estigui a punt, ben guarnida i, sobretot, florida; un detall que no deixa escapar en tots els temples als quals pot arribar a tenir accés. Jovial, alegre, la trobareu en tots els esdeveniments que tinguin a veure amb el bestiar i la natura, com ara les celebracions dels Tonis, la fira d'herbes remeieres de Vilanova de Sau, on té el peu ficat. Portant de la Mare de Déu dels Dolors de Sant Julià de Vilatorrada i creadora de labors exposades en les seves ocasions. Per molts anys, doncs, Bernat i Engràcia. Que les benediccions de Déu arribin a casa vostra i a tots aquells que estimeu, amb qui teniu tracte, que així tenen l'ocasió de gaudir d'un testimoni de la vostra

fe, de la vostra alegria per la vida i de l'optimisme vital que tant hem de menester en els nostres dies. Quina sort haver-vos conegut!

*Jordi Castellet Sala, rector, sacerdot i teòleg
Calldetenes*

Fe d'errors

En la informació sobre la progressiva reobertura dels locals d'oci nocturn de l'edició de dilluns (pàgina 7) es parlava de la històrica discoteca P3 i se la situava a Campdevàrol, quan en realitat havia de dir Camprodon.

“Gastar, gastar i gastar.” Aquesta és la recepta que dona l'economista Antón Costas als governs per sortir d'una crisi econòmica produïda per una pandè-

mia de la qual encara no se sap el destí. Costas va fer dimarts una xerrada dins del cicle de 'webinars' organitzats per la Facultat d'Empresa i Comunicació

de la UVic-UCC amb la col·laboració d'EL 9 NOU. Mentrestant continuen creixent les dades d'atur, tot i que s'etanquen els EERTO.

Antón Costas: “El govern ha de gastar, gastar i gastar”

L'economista planteja diversos escenaris post-Covid en una xerrada de la UVic-UCC

Vic

Dolors Altarriba

Preveure què pot passar després d'una aturada forçosa de l'economia a escala mundial és complicat. Antón Costas, economista, professor i expresident del Cercle d'Economia, va explicar dimarts en el primer *webinar* d'un cicle de xerrades post-Covid organitzat per la Facultat d'Empresa i Comunicació de la UVic-UCC amb la col·laboració d'EL 9 NOU diferents escenaris i, d'alguna manera, va deixar a mans dels assistents, una cinquantena, triar com serà la nova situació. De fet, ell sempre parteix que “no hi ha res destinat, perquè el lloc on es vulgui arribar”, va dir, “depèn de nosaltres”. Del que sí és conscient és que la crisi de la Covid-19 és diferent a les anteriors, perquè ens deixa “un sentiment de viure d'una banda una unitat del món perquè tots passem pel mateix” i de l'altra que té unes conseqüències econòmiques, socials i polítiques “que ens fa fràgils com a civilització. Un virus invisible ens envolta”. Això ha posat en valor dues institucions que “els corrents neoliberals havien menyspreat: l'Estat i la família”. Perquè fan de refugi, deia. I ara tocarà trobar l'equilibri entre anar cap a una acció global o cap un replegament, un nacionalisme “com a paraula neutra”, afegia.

Optimista en totes les crisis

Manlleu Quan era president del Cercle d'Economia, Antón Costas va fer una conferència a Manlleu en el marc de l'Àgora d'Opinió. Era l'abril de l'any 2014 i es començava a albirar una llum al final del túnel de la crisi financera que va començar el 2008. De fet, Costas es mostrava optimista aleshores –deia que sortiríem de la crisi si agafàvem autoestima i que hi havia capacitat per fer-ho– i se'n va mostrar dimarts. “Quan un economista és pessimista sembla que hagi reflexionat molt, i si és optimista el titllen de tonto”, va dir, però va mantenir que el pessimisme està sobrevalorat i que “la realitat és sempre la realitat, però l'actitud, que és el que compta, la hi poses tu”. A la foto, Costas, parlant, amb l'excalcalde de Manlleu Pere Prat i el president de Creació, un dels organitzadors de l'acte, Josep Arimany.

Costas no té resposta sobre això, però sí que sap que “aquesta és una crisi diferent de les altres, perquè els errors en les crisis venen del sistema intern, exceptuant la dels anys 70 del petroli, i aquesta ve d'un xoc extern. I contra tot pronòstic, els governs són els que decideixen tancar les nostres economies per primer cop a la història, de forma deliberada”. Deliberada però no

arbitrària, va aclarir, perquè “el que fa és protegir un bé superior que és la salut”.

Davant les opinions sobre si aquesta crisi tindrà forma de V, de W o de L, Costas té un terme nou: tindrà forma d'arrel quadrada. Entén que hi ha tres factors que cal tenir en compte els propers dos anys. El primer és l'evolució de la pandèmia –si el virus rebrota poc i es mor, si té rebrotos cíclics no

molt intensos o, “el pitjor escenari”, si té rebrotos forts, com el pic del març, durant dos anys–. El segon és si les mesures del govern són suficients “si no ho són, es tardarà més a recuperar-se”, i el tercer factor és l'actitud que tindran els consumidors. “Jo estic al consell d'administració d'un banc i ens adonem que la gent està estalviant. La virtut de l'estalvi és important, però

les virtuts privades són vicis públics i això pot portar a una deflació”. Aquest, el de la deflació (descarta la inflació), és un escenari dolent al seu entendre. Per això la seva solució sobre el que ha de fer el govern és “gastar, gastar i gastar”, ja que si no, va dir, “ens estavellarem”.

El finançament d'aquesta despesa per un moment excepcional no és cap de les opcions que fins ara servien, però n'hi ha una quarta que lliga amb el que deia “Kennedy, pensar en l'impensable. I això ho han fet els britànics: augmentar la despesa i no emetre deute”. Això es pot fer creant diner nou. A la Gran Bretanya o els Estats Units ho poden fer perquè tenen la lliura i el dòlar, però amb l'euro no sembla tan fàcil. I això se li va preguntar a Costas en el torn de preguntes, que va citar l'economista Jordi Galí, expert en finançament, amb treballs fets en aquest sentit. “Soc partidari de la solució britànica, però caldrà veure com el Banc Europeu ho fa; aquesta setmana ampliarà la compra de deute i com anirà la sentència del Tribunal Constitucional alemany en relació amb les limitacions del banc”. Per tant, això pot portar a un canvi en la qüestió de fabricar o no més moneda.

I tot plegat, amb l'objectiu de guanyar el repte “extraordinari que tenim, que és el de no fer més gran la desigualtat social. Aquest ha de ser l'objectiu prioritari”. La conferència sencera es pot trobar al web d'EL 9 NOU. La següent serà dimarts (17h) amb el periodista Antoni Bassas. Parlarà de Qualitat o fake news. Per seguir-la es pot inscriure's al webinar a través de la UVic o seguir-la en directe per EL9NOU.CAT

Algunes preguntes dels assistents

Es pot parlar de negligència per part del govern en la gestió de la pandèmia?

No. Seria en tot cas una negligència global i no és el cas. No ho podien preveure. Una altra cosa és si es podia haver gestionat millor, però ni els especialistes en virus preveien una situació com aquesta quan ja coneixien la situació a Wuhan (Xina). Per això els disculpo una mica tenint en compte com se m'ha formulat la pregunta. Ara bé, també és cert que a toro passat tots som uns toreros magnífics.

La base de pobresa actual té a veure amb la dèbil recuperació de la del 2008?

Sí, i ve de més enrere. L'espanyola és una economia maníaco-depressiva. Creixem més que ningú i ens desplomem més que ningú. Ha passat a cada dècada, sempre ens queda un atur estructural del 10% o el 12%. I això és així perquè gestionem molt malament les recessions. No es pot deixar ningú al fons del pou. I la pobresa ve de l'atur. Som la cinquena economia d'Europa i el cinquè país amb més pobresa.

La crisi deixarà una bretxa més gran entre rics i pobres que el 2008?

No hi ha fatalisme. El nostre lloc depèn de nosaltres mateixos. Tot plegat dependrà de com sapiguem afrontar els reptes que tenim. Jo defenso des de fa molt temps que hi hagi un nou contracte social de l'empresa. Les empreses han d'incorporar, no com a responsabilitat social corporativa, al seu model de gestió el manteniment de bons salaris, de la bona ocupació i de l'estabilitat social. No només beneficiar els accionistes.

Per tenir més llocs de treball calen empreses i no només les grans

Jo soc partidari de crear un fons nacional per a l'ocupació que allargui el compromís que s'ha agafat amb els EERTO i on s'hi puguin presentar nous projectes de tots els sectors i territoris. La Unió Europea ja està tirant endavant dos fons, el Green Deal i el de recuperació de llocs de treball. En el primer hi tenen cabuda les propostes de petits emprenedors. És una oportunitat també per a l'economia social.

El preocupen les esbrincades polítiques? No hi ha acord de govern i oposició

Sí, perquè això té un impacte. La millora de la productivitat és la suma de diferents factors. Podem tenir capital financer, humà, I+D... però si hi ha conflicte no funciona. Jo només demano consens, que durant dos anys no castigui el govern per la despesa que ha de fer. Les ajudes d'Espanya o d'altres països no tenen res a veure i això és perquè el govern es resisteix a ser acusat de mala gestió.

Pugen els aturats però menys que a l'abril

L'augment al maig és menor que el que hi va haver a l'abril tant a Osona com al Ripollès i al Moianès

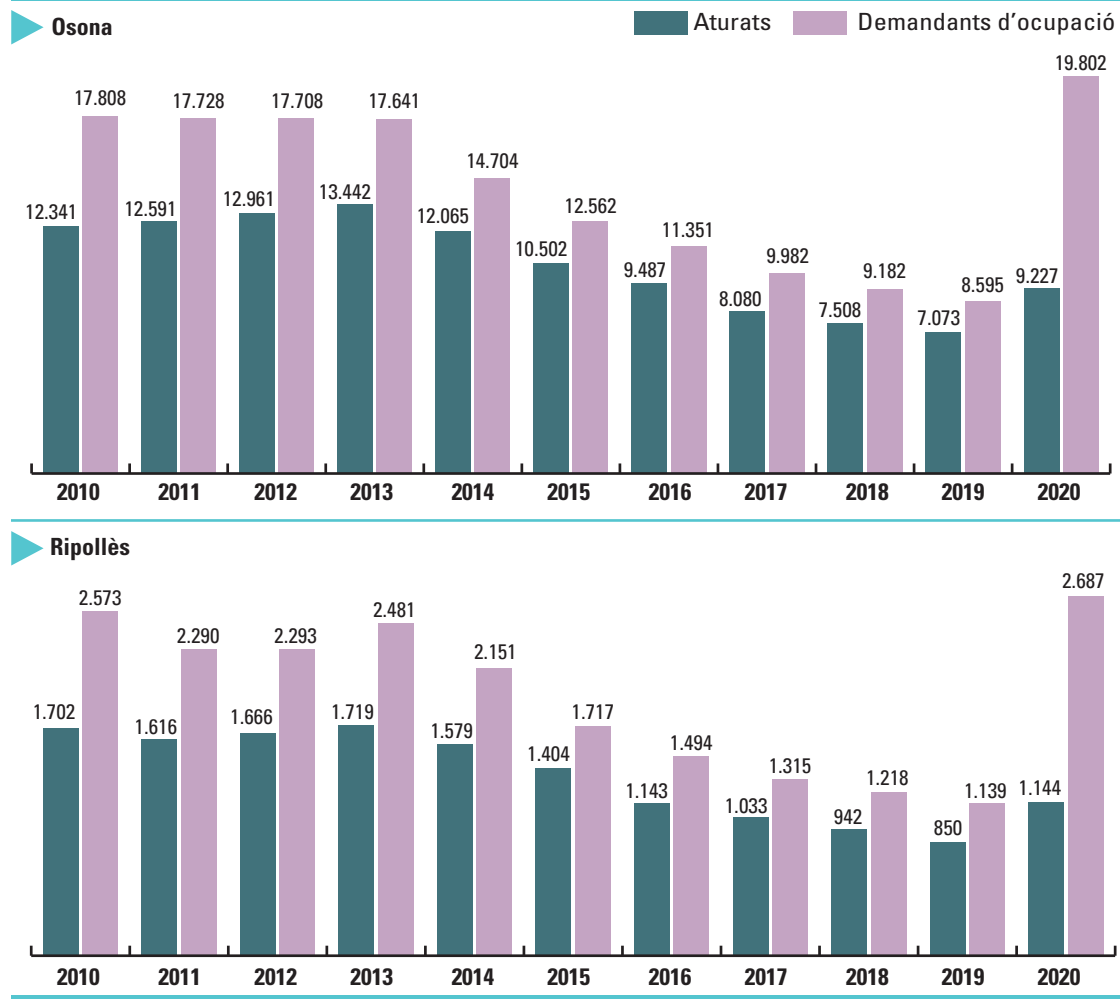
Vic/Ripoll/Moià

D.A.

El nombre d'aturats al maig ha tornat a anar a l'alça però la quantitat és inferior a la que hi va haver el passat mes d'abril tant a Osona com al Ripollès i al Moianès. En el cas d'Osona, ara hi ha 9.227 persones a les llistes de l'atur, 438 més que a l'abril, quan n'hi va haver 706. Tot i així, des de l'inici del tancament econòmic per la pandèmia, a mig març, el nombre d'aturats ha augmentat en 1.570 persones. Al Ripollès l'augment entre l'abril i el maig ha estat de 37 persones, situant la xifra total en 1.144. En aquest cas l'augment és molt menor que els 238 aturats que va augmentar al mes d'abril respecte el març. També al Moianès l'augment ha estat petit, de només 9 aturats més al maig respecte a l'abril, mentre que a l'abril aquest augment va ser de 64 respecte al març.

El que sí és diferent és el nombre de demandants d'ocupació. I això té a veure

Atur i demandants d'ocupació (maig 2010-2020)

amb els afectats per ERTO, ja que malgrat no estar treballant o treballant menys no es comptabilitzen com a aturats. Així, la quantitat de demandants supera amb escreix qualsevol xifra dels darrers deu anys, tant a Osona com al Ripollès, les dues comarques amb dades històriques..

Pel que fa als ERTO, fins al passat dimecres n'hi havia 1.818 a Osona, amb afectació a 13.575 persones; 346 amb afectació per a 1.773 persones al Ripollès, i 117 amb 754 afectats al Moianès. En el cas d'Osona sumen 3 ERTO i 34 afectats més, i en el del Ripollès són 5 ERTO i 2 afectats més. També pot passar que hi hagi part de treballadors ja desafectats. A tot Catalunya i segons va explicar dimarts el secretari general de Treball, Josep Ginesta, la reducció d'afectats ha estat baixa, de només 66.000 persones quan ja havia començat la desescalada i per tant ha tornat l'activitat. Ginesta espera que aquesta xifra creixi a finals de juny.

Contingut elaborat per Creacció

La Covid-19 precipita la transformació digital de les empreses a Osona

La Covid-19 ha posat en dubte moltes rutines i processos del dia a dia d'empreses i professionals.

L'ús del canal digital s'ha intensificat com mai, tant per continuar treballant des de casa com per activar a correu nou canals de contacte amb els clients o obrir nous mercats. El canvi s'ha realitzat precipitadament i, en molts casos, sense una cultura digital ben arrelada a les empreses.

Tot plegat ens ha de fer reflexionar sobre els nous canals de relació amb el mercat (multicanalitat), la importància de les dades per conèixer millor les necessitats dels clients, entendre que digitalitzar no va només de tecnologia (sobretot va de persones i equips) o la necessitat de disposar d'una identitat digital sòlida. La pandèmia, doncs, ha accelerat la necessitat d'afrontar la transformació digital.

A Osona hi ha un gran nombre d'empreses vinculades a les tecnologies digitals, i moltes referents al sector. Pere Martínez, CEO de Confluència i ITechGrup, assegura que "la transformació digital s'ha accelerat entre 5 i 10 anys i ha fet justícia a la feina de molts

anys d'empreses i persones del sector TIC, que s'han convertit en essencials aquests mesos".

Oriol Feu, cofundador i soci d'Ifeu, es mostra convençut que "la tecnologia serà un element clau per superar el nou escenari que ens trobarem. Aquests mesos hem constatat com els clients que disposaven d'unes bones infraestructures de comunicacions i de sistemes i que una part del seu negoci es feia a través d'internet han mantingut un altíssim nivell de productivitat".

Per la seva banda, Meritxell Cos, project manager de l'àrea de consultoria de Vilar Riba, assenyala que "si s'aprofiten bé les tecnologies, les empreses poden eliminar els malbarataments dels seus processos. Les tècniques de Lean Office ens permeten identificar malbarataments i propostes per reduir-los o eliminar-los". I es mostra convençuda que des de les noves maneres de treballar, les empreses estan descobrint nous models de negoci, serveis o maneres d'arribar als clients, entre d'altres.

La digitalització, assegura Martínez, "facilita els canvis que les empreses es veuen obligades a tirar endavant, amb

Meritxell Cos, de Vilar Riba

Oriol Feu, d'Ifeu

Pere Martínez, de Confluència

inversions contingudes". En aquest sentit, Feu considera que "s'acceleraran la implantació de noves oportunitats vinculades a les TIC que ja eren tendència abans de la Covid-19, com ara el Cloud públic/privat, la indústria 4.0, l'Internet of Things (IOT), la intel·ligència artificial (AI), la seguretat de les dades, etc. Estem convençuts que en tots aquests àmbits creixerà la demanda".

Per la seva banda, Cos apunta que "una oportunitat a tenir present és aprofitar la tecnologia per afavorir temes de sostenibilitat, com ara la reducció de les emissions generades pels desplaçaments i la millora de les polítiques de conciliació de les empreses".

Els experts coincideixen a destacar que les tecnologies seran clau per a les empreses en el futur més immediat.

Martínez assegura que "a curt termini (2020), el Cloud, la seguretat i la indústria 4.0 seran claus. A mitjà termini (2021-2022), les anàlisis predictives i els robots. I a llarg termini (2023), la intel·ligència artificial".

Per la seva banda, Feu destaca "la implantació definitiva del Cloud privat/híbrid/públic espe-

cialment en la virtualització de les aplicacions, dels escriptoris dels usuaris i de les càrregues de treball per aquelles empreses que encara no hagin fet aquesta evolució. També seran clau la construcció d'aplicacions basades en serveis (el concepte *serverless*) que obren un munt de possibilitats als desenvolupadors".

"En el futur més immediat, la seguretat de la informació és un dels temes clau"

Finalment, Cos posa èmfasi en la seguretat: "Per a les empreses serà vital la seguretat de la informació. Des de tenir la informació amb plans de contingència de negoci fins a establir comunicacions segures".

Més informació a: empresa@creaccio.cat www.creaccio.cat

Acorda ajudes per mantenir la compra a domicili i enceta la campanya "A Vic compraràs segur"

L'Ajuntament de Vic amplia les ajudes al comerç i als marxants

Vic

D.A.

L'Ajuntament de Vic ha ampliat les ajudes al sector del comerç amb una aportació als marxants dels mercats setmanals i amb un acord amb Vic Comerç per implementar "com a definitiu" el servei de la compra a casa que es va fer a l'inici de la crisi del coronavirus "de forma improvisada". Les novetats, que se sumen als ajuts directes a comerços pel tancament, les van explicar aquest dijous l'alcalde, Anna Erra; la regidora de Fires, Promoció Econòmica i Comerç, Beth Piella, i el president de Vic Comerç, Toni Brachs. Erra va explicar que entre els ajuts directes que "arriben a més de 800 negocis" i les obres i adaptació com ara els carrils bici o voreres més amples sumen uns 700.000 euros d'inversió.

Tot plegat, segons Erra, si "no hi ha complicacions amb

Piella, Erra i Brachs, durant la roda de premsa per presentar la campanya

la crisi sanitària, amb l'objectiu d'anar organitzant activitats per no aturar la ciutat i mantenir-la viva".

Piella va explicar que fins ara s'han atorgat 800 euros als comerços que van haver de tancar per força i 500 als que tot i no haver-ho de fer els va baixar la facturació. Ara es bonificarà la taxa que

paguen "els marxants que venen als mercats en funció de cada un" i estem "refent dibuixos per intentar encabir-los tots amb les mesures de seguretat", va dir, i va afegir que dimarts ja hi van poder ser tots i que considerant els mercats "part important de l'atractiu turístic de la ciutat".

D'altra banda, amb un projecte amb "tres potes", el consistori, Vic Comerç i les entitats socials Areté i ADFO, han acordat mantenir i impulsar la plataforma de compra en línia i el repartiment a domicili que faran les dues entitats. "L'Ajuntament aporta aquest repartiment gratuït per a tots els comerços socis de Vic Comerç i obert a la resta pagant", diuen. Alhora, des de Creació es fa formació als comerciants. Tot plegat fa veure la situació amb optimisme a Toni Brachs, que afegeix que l'associació ha tingut quatre baixes "de comerços que van tancar", però cinc altes. És conscient que poden haver-hi més comerços que tanquin per la crisi, però assegura que "estem obrint amb totes les mesures de seguretat i notem la confiança dels clients". El consistori ha engegat una campanya amb un vídeo promocional sota el lema "A Vic compraràs segur".

Petites fires per recuperar activitat

Vic

D.A.

Entre el Mercat de Música Viva de Vic i la Fira de la Muntanya, que es faran presencialment i amb un format adaptat a la situació del coronavirus, hi haurà a Vic entre quatre i cinc petites fires per "anar recuperant activitat", segons va explicar Beth Piella. S'acotaran a l'espai del parc Balma i seran de temàtiques diferents cada una d'elles.

"Ho estem acabant d'organitzar", va dir Piella, "però n'hi haurà una dedicada a productes alimentaris, sobretot perquè no s'ha pogut fer la fira Lactium; una altra a l'artesania, i una altra als estocs que poden treure els comerços". D'aquesta manera, va dir, també es dona sortida al sector dels firaires, que ha quedat molt aturat. S'organitza des d'Ofim "perquè hi ha prou capacitat", però s'hi afegiran activitats culturals.

Vaga per sobrecàrrega de feina al supermercat Lidl de Ripoll i a un dels dos que hi ha a Vic

Vic/Ripoll Uns 25 treballadors dels supermercats Lidl de la carretera de Manlleu de Vic i de Ripoll han fet vaga aquest dijous per protestar per la sobrecàrrega de feina que pateixen els treballadors i el retard a aplicar les mesures de seguretat a causa de la Covid-19 als centres de la cadena alemanya. La convocatòria de vaga s'ha fet de forma conjunta pels sindicats CCOO i UGT representats al comitè d'aquesta empresa, que té 13.500 treballadors a tot l'Estat. Els treballadors es queixen que "hem fet 10, 12 i 14 hores alguns dies i no ens les han pagat com es va quedar". L'empresa havia adquirit el compromís de pagar-les al 150%. També es queixen que fins a l'abril no van tenir vestuari de protecció i que "permet que entrin a l'establiment persones sense mascareta". Els treballadors van fer pancartes i es van manifestar durant tot el dia davant dels establiments. També es queixen que al País Basc s'ha arribat a un acord amb el sindicat ELA, que recull propostes "sistemàticament ignorades per l'empresa" però que només s'aplica en aquesta comunitat.

ALBERT LLIMOS

PREUS AGRARIS

Llotja de Bellpuig (1-6-20)

CONILL: 1,65 (=)
 POLLASTRE VIU: 0,79 (=) - 1,15 (=)
 POLLASTRE SACRIFICAT: 1,38 (=) - 1,87 (=)
 OUS: xl: 1,28 - l: 0,78 - m: 0,70 - s: 0,53
 GALLINA LLEUGERA: 0,08 (=)
 GALLINA SEMIPESADA: 0,25 / 0,26 / 0,27 (=)
 GALLINA PESADA: 0,07 (=)
 GALL: 0,05 (=)
 ESTRUÇ: S.C.

Llotja de Vic (29-5-20)

PORC: 1,701 / 1,713 (+0,016)
 GARRINS RAÇA: recollida: 18/ 20 (=)
 PARTIDA GRAN: 57/58,50 (+1,50)
 ANOLLS (des de 351 kg): 3,77 / 3,62(+0,05) / 3,40 / 3,25 (=)
 VEDELLS (fins a 350 kg): 3,82 / 3,63(-0,05) / 3,48 / 3,34 (=)
 FRISONS (+ de 211 kg): 3,36 / 3,28 / 2,02 (=)

FRISONS (fins a 210 kg): 3,13 / 3,05 / 1,61 (-0,03)
 VEDELLA(261/300 kg): 3,74/3,60/3,49/3,17 / 2,48(=)
 VEDELLA(221/260 kg): 3,80/3,64/3,53/3,26/2,47 (=)
 VEDELLA(180/220 kg): 3,84/3,64/3,51/3,26 / 2,46(=)
 VACA: 2,60/2,40/2,15/1,85/1,40/1,20 (=)
 FRISÓ: 25 / 85 (=/=)
 ENCREUAT: 90 / 215 (=/=)
 TÛFONA NEGRA: 180-300 (preu des del 6 de març)

Mercolleida (29-5-20)

PORC VIU selecte: 1,288 (+0,012)
 LLETÓ 20 kg: 36,50 (+1,50)
 XAI (23 a 25 kg): 2,70 (+10)
 XAI (25 a 28 kg): 2,55 (+10)
 OVELLA DE VIDA: 75 / u (=)
 BLAT PINSO: 188 (-2)
 BLAT PA: 192 (-3)
 MORESC: 178 (-1)

ORDI LLEIDA: 164 (-1)
 COLZA: 330 (=)

Llotja de Barcelona (2-6-20)

GARROFA: 220/t (=)
 GARROFA FARINA: 210/t (=)
 SOJA PAÍS: 318 (-7)
 MORESC UE: 180/t (=)
 BLAT: 189/t (-4)
 ORDI PAÍS: 160/t
 FARINA DE PEIX: 1.030 (=)
 GIRA-SOL: 220 (-5)
 MILL: 475 (=)
 COLZA: 258
 SORGO: S.C.

Grans del Lluçanès (29-5-20)

GRA DE COLZA: 339,25 (-5,25)

Medi ambient

Llars més segures i sostenibles

El confinament per la Covid-19 ha posat de manifest els inconvenients dels habitatges actuals i ha accelerat canvis per a una renovació urbana. Es valoraran accions a l'habitatge per a la millora de la salut dels que hi viuen

La pandèmia deixarà empremta en molts àmbits del nostre dia a dia i els sectors de l'habitatge, l'interiorisme i la construcció no en seran l'excepció. Segons els finalistes de la 62a edició dels premis FAD d'arquitectura i interiorisme, hi haurà un canvi en l'estil dels habitatges després del confinament. S'haurà d'apostar per un model participatiu en què es tinguin en compte les prioritats dels residents. Actualment el 51% dels habitatges estan construïts abans del 1980 i, per tant, "el marc normatiu d'aquell moment no està adaptat a les necessitats actuals", explica Miquel Sitjà, president de la demarcació de les Comarques Centrals del Col·legi d'Arquitectes.

La Covid-19 accelerarà canvis que ja s'havien iniciat per l'emergència climàtica. "La crisi també ha visualitzat situacions de pobresa energètica que cal avaluar", afegeix Sitjà. Des d'Habitat Cluster Barcelona apunten a una millora en la salut dels espais per evitar falta de concentració, marejos o ansietat. "Aspectes d'una llar que no eren essencials han passat a ser-ho", diu el president, David Samper. Segons l'OMS, la població passa un 90% del temps en espais tancats, "la gent exigirà espais més segurs que ajudin a millorar la nostra salut", afirma Samper. Des del Col·legi d'Arquitectes apunten que els canvis s'hauran de veure reflectits en les lleis normatives i de plantejament.

A dalt, imatge d'un gran bloc d'habitatges. A sota, plantes d'interior que són tendència per millorar la salut de l'habitatge i plànols d'arquitectes: la manera de construir hauria de canviar

La salut d'un espai s'incrementa aprofitant la llum natural, obtenint una ventilació adequada, millorant la il·luminació artificial, definint un espai de descans exterior, tenint un bon aïllament acústic o apostant per un mobiliari pràctic i senzill. Les preferències del client han canviat radicalment, com explica Samper: "Tots aquests elements que es veien com quelcom que

encarien el producte final, ara seran essencials". Es donarà molta més importància als espais amb connexió a l'exterior i serà indispensable adaptar zones tranquil·les per al teletreball que permetin alhora la conciliació familiar.

"El confinament ha demostrat la necessitat de tenir espais de convivència i relació entre barris i edificis, el contacte comunitari

podrà ser més permanent en el temps", destaca Sitjà. També els materials hauran de canviar i ja des de l'associació Habitat apunten cap a l'ús de pintures amb baix impacte en emissions a l'aire i millores en la climatització. Les llars del futur hauran de ser flexibles i adaptables a la composició familiar, un aspecte que també va patint canvis. "Tot s'haurà de repensar", conclou Sitjà.

Les noves tendències

Segons l'associació Habitat Cluster Barcelona el futur immediat d'aquest sector passa per:

Crear espais biofílics
Incorporar detalls externs com plantes als espais tancats. Un espai biofílic és aquell que mira d'assemblar-se a un espai obert barrejant diferents aspectes.

Mesurar el BIMHealth (Building Information Modelling)
Diferents estudis conclouen que la salut mental va relacionada amb les condicions d'un habitatge. Un entorn inadequat incrementa el risc de patir problemes psicològics.

Utilitzar el coure
El coure s'autoesterilitza i és un material antimicrobis natural. El virus mor només de tocar la superfície i, per tant, es redueix el risc de contagi.

Mesurar l'estat de salut de l'habitatge
Estar atent a la qualitat de l'aire, del so, de la llum i de l'ocupació de tots els espais d'un habitatge. Actualment ja existeixen eines com Healthy Buildings que monitoritzen aquests aspectes.

Il·luminació circadiana
Consisteix a adaptar la llum artificial als cicles biorítmics del cos per reduir l'estrès.

S'estabilitzen les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle a Catalunya

Durant l'any 2018, el darrer en què hi ha dades, hi va haver una tímida reducció del CO₂, que se situa però un 13,8% per sobre de les emissions de l'any 1990, quan es van començar a registrar. La reducció es va produir bàsicament en l'àmbit de l'energia i, en menor mesura, en els dels residus i el residencial. Segons l'Oficina Catalana del Canvi Climàtic (OCCC), que és qui publica periòdi-

cament les dades, l'any 2018 les emissions totals van ser de 44 milions de tones de CO₂ equivalent (MtCO₂eq) -CO₂, CH₄, N₂O, HFCs, PFCs, SF₆- i van disminuir respecte a l'any anterior 0,05 MtCO₂eq, el 0,12%. El pic històric d'emissions va ser l'any 2005 seguit del 2008 i després coincidint amb la crisi econòmica van baixar, però mai per sota de les de l'any 1990.

Numa Industrial
Empresa fundada el 1958
Més de 30 anys d'experiència en embassaments

FABRICACIÓ DE LA LÀMINA DE PVC I POLIETILÈ

- Embassaments d'aigua
- Impermeabilitzacions de terrasses, cobertes, dipòsits, cimentacions
- Embassaments per a purins
- Tendals, fundes, dipòsits, cortines industrials

PI MAS GALI - C. ANDORRA, 6-8 - GURB - Tel. 93 885 40 03
Web: www.numaindustrial.com - e-mail: numa@numaindustrial.com

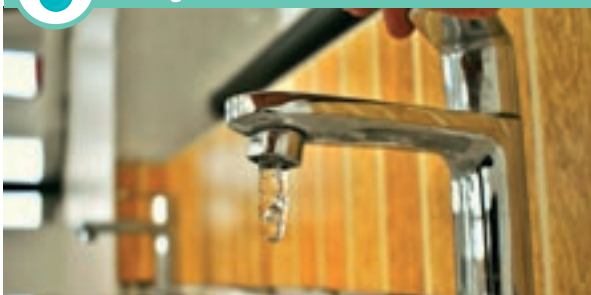
Consells per reduir l'impacte al medi

Petites accions que es poden aplicar a les llars cada dia tenen un impacte beneficiós per al medi ambient i per a l'economia familiar. Es repeteixen de fa anys, però amb la Covid-19 i el confinament s'han fet més necessàries

Si hi ha alguna cosa que ha mostrat la crisi sanitària provocada per la Covid-19 és com en tan sols uns mesos, en què tothom s'ha vist obligat a canviar l'estil de vida i parar el ritme que es portava, el planeta ha pogut respirar. Fotografies de ciutats grises per la contaminació que ara llueixen un cel blau ho demostren. Això no vol dir que ja puguem estar tranquils. Aquesta situació ens ha ensenyat que es poden fer petites accions i canvis per tal que l'impacte nociu que té la societat sobre el medi ambient es redueixi. Per això, us portem petits trucs que ajudaran a protegir el planeta i que es poden incorporar de manera senzilla al dia a dia de tothom.

Aigua

NITHIN PA

Encara que pot semblar evident, una acció que està a l'abast de tothom és tancar l'aixeta de la dutxa durant el procés d'ensabonar. Això permet, a part d'estalviar en la factura de l'aigua, no fer un mal ús d'aquest recurs tan necessari. En relació amb aquest consell, la instal·lació d'un recirculador d'aigua per aprofitar l'aigua que cau quan esperem que s'escalfi també és una bona opció per no malgastar. L'aparell no deixa passar l'aigua fins que aquesta no s'escalfa.

Electricitat

RODOLFO CLIX

El primer consell és la instal·lació d'una regleta amb interruptor per tal que quan no s'estiguin utilitzant els aparells elèctrics no hi hagi cap mena de consum. Aquesta opció és senzilla, però si s'utilitza de la manera correcta ajuda a reduir un consum innecessari i a estalviar. El segon consell és força obvi, però de vegades s'acostuma a estar tan immers en la rutina del dia que no s'hi pensa. És important que no s'utilitzin els electrodomèstics com la rentadora o el rentaplats, entre d'altres, si no estan completament plens, i així aprofitar al màxim el seu funcionament. A més, si a l'hora de comprar els electrodomèstics es trien aquells que estan indicats amb les etiquetes de baix consum encara es fa una despesa d'electricitat inferior.

Plàstics

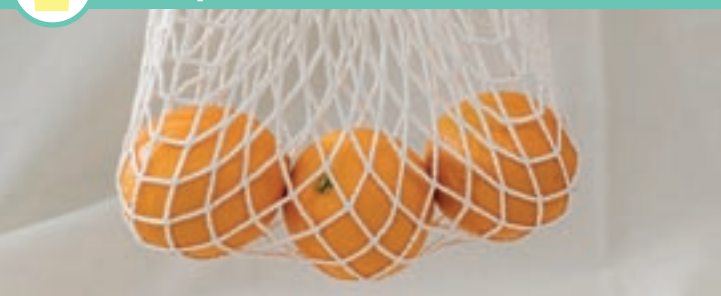

KAROLINA GRABOWSKA

Cada vegada hi ha més botigues que faciliten la reducció de plàstic a les compres aportant noves opcions. Per exemple, es pot comprar la pasta, les llavors o els llegums a granel, entre altres productes en sec, i evitar-ne l'embolcall, o bé adquirir els productes en recipients de vidre, ja que aquests es poden reciclar fàcilment. L'ús d'un raspall de dents elaborat amb bambú és un bon canvi, ja que un cop el raspall està gastat es descompon amb facilitat i per tant no genera residus com un raspall de plàstic. El bambú, a més, té propietats antibacterianes i és una canya que creix molt ràpidament, per tant, el seu consum no té risc de provocar desforestació. L'últim consell per reduir el plàstic és evitar els embolcalls com el film transparent. Per fer-ho, l'ús de tàpers és una bona opció, però també existeix un paper de cera d'abella que compleix la mateixa funció del paper film.

Compra

COTTONBKO

El transport i la producció d'aliments genera una emissió de gasos d'efecte hivernacle que contamina molt, sobretot tenint en compte la quantitat d'aliments que consumim a la setmana. Per tal de reduir aquest impacte es poden escollir aquells aliments que siguin de temporada, i si a més són de proximitat menys gasos s'emetran. Cal intentar no utilitzar les bosses de plàstic que venen als supermercats. Per agafar la fruita i la verdura hi ha unes bosses de tela transparents i reutilitzables molt útils. A més, per guardar tota la compra un cop finalitzada la millor opció és portar les bosses de casa.

En el #DiaMundialdelMediAmbient

Decideix-te a produir i consumir la teva energia d'origen renovable.

Cuidar del planeta, pot començar per la teulada.

Instal·la amb nosaltres plaques fotovoltaïques a casa teva o al teu negoci.

Ens ocupem de tot!

estabanell energia
estabanellenergia.cat

Truca'ns al
900 250 260

Contacta'ns
atc@estabanell.cat

A partir de l'estiu que ve, els bars i restaurants tindran l'obligació d'oferir de manera gratuïta aigua de l'aixeta amb gerra als seus clients. Amb tot, si els clients ho prefereixen podran seguir consumint l'aigua embotellada, que continuarà a la venda. És una de les mesures de l'avantprojecte de la llei de residus i sòls contaminants que ha aprovat aquest dimarts el Consell de Ministres, i que té com a objectiu reduir el plàstic i el seu impacte en el medi ambient i la salut. La mesura no és nova a Europa; a França, s'aplica des de l'any 1967 i ja la serveixen directament a la taula quan es demana el menjar. L'avantprojecte també inclou l'ús de l'aigua de l'aixeta a les dependències de les administracions públiques i espais públics, amb la col·locació de fonts d'aigua potable i el subministrament en envasos reutilitzables.

Aquesta no és l'única mesura. D'acord amb la normativa europea, la proposta de la llei de residus fixa que a partir del juliol del 2021 quedarà prohibida la introducció al mercat de productes de plàstic d'un sol ús com coberts, plats, canyetes i bastonets de cotó que no siguin per a l'àmbit sanitari. També

HENRY K NIESTRÓJ

L'aigua de l'aixeta serà gratuïta als bars

Llum verda al projecte que ha de reduir l'ús de plàstics

es prohibiran els recipients i vasos per a aliments i begudes fets de poliestirè expandit i els pals per subjectar globus.

La mesura pretén anar-ne limitant la utilització. Així, s'espera que l'any 2026 s'hagi reduït un 50 per cent respecte al 2022 i el 2030, un 70 per cent.

Entre les noves normatives, que en aquest cas no s'aplicaran fins al 2023, també figura la prohibició als establiments de distribuir de manera gratuïta gots de plàstic d'un sol ús i recipients per als aliments, de manera que si el consumidor es vol emportar el cafè per prendre-

se'l en algun altre lloc, haurà de pagar el got i la tapa.

Les noves mesures formen part de l'Estratègia Espanyola d'Economia Circular 2030, que pretén impulsar un nou model de producció i consum en què el valor dels productes, materials i recursos es mantingui en l'econo-

Més plàstic durant la pandèmia

La nova llei sobre l'ús de plàstics arriba just quan els consumidors han pogut ser més conscients de la quantitat de plàstics que s'han generat a les cases durant el confinament. Des que va començar l'estat d'alarma, l'ús de plàstic d'un sol ús ha augmentat considerablement. Segons l'Agència de Residus de Catalunya, les deixalles d'envasos de plàstic han augmentat un 19 per cent, sense comptar les bosses o el film d'embolicar. D'altra banda, també ha pujat l'ús de material sanitari, com guants, mascaretes i bates, que s'ha multiplicat per quatre.

mia durant el major temps possible, i d'aquesta manera es redueixi la generació de residus i s'aprofitin al màxim aquells que no es puguin evitar. L'objectiu del pla es reduir el 30 per cent del consum nacional de materials en relació amb el PIB del 2010, disminuir la generació de residus un 15%, reduir un 20% respecte al 1990 els gasos d'efecte hivernacle, i millorar fins a un 10% l'eficiència en consum d'aigua.

El canvi climàtic, protagonista del Dia Mundial del Medi Ambient

Quan el nostre recurs més preuat es veu afectat pel canvi climàtic, les conseqüències poden ser devastadores: acidificació dels oceans, inundacions, sequeres... Per això, amb motiu del Dia Mundial del Medi Ambient, Aigües Vic sumem un gra de sorra en l'impuls d'un ús responsable.

La nostra Oficina Virtual: comoditat per a tu, sostenibilitat per al planeta.

Incentivem els tràmits online donant 0'5€ a la Creu Roja per cada nou usuari de l'Oficina Virtual i 1€ per cada factura digital, a fi de reduir el consum de paper. A més, fomentem un ús sostenible d'aquest bé escàs entre els nostres clients, informant-los, a través de la nostra Oficina Virtual, sobre gestos que els ajudaran a reduir la despesa.

oficina.aiguesvic.com

AVSA
Aigües Vic

ATCA
Abastaments
tractaments
i control d'aigües

C/ de la Riera, 6
08500 Vic (Bcn)
T 93 885 25 00

avsa@aiguesvic.com
www.aiguesvic.com

5 de juny
Dia Mundial del Medi Ambient

L'estreta relació entre la biodiversitat i el cicle integral de l'aigua

El Dia Mundial del Medi Ambient és el principal vehicle de les Nacions Unides per fomentar la sensibilització i l'acció a escala mundial per a la protecció del medi ambient. Cada any l'ONU tria una temàtica ienguany el tema és la biodiversitat. Esdeveniments recents com els incendis forestals sense precedents al Brasil i Austràlia, la invasió de llagostes que va arrasar l'est d'Àfrica i ara la pandèmia de la COVID-19, demostren la relació inextricable entre els humans i les xarxes de la vida en les quals vivim. La biodiversitat és la base sobre la qual se sustenta la nostra forma de vida. La biodiversitat ens proporciona salut, aigua, aliment, combustible i els recursos vitals de què depèn la nostra existència, tal com queda recollit al Conveni de Biodiversitat Biològica. La major part de les empreses depenen directament o indirecta, en algun punt de la seva cadena de valor, dels ecosistemes i els serveis que aquests proporcionen. I a les empreses de gestió del cicle de l'aigua, aquesta relació és molt més estreta.

La importància de la cobertura forestal

Un estudi realitzat a Amèrica del Nord va concloure que per cada 10% d'augment de la cobertura dels boscos en una àrea de captació d'aigua, les despeses de tractament d'aigües es reduïen aproximadament en un 20%. Això succeeix perquè la cobertura forestal incrementa la seguretat del subministrament i, a més a més, ajuda a reduir els contaminants que hi ha a l'aigua.

La pèrdua de biodiversitat als ecosistemes

El ritme de pèrdua de biodiversitat a escala mundial és actualment mil vegades superior al ritme natural i no s'alenteix. Això suposa una degradació accelerada dels

serveis que ens proporcionen els ecosistemes i que garanteixen el nostre benestar. Sense entrar a detallar les principals causes de la pèrdua de biodiversitat, cal recordar que és una conseqüència de la major part dels problemes ambientals actuals i que, per tant, és important avançar cap al desenvolupament sostenible, un model de desenvolupament capaç de satisfer les necessitats actuals sense comprometre els recursos i les possibilitats de les futures generacions.

Quin paper tenim les operadores del cicle integral de l'aigua en la preservació de la biodiversitat?

En primer lloc, hem d'incorporar la biodiversitat en la gestió actual del servei. A SOREA impulsarem models respectuosos i responsables amb el clima i l'entorn, a través de la implantació de solucions basades en la natura, tant en l'àmbit urbà com en espais d'interès natural,

per tal de preservar la biodiversitat de les instal·lacions i els serveis ecosistèmics que es generen. Dins del nostre Pla Estratègic de Desenvolupament Sostenible a 2021 hem establert tres objectius dirigits a la protecció de la biodiversitat. El primer d'ells és l'elaboració d'una diagnosi de biodiversitat i un pla d'acció específic de les instal·lacions que gestionem en espais sensibles. El segon és l'eliminació de l'ús de fitosanitaris i plaguicides en totes les instal·lacions que operem. I finalment, el tercer estableix que totes les instal·lacions comptaran amb protocols d'actuació enfront a espècies exòtiques invasores. De fet aquest darrer objectiu s'ha concretat en el programa "STOP-invasores", que estem desplegant des del mes de gener.

Però la conservació a llarg termini de la biodiversitat requereix la preservació de les funcions ecològiques i les relacions dels ecosistemes en zones extenses. És per això que cal evitar la fragmentació del territori als nuclis aïllats de biodiversitat.

Aquest canvi és possible considerant que qualsevol espai, infraestructura o activitat que tingui ocupació del sòl és susceptible de potenciar serveis dels ecosistemes. Especialment si aconseguim una permeabilitat entre l'entorn natural i el seu espai. És a dir, és deixar enrere el model de desenvolupament basat en la infraestructura grisa per impulsar un nou paradigma, el de la infraestructura verda (o solucions basades en la natura).

La infraestructura verda es reconeix, a més a més, a l'Acord de París sobre el canvi climàtic (COP21) com a estratègia d'adaptació i mitigació del canvi climàtic. Al cicle integral de l'aigua, la infraestructura verda és l'oportunitat de generar un valor afegit per a la nostra gestió i més beneficis a la societat.

La infraestructura blava i el seu impacte a la biodiversitat

Un exemple de la infraestructura blava, vinculada al cicle de l'aigua i en la qual van participar companyies d'Agbar, és la gestió dels aiguamolls artificials de depuració del delta de l'Ebre (part de la Xarxa Natura 2000). Aquests sistemes naturals de depuració permeten tractar l'aigua utilitzada en el cultiu d'arròs de zones adjacents abans del seu abocament a les badies o les llacunes, i així es millora la qualitat de l'aigua del medi. Tanmateix, aquests aiguamolls tenen altres funcions secundàries, no menys importants, derivades dels serveis ecosistèmics.

Aquest espai ha suposat la creació d'un hàbitat aquàtic de gran biodiversitat, que actualment es fa servir com a refugi, zona d'alimentació i fins i tot zona de nidificació d'una gran quantitat d'aus d'interès natural, algunes d'elles amenaçades.

Permet disposar d'un espai per a activitats d'educació ambiental, és un focus d'atracció turística per al col·lectiu ornitològic o amb interès per la natura. A més, està generant un benefici directe per al sector econòmic de les muscleres, que han vist millorada la qualitat del medi. La gestió d'aquesta infraestructura es duu a terme tenint en compte aquesta multifuncionalitat de l'espai i els múltiples beneficis que genera tant a nivell social com econòmic i ambiental.

En conclusió, per tal d'assolir els principals objectius ambientals, l'Acord de Canvi Climàtic, el Conveni sobre la Diversitat Biològica (CDB) i els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) que marquen les Nacions Unides, l'estratègia passa per l'aplicació i el desplegament de la infraestructura verda en tots aquells sectors i àmbits de planificació territorial que interactuen amb l'entorn natural.

La primera projecció tindrà lloc aquest dissabte, amb el màxim d'un terç de l'aforament a la sala

El Catalunya de Ribes serà un dels primers cinemes del país a obrir

Ribes de Freser

Jordi Vilarrodà

Les portes del Cinema Catalunya de Ribes es tornaran a obrir aquest dissabte. Serà la primera sala d'exhibició del país, juntament amb la de Bellpuig, (L'Urgell), que reprenen l'activitat després dels mesos de confinament. Amics del Cinema de la Vall de Ribes, l'entitat que gestiona el Catalunya, ha previst totes les mesures de protecció perquè els espectadors puguin tornar a la sala, una de les tres que es mantenen en actiu al Ripollès.

"Hem de veure si tornem a engrescar la gent, amb totes les precaucions que calguin", explica Eugeni Casals, antic propietari del cinema, que es continua fent càrrec de la seva gestió junt amb altres socis d'Amics del Cinema. La limitació de l'aforament no el preocupa: al Catalunya hi caben 180 espectadors i en podran acollir 60 com a màxim. "Quan en fem 60 en una sessió normal, ja és un bon èxit... amb la gent del poble i sense els de fora, em sembla que serem poquets", explica. A Ribes esperen que al llarg de l'estiu vagi arribant el turisme que ve sobretot de Barcelona i el seu entorn, i que ajuda molt a omplir el cinema, recuperant pel·lícules que s'han anat estrenant durant la temporada. És el cas de la que es projectarà aquest dissabte a partir de les 7 de la tarda, *1917*, de Sam Mendes, la gran candidata a arrasar en els Oscars d'enguany, que es va quedar finalment amb tres estatuetses tot i els elogis unànims de la crítica a aquest drama ambientat en la Primera Guerra Mundial.

ALBERT LLIMÓS

Una sala més que centenària

Ribes de Freser La primera sala a obrir és també una de les més antigues de l'Estat. Segons un estudi realitzat a la Universitat de Santiago de Compostel·la, el Catalunya de Ribes i el Fontova de Calonge són les pantalles deganes. El Catalunya existia l'any 1900 com a cafè-teatre i consta que l'any

1906 ja s'hi feia cinema, llavors amb el nom de Taga. Eugeni Casals, que ja era operador de la sala, se'n va fer càrrec l'any 1970. L'any 2009, l'entitat Amics del Cinema va assumir la gestió de la sala després que aquesta fos adquirida per l'Ajuntament per salvar-la. A la fotografia, Eugeni Casals aquest dijous a la sala del Cinema Catalunya.

"Tenim programades les pel·lícules que havíem de fer quan vam haver de tancar pel coronavirus", explica Casals. Més endavant, al mes de juliol, esperen passar d'una a dues sessions i tornar a fer cinema els diumenges.

Les entrades que es vendran al Catalunya seran numerades, tal com marca la normativa actual, "amb la data del dia de la sessió". Es podrà pagar amb targeta, una opció que fins ara no era possible. Els espectadors es posaran separats per un distància de dos metres, excepte en els casos que formin part de la mateixa unitat familiar, i se'ls demana que vagin amb

masketa mentre l'estat d'alarma estigui en vigor. Hi haurà gel hidrològic a disposició i després de cada sessió el cine es desinfectarà.

A TORELLÓ, EL DIA 11

El segon cinema que té previst obrir és el Casal de Torelló, on AlTer Cinema reprenen les projeccions el proper dijous dia 11. Ho farà també amb un terç d'aforament, segons la normativa prevista per a la segona fase, i al llarg dels propers mesos volen anar recuperant les projeccions ajornades durant l'estat d'alarma. La primera pel·lícula serà un plat fort:

la coreana *Parásitos*, la gran triomfadora dels Oscars d'aquest any amb les estatuetses de millor pel·lícula i millor director per al coreà Bong Joon-ho. Per aquest mes hi ha dues sessions més previstes, els dies 18 i 25. En la primera, es recupera el Cicle Gaudí de produccions catalanes amb *La innocència*, dirigida per Lucía Alemany. L'altra sala de cinema gestionada per una entitat, el Casal Camprodoní, de moment no té data prevista per tornar a l'activitat. El cap de setmana del confinament, el 14 i 15 de març, el cine de Camprodon també tenia en cartellera *1917*.

A finals de juny tornarà el cinema al Sucre de Vic

Vic

J.V.

Els Multicines Sucre obriran, amb tota probabilitat, el proper dia 26 de juny "si no hi ha cap inconvenient de darrera hora". Així ho confirmava el seu propietari, Albert Vilà, aquesta setmana en declaracions a EL 9 FM. L'altra sala del grup, el Cinema Vigatà, obrirà més endavant. En aquell moment, Vilà espera que l'aforament permès a les sales pugui ser del 50% del que tenen assignat.

Per al propietari dels Multicines Sucre, el més important és que el públic recuperi "la confiança social", és a dir, que tingui la sensació "d'estar fent una cosa que no li comporti conseqüències de salut", perquè la prevenció d'estar en espais tancats és una de les que caldrà superar. L'altre inconvenient amb què es trobaran exhibidors com ell és la manca d'estrenes, perquè moltes es van ajornar a causa de la crisi de la Covid-19. "No hi ha títols d'estrena", diu. La primera serà *Pinocho*, la versió del clàssic conte produïda per la Warner, amb Roberto Benigni com a protagonista, que s'havia d'haver estrenat a l'abril. "Si no tenim estrenes, ho suplirem amb retrospectives, títols que han tingut impacte en la vida de les persones i que es puguin recuperar en pantalla gran", afirma. També el divendres 26 de juny és la data que es planteja l'empresa Circuit Urgellenc, que gestiona el Cinema Comtal de Ripoll, per reprendre-hi les sessions.

Protagonisme japonès a les Nits

L'actriu Asami rebrà el premi honorífic del festival de cine de Vic

Vic

J.V.

El Japó tindrà un protagonisme destacat al Festival Nits d'enguany, que tindrà lloc entre els dies 23 i 26 de juliol a Vic en format més reduït (vegeu EL 9 NOU, 22 de maig). L'actriu Asami (Asami Sugiura) rebrà el Premi Honorífic d'aquesta

edició, un guardó que havia de recollir presencialment i que li serà lliurat de forma virtual. Amb 150 pel·lícules rodades, és una de les icones del cinema de culte japonès des que va debutar l'any 2005 amb *Kiss Me or Kill Me*, i es va consagrar amb títols com *Sailor Cats* (2011) o *Burnout Neo* (2012). Amb *Tunguska Butterfly*, un relat

de redempció amb molta reivindicació feminista, ha decidit posar punt final a la seva carrera.

La filmografia japonesa recent que es podrà veure al Festival Nits està encapçalada per films d'acció com *Crazy Samurai Musashi*, en estrena mundial, *Promare* o *Hydra*. Hi haurà presència també de l'*anime* representat

L'actriu japonesa Asami

per la producció *Her Blue Sky* i del cinema infantil amb *Yatsurugi 9*.

El Julius, fins a principis d'any

Vic El Cineclub Vic no té previst tornar a l'activitat fins la propera temporada, al setembre, recuperant títols que havien de projectar aquesta primavera. L'entitat que també organitza el Festival Julius ha decidit traslladar l'edició d'enguany a noves dates "a principis de 2021". La causa principal són les dificultats que el confinament ha provocat en els rodatges. Aquest canvi es mantindrà per a les futures edicions.

Versions en 'streaming' i solidàries

El grup osonenc Band-idos proposa una gira de concerts d'estiu adaptada al postconfinament

Vic

J.V. Els osonencs Band-idos estaven cridats a ser un dels grups de versions d'aquest estiu a Catalunya, tres anys després de començar la seva trajectòria. La pandèmia els ha estroncat un moment prometedori, però no han volgut que això signifiqués una aturada total i ja han posat en marxa un nou projecte de gira adaptada a la situació postconfinament i amb un component solidari. La formació, integrada per sis músics, basarà la seva proposta en la retransmissió de concerts en *streaming*, tot i que també preveu obrir-se al públic segons el que la normativa permeti.

Oriol Treserra, cantant de Band-idos, admet que el grup va fer la reflexió que "la temporada, ja la teníem perduda", en el moment en què es va veure que aquest no seria un estiu *normal*. A partir d'aquest moment, el seu objectiu era el de poder tocar fos com fos. "Tenim la

Els components de Band-idos, amb l'estètica dels concerts d'aquest estiu

sort que tots treballem en altres feines", explica. I per això van decidir que tot el que poguessin recaptar aniria a finalitats benèfiques. La seva proposta parteix de les actuacions que serien

retransmeses en *streaming*, de dues hores de durada. Els mitjans tècnics per fer la retransmissió els aportaria el mateix grup sense estalviar recursos: una realització en directe amb tres càmeres

perquè tothom pogués veure bé el concert des de casa, i amb l'edició posterior d'un vídeo que s'entregaria als organitzadors. L'actuació es podria fer a l'aire lliure o en un local tancat, i l'únic que es necessita és una connexió estable a internet. L'evolució favorable de l'epidèmia els permet ser optimistes i pensar que també pugui haver-hi públic en directe: "La nostra proposta parteix del nivell zero i pot anar augmentant", diu Treserra.

En aquests moments, el grup està a l'expectativa de què passarà amb molts dels contractes que tenien, bona part en festes majors. "N'hi ha que no ens han dit res, tampoc ens han avisat que els haguessin cancel·lat", i per això es mantenen a l'espera. "Els organitzadors també van molt perduts", diu el cantant. El repertori de Band-idos es basa en versions de cançons que van des dels anys 80 fins a l'actualitat, interpretades en un espectacle que combina música i humor de manera poc convencional.

A benefici de Tapís i del Casal Claret

Vic

J.V. Els músics de Band-idos cobraran el catxet dels concerts que facin aquest estiu, però l'entregaran íntegrament a entitats solidàries amb les quals han decidit col·laborar "perquè no volíem utilitzar aquesta oportunitat per fer diners". Per una part, amb Casa Terra, amb qui ja tenien relació i que treballa en projectes com el de l'activista Indira Ranamagar al Nepal, vetllant pels drets dels presos. A més de Casa Terra, que consideren com "un membre més de la banda", van decidir involucrar-se en iniciatives osonenques "que la gent pogués conèixer molt directament". Van escollir les de l'Associació Tapís i del Casal Claret. En el primer cas, els beneficis aniran per al Projecte Aktua, que treballa en la inserció sociolaboral de joves d'entre 16 i 25 anys en risc d'exclusió.

La segona edició del FestiGes es fa en format virtual

Sant Vicenç de Torelló La segona edició del FestiGes, Festival Solidari de la Vall del Ges, tindrà lloc aquest dissabte en format virtual. El festival va començar l'any passat al Mas La Torre (a la fotografia), impulsat per un grup de persones vinculades als àmbits de la música, la salut i la infància, i davant la impossibilitat de fer-lo garantint les distàncies socials han decidit traslladar-lo als canals de YouTube i Instagram. Durant la tarda de dissabte, a partir de les 3, es podran seguir espectacles familiars, actuacions de contacontes i concerts com els de les corals Lloriana i Lloriana Jove o Pelat i Pelut.

MARC SANYE

Reobren a Centelles la sala d'exposicions El Niu del Palau

Centelles La crisi de la Covid-19 va provocar que el 43è concurs de fotografia de la Festa del Pi no es pogués obrir al públic a mitjans de març. Finalment, complint les mesures que marca la llei, aquest dissabte s'obrirà l'exposició i es podrà conèixer el veredicte del certamen. L'acte serà a les 6 de la tarda a la sala d'exposicions Niu del Palau, a la plaça Major, que es va inaugurar el passat mes de febrer i que d'aquesta manera reprèn l'activitat.

David Canal, d'Olost, reobre el Palau amb la seva rumba

Barcelona L'olostenc David Canal va ser el protagonista de la *reobertura* del Palau de la Música Catalana. La terrassa del Cafè Palau, un espai de 300 metres quadrats a l'exterior de l'edifici, és el primer lloc on s'han pogut tornar a fer actuacions, amb una programació de petit format que va començar amb David Canal Duo. "Obrim, de moment, el que es pot, que és la terrassa, i és una oportunitat perquè la gent la conegui", va dir el director del Palau, Joan Oller. La rumba catalana és el gènere en què es mou David Canal (en primer terme, a la fotografia), que va formar part del grup Tumbaos i és membre del col·lectiu Rumbarcelona.

ACN

El Museu de Ripoll i el de l'Esquerda es posen en marxa

Ripoll/Roda de Ter El Museu de l'Esquerda de Roda de Ter i el Museu Etnogràfic de Ripoll obriran les portes aquest divendres i dissabte, respectivament. L'obertura es farà amb la restricció d'un terç de públic de l'aforament. El museu de Ripoll ha comunicat que l'entrada serà gratuïta fins al dia 30 de juny. D'aquesta manera s'afegeixen al Museu del Ter, el Museu Episcopal de Vic i el Museu de l'Art de la Pell, que ja van obrir.

La música vol tornar a l'escenari

Pep Poblet i Juli Piris, molt actius en el confinament, expliquen com veuen la sortida a la crisi

Roda de Ter / Folgueroles

Jordi Vilarrodà

Van ser dels primers músics a sortir als balcons per fer més passable el confinament i dels que ho han fet amb més regularitat en aquest període. Com molts d'altres, van patir des del minut zero les conseqüències de l'anul·lació d'actuacions, sense el coixí de formar part dels grups punters del panorama nacional. Juli Piris i Pep Poblet, amb qui EL 9 NOU va parlar a mitjans de març, comencen a veure ara la llum al final del túnel. Tímidament, les agendes es comencen a omplir altra vegada, tot i que els ha calgut canviar propostes artístiques i també *inventar* noves activitats per seguir al peu del canó.

Pep Poblet ha tingut aquesta setmana una sorpresa: una trucada des de Mataró per fer un concert en un terrat, dissabte, amb el format de trio que ara comparteix amb el pianista Nito Figueras i la cantant Txell Sust. "És per una iniciativa ciutadana, i ens paguen el nostre catxet", explica. El concert es podrà seguir des de la plaça Gran i serà dissabte. Un *bolo* inesperat enmig d'un panorama en què els ajuntaments i comissions de festes es mostren encara "extremadament prudents", i les celebracions privades en què acostuma a tocar, com els casaments, s'havien deixat per a més endavant.

"Ara es comença a veure un cert moviment, truquen mànagers per saber si tinc disponibilitat de dates", diu el saxofonista manlleuenc, que milita a les files de l'optimisme. Està convençut que "quan comencem, s'aniran tancant dates, sobretot quan es tinguin clars quins protocols haurem de seguir". Des del balcó de casa seva, a Roda de Ter, Poblet ha anat fent actuacions cada setmana, que ha penjat a les xarxes. Amb més de vint anys vivint a la vila, s'ha trobat que aquests dies l'escoltaven persones que mai no havien anat a un concert seu. "Recordeu-vos de nosaltres", és el missatge que ara mateix vol llançar a tothom qui s'ha sentit acompanyat aquests dies pels *músics de balcó*.

Tot i això, Poblet no ha estat ni un minut aturat. Participant en el programa *Ben trobats* de La Xarxa, que emet EL 9 TV, va coincidir abans del confinament amb el cantant i músic Joan Tena,

Pep Poblet, a dalt, i Juli Piris, a baix, en actuacions en directe a les quals esperen poder tornar aviat

i aquests dies han donat forma a una col·laboració que s'ha mantingut en aquest espai, on han interpretat una cançó cada setmana en una secció que duia per títol *Cançona amb història*. Aquest estiu la volen fer saltar als escenaris en viu, aprofitant

Pep Poblet:
"Comencen a trucar per saber si tinc dates"

que els petits formats seran més adaptables a les normes de distanciament. "Fa temps que ens coneixem amb Joan Tena, però no havíem coincidit fins ara, és molt bon músic", afirma. També amb Txell Sust –que no ha pogut sortir de gira amb Alejandro

Sanz, com tenia previst– i amb Nito Figueras s'adapten a formats de duo o trio. Ara fa uns deu anys que Pep Poblet va decidir deixar de fer gires internacionals amb grans artistes com David Bisbal, "i obrir la meva botiguetta". La persiana de la botiga ha estat mig abaixada durant dos mesos, però ara la torna a aixecar a poc a poc perquè creu que "la gent té ganes de cultura i lleure".

Juli Piris s'ha trobat en un cas semblant. "L'agenda va quedar en blanc", explica. Va sortir al balcó de casa seva, a Folgueroles, tot just començar el confinament, i hi ha fet una quinzena d'actuacions. "Què faria un músic sense públic? I aquests dies, el públic el teníem als balcons i a les xarxes", diu. Facebook Live i Instagram han estat les seves eines de difusió. Però

res com la resposta dels més propers, dels veïns. "Algun et trucava el timbre i et deixava unes croquetes o una cervesa com a agraïment", diu.

El problema és que dels concerts als balcons no en pot viure, un músic professional. I Juli Piris es va veure

Juli Piris:
"Els músics sempre hem sabut fer de tot"

amb la necessitat de fer una crida a les xarxes socials. "Necessito treballar" eren les paraules amb què encapçalava un *post* a les xarxes explicant que la seva situació econòmica era delicada: "Hi ha una ajuda per a artistes, però no arribo al mínim de

Pep Poblet, Xevi Font, Ju i Dàlia Adillon, a Artistes per la Llibertat

Vic Pep Poblet serà un dels osonencs presents en el cicle Artistes per la Llibertat que promou el Consell per la República i que té lloc en *streaming* des del passat dilluns fins al dia 21 d'aquest mes. Els concerts es poden seguir al web <artistesperlallibertat.cat>, pagant un preu de 3 euros. La iniciativa va partir de Lluís Puig, conseller de Cultura a l'exili. El saxofonista actuarà el proper divendres, però aquest mateix ja ho farà la cantant Ju. També hi ha prevista la presència de la il·lustradora Dàlia Adillon aquest dissabte i l'actor Xevi Font el dia 14. El Consell per la República paga un catxet a cada artista per donar-los suport en el moment actual de crisi.

Dia d'estrenes de músics osonencs, aquest divendres

Vic Aquest divendres serà dia d'estrenes per als músics osonencs. El manlleuenc Daniel Boga (David Gómez) té previst presentar el seu EP *La Corona del Mal País*, un treball amb cinc temes, un dels quals (*Lo imposible*) es va donar a conèixer a final de març, en ple confinament. Un altre músic manlleuenc, Roger Usart, penjarà el videoclip del tema *La vida que pren*, un avançament del disc que ja té gravat (*Llamp de bosc*) i que va quedar en pausa per la crisi de la Covid-19.

ALBERT LLIMÓS / VICENÇ BIGAS

cotització per rebre aquesta prestació per atur", deia. La cotització a la Seguretat Social de molts músics va lligada a la cotització que paga qui els contracta el dia que tenen concert. No arriben, per tant, ni a la categoria de molts autònoms. Piris s'oferia per fer classes de guitarra, ukelele o cant i solfeig, de manera telemàtica. "Vull agrair-ho a tothom, el *post* es va compartir tres-centes vegades, més que qualsevol concert o cançó, i ho va fer gent que no em coneixia de res". Ja feia algunes classes, i ara en fa més, mentre veu com algun directe de l'estiu potser es podrà salvar. Els que feia en establiments de la Costa Brava pengem d'un fil encara perquè si no ve el turisme, s'anul·laran. Però no perd l'ànim: "Els músics sempre hem sabut fer de tot".

El pilot taradellenc Blai Trias fa un pas endavant en la seva trajectòria esportiva. Ha fitxat per l'equip vallesà de nova creació Artbox, que li

permetrà deixar enrere el Campionat d'Espanya de velocitat on competia fins ara i fer el salt a la categoria European Talent Cup del Campionat

d'Europa, avantsala del Campionat del Món de motociclisme. L'estrena del jove de 13 anys serà d'aquí a un mes a Portugal.

A punt per al debut europeu

El jove pilot taradellenc Blai Trias s'estrenarà al Campionat d'Europa de velocitat

Taradell

Esther Rovira

Una minimoto quan tenia 3 anys li va servir per endinsar-se en el món del motociclisme de velocitat i de seguida va veure que li agradava. Amb 5 anys ja va fer la primera cursa i amb 13 li ha arribat l'oportunitat de competir al Campionat d'Europa, el FIM CEV Repsol, com a participant de la categoria European Talent Cup. El pilot taradellenc Blai Trias és una de les joves promeses de la modalitat en l'àmbit estatal i això no ha passat per alt a l'equip vallesà Artbox, que li ha ofert la possibilitat de debutar a Europa. Aquests dies han fet la presentació oficial del nou projecte a Montcada i Reixac amb la mirada posada al proper mes de juliol, que és quan Trias s'estrenarà.

Una victòria a la Promo Racc 70 2T i un podi al Campionat d'Espanya són els dos principals èxits que ha assolit Trias al llarg de la seva trajectòria, que a banda de la velocitat també competeix en Dirt Track per fer entrenament físic i tècnic. Ara deixa enrere la competició estatal on havia participat els darrers anys –l'últim, amb problemes mecànics que van provocar la desmotivació del jove i el seu equip– i per fer el salt al d'Europa correrà amb una Honda NSF

Trias, amb la resta d'integrants de l'equip Artbox amb qui correrà l'European Talent Cup del FIM CEV Repsol

250cc, en una categoria on totes les motos són iguals i això permet que es vegi més el pilotatge i talent dels pilots. "Encara no he provat la moto i fa tres mesos que no hi vaig per culpa del coronavirus. Tinc pendent fer un test a finals d'aquest mes, però sé que la nova corre bastant, agafa els 230km/h, i és més llarga i gran que la que tenia fins ara", detalla el jove. Mentrestant segueix un pla de preparació física al gimnàs i també va amb bicicleta per estar en bona forma d'aquí a un mes, quan hi haurà les dues primeres

curses seguides a Portugal els dos primers caps de setmana de juliol. "Havíem de començar a l'abril però s'han

"Estic content d'estar en un equip professional i amb opcions de fer bones posicions"

suspès tots els campionats per la crisi sanitària i estem a l'espera de veure si hi haurà més curses al calendari,

però de moment treballem per aquestes", explica Trias.

A Portugal hi viatjarà amb un equip que se centrarà exclusivament en ell ja que és l'únic pilot de la nova iniciativa. Artbox Team és un projecte que compta amb un equip tècnic amb experiència mecànica a l'alta competició i al Mundial de velocitat –contribuint a la consecució de tres títols mundials: el de Marc Márquez el 2010 en 125cc, el de Johann Zarco el 2015 en Moto2 i el de Francesco Cecchini el 2017 en FIM Flat Track– que ha volgut crear una estructura

per ajudar joves pilots a fer realitat els seus somnis dins el món del motociclisme i que ha escollit el taradellenc per començar. "Estic content d'estar en un equip professional i amb opcions de fer bones posicions. Tant ells com jo tenim moltes ganes de començar i donar al màxim perquè sabem que podem lluitar per estar davant", assegura. A la competició es preveu que hi corrin una setantena de pilots d'entre 12 i 18 anys, la major part més grans que Trias. "N'hi haurà molts d'asiàtics però crec que la meua rivalitat serà sobretot amb els que venen del Campionat d'Espanya o ja hi han anat algun any", explica.

El Campionat d'Europa és l'avantsala del Campionat del Món, on vol arribar a competir el pilot de Taradell "encara que sé que és molt difícil perquè hi ha molta gent i és un esport molt car. Necessites ajudes de patrocinadors i gent que aposti per tu". Per això, el jove pilot, que confessa que "mai m'hauria imaginat arribar tan amunt", té clar que serà determinant demostrar la seva vàlua sobre les dues rodes aquesta temporada perquè "aquí els equips i els patrocinadors et comencen a mirar amb una altra cara". D'aquí a 30 dies arriba la primera oportunitat de deixar-se veure.

Sant Joan aprova una renovació de l'àrea de trial com a primer pas per acabar fent un circuit permanent no tancat

Sant Joan de les Abadesses El Moto Club Abadesses fa temps que va decidir no tirar la tovallola davant les restriccions que va suposar l'entrada en vigor de la llei d'accés motoritzat al medi natural. Va ser la primera entitat a promoure una àrea de circulació per al lleure i l'esport per garantir la continuïtat d'una cita històrica com són els 3 Dies Trial Santigosa. Tot i així, els problemes per obtenir el permís mediambiental anual de la Generalitat a causa del pas per algunes zones d'aigua fa perillar l'esdeveniment esportiu per excel·lència de la Setmana Santa al Ripollès el passat 2019 i des de llavors es treballa per aconseguir crear un circuit permanent no tancat que doni estabilitat a la pràctica d'aquest esport al municipi. El primer pas ha estat una renovació de l'àrea amb les restriccions de zones de l'any passat, ja que en aquestes l'administració considera que hi ha torrents amb presència de cranc de riu autòcton, una espècie protegida. El ple la va aprovar la setmana passada per unanimitat dels regidors de MES i ERC, que van destacar l'esforç del club per tirar endavant una activitat que caracteritza el poble. Així, els membres de l'entitat ja poden tornar a fer esport a l'àrea. Ara el proper pas serà encarregar un estudi d'impacte ambiental per veure l'afectació del trial de la zona. "Nosaltres creiem que som sostenibles si després de 50 anys de pràctica encara hi ha espècies protegides. Si l'estudi és favorable suposo que no tindrem problemes per crear el circuit permanent", assegura el president del Moto Club, Joan Montcanut.

ALBERT LLIMÓS

Colomer, amb el document que recull la seva incorporació a l'equip de futbol de l'SMU de Dallas

El somni americà

La futbolista manlleuena Jordina Colomer, ex del Barça i l'Espanyol, jugarà als Estats Units

Manlleu

Laia Miralpeix

La manlleuena Jordina Colomer tenia clar, des de ben petita, que volia anar a Amèrica. I amb les idees tan clares, i amb només 17 anys –a punt de complir-ne 18–, aquest estiu creuarà l'Atlàntic per començar una etapa de quatre anys a la South Methodist University (SMU), a Dallas, complint el seu particular “somni

americà”. Amant de la cultura americana i de tots els esports que s'hi practiquen, Colomer és futbolista però sobretot esportista. I la possibilitat de poder combinar esport i estudis li ha permès emprendre aquesta aventura als Estats Units, on estudiarà Màrqueting i alhora jugarà amb l'equip de futbol de la universitat.

Tot i que va començar fent ballet, les estones a l'hora del pati a P4 i P5 jugant a futbol

li van servir per convèncer els seus pares perquè l'hi deixessin jugar: “Un estiu em van apuntar cinc o sis setmanes al campus del Manlleu pensant que me n'atiparia, i va ser tot el contrari, els vaig dir que volia jugar a futbol”. I així va ser com Colomer va començar a jugar a futbol, primer sis temporades amb el Manlleu –les cinc primeres amb equips formats per nens i la darrera combinava l'Aleví Infantil femení amb

el masculí–. Aquella temporada la van convocar amb la selecció catalana i així va ser com el Barça es va fixar en ella i després d'unes proves es va incorporar a la disciplina blaugrana. Al Barça hi va jugar cinc temporades i la darrera ha estat a l'Espanyol.

Precisament al Barça va ser on va començar a conèixer l'oportunitat de combinar estudis i esport als Estats Units i la idea que tenia de petita d'anar a Amèrica va

Continuen les renovacions i fitxatges

Els principals equips de futbol van prenent forma

Vic

L.M.

Els equips de Primera Catalana ultimem la plantilla per al curs vinent. El Tona ha fet oficial la incorporació d'Aitor Reinon, del Nàstic de Manresa; Abde, del Manlleu, i Bru Ortega, del Banyoles. També ha renovat Guillem Font i Arnau Tortosa, però Ivan Fernández no continua. El Vic ha anunciat les altes d'Albert Genís, del Banyoles, i Sergio González, del Palamós, i ha renovat dues peces clau: Gerard Verdaguer, Peke, i Albert Reig, mentre que Roger Cunill és baixa.

Un cop confirmat l'ascens,

el Vic Riuprimer REFO ha renovat pràcticament la totalitat de la plantilla: Ferran Alemany, Arnau Aliberch, Marc Bassas, Roger Curós, Oriol Espina, Joan Farrés, Jordi Isern, Sergi Puig, Aleix Puigdesens, Marc Puigdesens, Jordi Puigdollers, Marc Pujol, Edu Saborit, Ferran Sadurní, Xevi Soler, Arnau Soria, Quim Vila i Marc Viver. I el Manlleu, a banda de la baixa d'Abde, ha renovat un altre dels puntals, Carles Roura, *Kako*.

D'altra banda, Queralt Ping, provinent del Girona, és el tercer fitxatge del Vic Riuprimer REFO de Primera Divisió Nacional femenina.

Tirso Gómez és l'últim fitxatge vigatà

El Patí Vic i el Voltregà tanquen les plantilles

Vic/Sant Hipòlit

E.R.

El Club Patí Vic va anunciar aquest dijous el retorn al primer equip de Tirso Gómez després d'una temporada al Montebello italià. Gómez ja havia estat jugador vigatà les dues temporades anteriors a jugar a la Sèrie A1 i torna a l'equip de Quim López, on han renovat David Montero, Antoine Le Berre, Litus Sánchez, Jassel Oller, Met Molas i Ernest Burgaya. Arnau Font i altres jugadors de la base completaran la plantilla.

Qui també ha donat per tancades les plantilles si

no hi ha cap imprevist és el Voltregà. Pel femení aquesta setmana va anunciar l'última renovació, la d'Esther Vistós. Abans ja ho havien fet Aina Arxé, Laura Barcons, Motxa Barceló, Anna Bosch, Berta Tarrida, Judit Burgaya, Viki Caretta i Teresa Bernadas, mentre que l'únic fitxatge del conjunt de Mia Ordeig va ser Piojo Ramón.

Pel masculí aquesta setmana es va anunciar la continuïtat del tècnic Manolo Barceló, que dirigirà un equip on continuen Blai Roca, Arnau Canal, Gerard Rovira, Aleix Molas i Èric Vargas i on se sumen Gerard Teixidó, Roger Font i Marc Palazón.

començar a fer-se realitat: “Vaig conèixer gent que ho va fer i aquest va ser el meu objectiu a partir de llavors”. De fet, era un tema comú en les converses amb una altra osonenca amb qui va compartir cotxe per anar als entrenaments durant molt temps, Mariona Segalés, que ja porta dos anys als Estats Units.

Des d'aquell moment no ha parat d'informar-se sobre com fer-ho per aconseguir-ho, ha navegat per internet buscant la millor opció, ha parlat amb companyes del món del futbol perquè l'assessoressin i ha treballat de valent, tant al terreny de joc com en els estudis, per poder accedir a una beca total: “Tenia clar que a casa no m'ho podien pagar tot, no m'agrada massa estudiar però sabia que era necessari tenir bones notes per poder tenir la beca al 100%”.

Fa quinze dies li van confirmar l'accés a la SMU: “Pel meu perfil i estil de joc em van recomanar aquesta universitat”, que ja va conèixer fa un any, quan hi va anar de vacances i de la qual va quedar encantada, “amb uns recursos que aquí si no estàs al màxim nivell no tens”. La seva etapa d'estudiant americana hauria de començar el 6 de juliol, quan s'inicien les classes d'estiu. Ella, però, s'hi incorporarà més tard ja que després de cursar segon de Batxillerat a La Salle de Manlleu vol fer la selectivitat.

Un cop aquesta finalitzat viatjarà a Dallas, on el 4 d'agost ja començarà la pretemporada, que s'acabarà a finals d'octubre, mentre que els estudis els començarà el 24 d'agost. Li queda una última empenta i podrà fer realitat el seu somni.

Ripoll reobre les instal·lacions esportives

Ripoll El Servei d'Esports de l'Ajuntament de Ripoll fa dies que treballa per reobrir les instal·lacions esportives seguint els protocols de les autoritats sanitàries. El procés de reobertura es farà de manera progressiva, específica i controlada, atenent sempre als criteris de prudència i oferint el màxim nombre de serveis possibles. La primera instal·lació que va reobrir aquest dijous va ser el gimnàs de l'Avellaneda. Dilluns ho farà el camp de futbol, el pavelló municipal i el pavelló de l'Avellaneda per a ús exclusiu de les entitats de Ripoll, i per últim serà el torn de la piscina coberta, amb previsió d'obertura la setmana del 15 de juny. En tots els casos cal demanar cita prèvia.

S'hi han sumat 66 clubs catalans de futbol

Units pels Ascensos es vol reunir amb la FCF

Calldetenes

L.M.

La plataforma Units pels Ascensos continua treballant per aconseguir que la Federació Catalana de Futbol (FCF) anul·li la resolució del passat dimecres en la qual dictaminava que en el futbol base no hi haurien descensos però tampoc ascensos, a diferència del futbol amateur.

Jordi Pérez, president de l'Atlètic Riudeperes, és un dels promotors d'aquesta plataforma sorgida la setmana passada i de la qual, en aquests moments, formen part 66 clubs d'arreu del territori català. Pérez deixa clar que "no estem en contra de la FCF sinó de la resolució, és injust i una discriminació pel futbol base ja que els equips, i com a conseqüència els seus jugadors i jugadores, no tindran un premi que es mereixen i que s'han guanyat en els terrenys de joc".

La plataforma Units pels Ascensos ha fet un escrit a la FCF demanant si aquesta resolució era definitiva o parcial i també s'han demanat informes als serveis jurídics: "La resposta que se'ns ha donat és que miréssim l'article 128, que és el que diu els procediments que podem fer". En aquest sentit, la plataforma vol posar un recurs per anul·lar la junta directiva, ja que "creiem que no estan legitimats per prendre aquesta decisió". Segons Pérez, "una decisió d'aquestes dimensions s'hauria d'haver pres en una assemblea de clubs. Ens han dit que per culpa de la crisi sanitària era inviable i tots sabem que hi ha alternatives per fer-ho". També han demanat una reunió amb el president de la FCF, Joan Soteras, "amb la idea de poder-hi anar un representant de cada delegació. No creiem que sigui possible però sí que segurament

Jordi Pérez ha promogut una plataforma contra el fet que no hi hagi ascensos al futbol base

hi podrem anar tres o quatre persones". Pérez es mostra optimista i creu amb una possible rectificació de la FCF: "No han fet bé les coses però sempre ets a temps a rectificar", i explica que "també els hem presentat un pla de competició viable, ja que és l'excusa que ens donen d'haver pres aquesta decisió. Nosaltres n'hem fet un i l'hem posat a la seva dis-

posició".

L'Atlètic Riudeperes, que té dos equips afectats pels no ascensos, és un dels tres equips de la comarca d'Osona que està dins d'aquesta plataforma. També hi ha Vic Riuprimer REFO, que hi té tres equips implicats, i el Centelles, amb un conjunt. D'altres equips que s'han quedat sense ascendir són Taradell, Torelló, Santa

Eugènia, Moià i OAR Vic, però aquests no s'han unit a la plataforma. Pérez comenta que "ens hem de donar a conèixer per lluitar pels nostres drets. De la mateixa manera que hi ha equips que no lluitaven per pujar i ens donen suport, n'hi ha d'altres que desconeixen que s'hagi creat aquesta plataforma que reclama el mateix tracte per a tothom".

ESPAI ESPECIAL: Club Tennis Vic

L'Estiu al Tennis arrenca motors

Foto de l'any passat d'un dels casals d'estiu que ofereix el Club Tennis Vic

Al CT Vic ja tenen obertes les inscripcions als diferents casals d'estiu: Tallers i Campus, Activitats Esportives i English Summer Camp.

L'Estiu al Tennis es presenta amb un gran ventall d'activitats, esports i entreteniment per als més menuts i els més grans; des dels 3 anys (a partir del 2017, inclòs) fins als 16 anys trobaran molts motius per gaudir d'un bon estiu a l'aire lliure en un entorn natural.

Al seu portal web <clubtennisvic.cat/estiu-al-tennis/> hi trobareu tota la informació que pugueu necessitar: novetats, últimes hores, descripcions de totes les opcions dels casals, etc. Aquest any totes les inscripcions es faran a través del web.

El termini d'inscripció preferencial per als socis/es i subscriptors/es d'EL 9 NOU és fins dimarts 9 de juny. A partir de llavors, quedaran obertes

per a tothom.

Les places seran limitades per vetllar pel compliment de les mesures de seguretat i higiene anti-Covid. Des del CT Vic diuen que "seguim tots els protocols marcats pel Departament de Salut i la Secretaria General de l'Esport". Avanceu-vos i reserveu la diversió i aprenentatge dels vostres fills/es per aquest estiu. Al CT Vic us esperen "amb molta il·lusió per gaudir d'EIteuMoment!"

Reobertura de la piscina interior

El passat dilluns ja va obrir la piscina per a ús esportiu

Amb l'entrada a la fase 2 del desconfinament, el passat dilluns es va reobrir la piscina interior del CT Vic per a ús esportiu, no recreatiu. L'aforament s'ha reduït a un nedador/a per cada carril en trams de 30 minuts. El màxim d'aforament és de cinc persones per augmentar al màxim la seguretat interpersonal.

Per poder anar a nedar, cal fer

una reserva prèvia a través del telèfon del club o bé mitjançant l'app (Mi Club On-line), des d'on també es poden reservar les pistes de tennis, pàdel i frontó. Mai es podrà fer des del mateix club. Als vestidors s'hi podrà accedir per canviar-se per entrar a la piscina, però no per dutxar-se amb sabó. El jacuzzi i les saunes continuen tancades.

TURISME RURAL AMB ENCANT (4)

Temps de xisquetes

Can Xisquet de Viladrau, obert des del 2006, pren el nom d'una històrica raça d'ovelles que hi havia pasturat

Viladrau

Miquel Erra

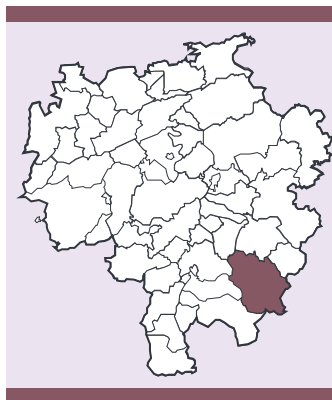
La xisqueta és una raça autòctona catalana protegida que ha arribat a estar en perill d'extinció. Menuda, robusta, és un exemplar sobri que durant segles va sobreviure en ambients muntanyencs hostils. De ben segur que dècades enrere en van pasturar, també, pel masís del Montseny. Una de les finques que ho testimonia amb el seu nom és Can Xisquet, una masia construïda a mitjans del segle XVIII al barri del Rieral de Viladrau. El 2006 es va reconvertir en un allotjament de turisme rural, que avui compta amb quatre espigues, la màxima distinció de qualitat que pot exhibir el sector.

El mas no és molt gran. "Devia ser una casa de subsistència, amb el seu bestiar, la pallissa, el graner... just per viure una família", interpreta Dolors Calm, membre de la família que la va comprar fa una vintena d'anys. L'anterior propietari hi havia fet una notable reforma als anys 70 per convertir-la en casa d'estiueig. Ells van tenir clar que, si volien preservarla, l'havien de reactivar. I el turisme rural era la sortida.

L'allotjament va tenir de seguida bona demanda, malgrat que la crisi econòmica del 2008 els va alentir el ritme. "Ara tornàvem a anar bé...", deixa anar Calm, que ha vist com se'ls anul·laven les reserves de març a juny. Les perspectives per a l'estiu, però, són bones. Als mesos de juliol i agost ja ho tenen ple. A més, confien que alguns dels que van anul·lar

Una imatge general de la casa, enfilada damunt la carena del barri del Rieral

SITUACIÓ

Viladrau

CAPACITAT

10 persones

EL RACÓ

El porxo, arrezerat, amb unes vistes al paisatge

estada a la primavera s'ho repensin de cara a la tardor. Això sí, de moment totes les reserves són de gent del país, quan els últims anys "teníem sobretot turistes nòrdics".

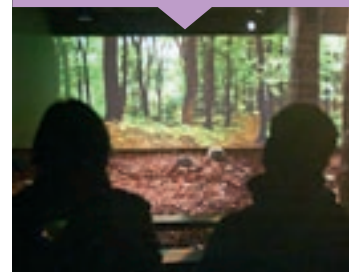
La casa, que es lloga sencera, preserva l'encant original de cada una de les estances. Disposa de cinc habitacions

i capacitat per a 10 persones. Hi destaquen una sala de reunions o l'anomenada sala de la música, que inclou un teclat i, sobretot, unes vistes a l'exterior que conviden al relax. I és que aquest és, precisament, el gran tresor del mas, el seu entorn natural. "Estem en un lloc

molt tranquil i una mica elevat", rodejats d'un bosc "preciós" d'alzines i alzines sureres centenàries, des d'on contemplar, horitzó enllà, l'emblemàtic perfil de les "tres maries" del Montseny, presidides per la creu del Matagalls. Qui hi vagi aquest estiu, a més, és possible que,

com dècades enrere, hi torni a veure pasturar ovelles xisquetes. Els propietaris de la casa s'han proposat d'adquirir-ne alguns exemplars. D'una banda, per contribuir a preservar la raça; de l'altra, "ens ajudarà a mantenir net el bosc". L'autèntica foto de l'estada.

La proposta d'OSONA TURISME per Viladrau

Espai Montseny**Viladrau** L'Espai

Montseny ens proposa descobrir, a través d'audiovisuals que ens endinsen en atmosferes màgiques, els frondosos boscos del Montseny que van ser l'escenari on van transcórrer les històries de personatges llegendaris, com el bandoler Serrallonga, les mítiques dones d'aigua o les bruixes de Viladrau, que van ser perseguides i fins i tot executades durant el segle XVII. I a l'arborètum del Sot dels Vernets podrem conèixer una plantació d'espècies d'herbes i plantes autòctones relacionades amb el món de les bruixes. Més informació a <www.viladrauturisme.cat>.

Vilanova viurà una 29a Fira d'Herbes Remeieres d'impàs

Vilanova de Sau

EL 9 NOU

Finalment, Vilanova de Sau, que el passat mes d'abril va anunciar la suspensió de la Fira d'Herbes Remeieres, ha decidit convocar per diumenge una 29a edició que serà eminentment virtual, a l'espera de la 30a edició de l'any que ve. L'acte més simbòlic serà una exposició, al carrer Santa Maria, amb fotos dels firaires que hi han

participat els últims anys. Sí que es convocarà presencialment el 29è Concurs de Rams de Flors Boscanes, que ha acompanyat la fira des de la primera edició. Els interessats a participar-hi hauran de portar el ram davant de la Botiga de l'Herbolari de Sau, entre les 10 i les 12. I a les 11 tindrà lloc una videoconferència sobre "Olis essencials, perfum o medicina?" (cal inscriure's al correu <fira@herbolariesau.com>).

L'11a Fira de la Ratafia de Centelles difondrà un vídeo

Centelles

Josep Paré

Els organitzadors de la Fira de la Ratafia de Centelles, que enguany havia de celebrar l'11a edició, van estar estudiant diverses possibilitats de celebrar-la amb més o menys actes presencials, en funció de quines opcions obria l'actual situació de desconfinament. En veure que encara la situació no obria la porta a massa opcions per

celebrar actes al carrer, han decidit celebrar un únic acte de caràcter virtual. Es tracta de la gravació d'un vídeo on surten els quatre organitzadors principals de la fira: Ignasi Boleda, Jaume Guinovart, Joan Mas i Joan Piella.

El vídeo és una demostració de com elaborar una ratafia utilitzant una recepta centellenca. En concret, han agafat la recepta més antiga de Centelles feta per l'avi de Can Sopes, Ramon

Gioli i Ayats, datada aproximadament el 1881, si bé s'hi afegeixen les herbes més típiques de La Costa de Centelles, amb la variant que la base de la maceració d'enguany inclou alcohol, aigua i anís. El vídeo es difondrà a partir de dissabte a través de la pàgina web i xarxes socials de l'Ajuntament. Com diu l'organització, "quedarà com un document visual de com fer ratafia i recordar que no es va poder fer la fira". Dura 53 minuts, Guinovart hi actua de mestre de cerimònies i també hi intervé Mas, Boleda i Piella, exposant els diferents processos d'elaboració de la ratafia.

Dins del món de la cultura popular, el de la sardana també estudia com anar definint el seu propi pla de desconfinament. Les cobles,

per exemple, veuen encara lluny la represa. EL 9 NOU ha parlat amb les tres cobles osonenques que queden en actiu.

Les cobles, de braços plegats

Les tres cobles osonenques, la Genisenca, la Lluïsos i la Canigó, donen gairebé per perduda bona part de la temporada d'audicions

Taradell/Torelló

Laia Miralpeix/Miquel Erra

El passat 9 d'abril la cobla taradellenca Genisenca va complir 70 anys. El confinament va impedir que ho poguessin celebrar: "Teníem moltes idees per commemorar l'aniversari però ha quedat tot parat", explica l'actual representant de la cobla, Jordi Saubí. El calendari de l'Ajuntament del 2020, que està dedicat a la cobla, i un documental del Grup de Recerca Local de Taradell que repassa els 70 anys de la història són les úniques celebracions que s'han pogut fer, de moment, per recordar les set dècades d'aquesta cobla taradellenca.

L'ajornament de la celebració, però, no deixa de ser anecdòtica davant l'actual situació, que ha fet que des de mitjans de març hagin vist aturades totes les audicions que tenien programades per tot el territori català i "amb perspectives de no fer res", apunta Saubí, almenys fins al juliol. "En quantitat estem parlant d'una trentena d'audicions que s'han anul·lat, perquè s'anul·la tot, no es posposa". Saubí comenta que "ho entenem, la gent no s'aventura i ja ho deixen per a l'any vinent". Pel que fa als mesos de juliol i agost, "tot està en l'aire". Fa uns dies, per exemple, li va trucar una entitat per una festa a finals d'agost, però "pendents de com evoluciona tot" i amb un "ja t'ho confirmarem".

Aquests dies tampoc han pogut assajar ja que, com passa amb moltes cobles, "som de llocs molt diversos". Ell mateix viu a Blanes mentre que només tres són osonenques: dos de Taradell i un de Vic.

La crisi "ha sigut mortal" perquè "ens ha agafat en l'època forta, de primavera i estiu, i les sardanes habitualment es toquen en espais a l'aire lliure". La crisi de la Covid-19 també ha deixat "estacanda" una nova gene-

ració de músics joves amb els quals compta la cobla Genisenca, que en el darrer any ha rejuenit la meitat de la formació: "Ha fet mal a tots, però ells més que ningú

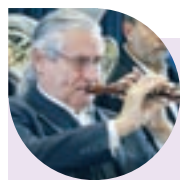
JORDI SAUBÍ
Genisenca

"Ens ha agafat en l'època forta d'audicions i concerts"

CARLES CASANOVA
Lluïsos

"Serà una temporada pràcticament perduda"

JOSEP CASELLES
Canigó

"Per sort no és la nostra primera feina; ho fem de més a més"

volen tocar, volen que la gent els senti; l'any passat van agradar molt i això també ens anima a nosaltres a continuar. Ho feien bé, però estic segur que quan tot passi continuarem i amb més ganes que mai". I és que Saubí malgrat tot és optimista: "És un mal aire i esperem que passi al més aviat possible, però estic convençut que tothom tirarà endavant".

De Taradell mateix, la Lluïsos Cobla és la formació musical en actiu més antiga de Catalunya. Va néixer l'any 1876 i enguany el registre d'actuacions podria ser el més baix de tots aquests anys: "Des de mig març fins a finals de juny ho tenim tot anul·lat", comenta Carles Casanova, representant de la cobla des de l'any 2003. Casanova comenta que això es tradueix en pèrdues "de més de 25.000 euros" i amb una previsió de deixar de fer una setantena de les noranta audicions anuals que fan. I és que la temporada "fora" va d'abril a setembre. De moment i entre març i juny ja n'hauran deixat de fer una cinquantena. Això vol dir, en paraules del mateix Casanova, que "serà una temporada pràcticament perduda", que tot just esperen salvar, segons com evolucioni tot, "amb alguna audició". Les perspectives no són bones en una dansa col·lectiva que per ballar-la es necessita contacte, en aquest cas el fet d'agafar les mans. Casanova comenta que "l'emergència ha fet anul·lar-ho tot, és evident i ho entenem", però critica l'anul·lació en comptes de buscar una nova data ja que "la majoria de llocs ha estat una excusa justificada per tallar en sec amb la sardana i amb el tema cultural amb el pensament que no ens fa falta en un món econòmic al darrere, on l'economia passa per davant de la cultura". En aquest sentit lamenta que "es podrien buscar solucions, com fer-ho amb versió concert, però no ens han donat alternativa i no han volgut reprogramar ni hem tingut la possibilitat d'oferir una contraproposta per a més endavant".

També els resulta difícil accedir a ajudes. "Molts músics no vivim exclusivament d'això i sort en tenim, però els que sí ho passen malament perquè la llei no ens dona ajudes, ja que per a moltes de les audicions

COBLA GENISENCA Nascuda a Taradell, acaba de complir 70 anys. Tres dels seus membres

LLUÏSOS COBLA La més històrica de totes tres. Nascuda també a Taradell el 1876. Dos dels seus membres

COBLA CANIGÓ Fundada a Torelló l'any 1933. Dels 11 músics que la conformen 6 són osonenques

que teníem confirmades no hi ha un contracte firmat, per diversos motius, i no podem justificar-ho", explica Casanova. Durant aquest temps tampoc han pogut assajar: "És impossible. La cobla és un conjunt i això és el que treballes als assajos.

Tots podem tenir internet però la connexió és diferent i quan parles de música no pots assajar perquè el que sents no arriba en el mateix moment a tothom". Entre els músics de la formació actual només dos són d'Osona i el Ripollès.

actuals són osonencs

seus músics són actualment d'Osona i el Ripollès

encs. La foto és de fa dos anys

I de Taradell a Torelló. La Coblà Canigó és la tercera de les cobles que es manté activa a Osona. "No podem tirar la tovallola. Tenim ganes de tirar endavant", exclama el torellonenc Josep Caselles, que ha estat una de les ànimes de la Canigó aquests

últims anys. En fa 32 que s'hi va incorporar, tocant la tenora, durant uns anys la va dirigir i ara hi exerceix de subdirector i representant. En tot aquest temps no havien viscut mai una situació com l'actual. "Era impensable una cosa així", deixa anar.

La Canigó, que enguany compleix 87 anys –la va fundar Pere Capdevila el 1933, inicialment com a Orquestrina Canigó–, acostuma a fer unes 40 audicions de sardanes l'any. Van encetar temporada a finals de gener a Sant Vicenç de Torelló, i ja no han tornat a tocar. Fins ara ja se'ls han cancel·lat una desena d'actuacions, "i tal com va tot sembla que fins per l'octubre malament". Això representa tot el gruix principal de temporada, "que acostuma a anar de Setmana Santa fins al setembre, perquè la sardana es balla principalment a l'aire lliure". Caselles tot just confia que encara puguin fer alguna sortida puntual a finals d'any, "i encara sort". De fet, la Coblà Canigó havia arribat a fer una vuitantena de bolos anuals, però fa 10 anys, a conseqüència de la crisi econòmica del 2008, se'ls va reduir la feina a la meitat i ja no l'han recuperat.

Caselles és conscient que el món de la sardana té un doble handicap a l'hora de superar l'actual situació. Primer, que es balla "amb les mans agafades" i segon, que el públic que hi assisteix "és d'alt risc", perquè la mitjana d'edat dels practicants és cada vegada més elevada. Caselles apunta que una solució seria limitar-ho al concert, sense ballada, "però la gent no et vindria, perquè el que volen és ballar".

Pel que fa a la viabilitat econòmica de les cobles, en el seu cas tenen una sort: "Per a cap dels components actuals aquesta és la primera feina; tots ho fem de més a més". Dels 11 músics que conformen la plantilla, 6 són osonencs (tres de Torelló mateix i tres de Vic). Els músics de les cobles professionals, en canvi, "ho tenen més fotut". A Catalunya hi ha actualment unes 150 cobles en actiu, part de les quals estan cobrant "el mateix que 20 anys enrere".

Amb 66 anys complerts, Caselles havia començat a pensar en una retirada, però reconeix que li dol fer-ho "en aquestes circumstàncies". Durant l'any que ve sí que proposa anar cedint el testimoni als membres més joves de la coblà. I és precisament aquest "planter" el que ha de garantir el futur de les cobles. "Tenim la sort que, des de la més humil fins a la més gran, ens està entrant gent jove molt preparada, que han passat per les escoles de música i que a vegades han estudiat carreres i això per ells és un complement". A l'espera de com es resol tot plegat, només poden assegurar una cosa: "Segur que quan puguem, sortirem a tocar amb més ganes si cal".

L'Aplec Comarcal, que s'havia de fer a Sant Julià, també ha quedat anul·lat

Sant Julià de Vilatorrada

V.B.

L'Aplec Comarcal és una altra de les activitats que ha caigut del calendari a conseqüència de la crisi sanitària, com la majoria de les grans trobades sardanistes que hi havia previstes per les properes setmanes. El Consell Comarcal d'Osona ha decidit traslladar totes les activitats que s'havien de fer el 4 i 5 de juliol a Sant Julià de Vilatorrada al 3 i 4 de juliol de l'any vinent, ja que, tot i que es va buscar una data alternativa al setembre, els compromisos adquirits per les tres cobles que hi havien de participar ho feien inviable.

Precisament en aquesta

població es va fer l'última ballada de sardanes abans del decret d'estat d'alarma en el marc del cinquantenari de l'agrupació sardanista local, motiu pel qual aquest any acollia l'Aplec Comarcal. Tots els actes que quedaven pendents d'aquest cinquantenari també han estat ajornats així com l'estrena de les quatre sardanes compostes per a l'ocasió.

La celebració del 15è Aplec Comarcal es mantindrà als Hostalets de Balenyà però, en aquest cas, tindrà lloc el 2022 i es vol fer coincidir amb la publicació d'un CD doble amb les sardanes que s'han estrenat en aquesta activitat itinerant, que el 2023 tindrà lloc a Centelles.

ALBERT LLIMOS

Aplec 'virtual' amb concursos de rams

Tona Malgrat la dificultat que suposa portar un acte presencial a un entorn digital, "l'esperit de l'Aplec va omplir Tona durant tot el cap de setmana", com afirma Joaquim Romeu, president de la Comissió de l'Aplec. Amb molts balcones i aparadors engalanats, vídeos del Ball de la Rosa i la tradicional sardana a les xarxes i un concurs de rams (a la foto) que va portar color a tota la festa amb una exposició que va durar tot dilluns, des de l'organització valoren l'edició d'enguany com "un èxit que esperem no haver de tornar a repetir d'aquesta manera", conclou Romeu.

Les audicions i els cursets de Vic, fins al setembre

Vic El cicle d'audicions de sardanes de primavera a Vic s'ha ajornat fins a la tardor. Si està permès en el seu moment, es faran cinc audicions, els dissabtes a la tarda, entre el 19 de setembre i el 17 d'octubre. La primera, al passatge Mastrot (coincidint amb el Mercat de Música Viva) i la resta s'espera que sigui a la plaça Major. Durant aquests cinc dies es farien també els tallers de sardanes No Giris Cua, que a la primavera s'han fet *virtuals*.

La Confederació Sardanista elabora el seu protocol

Vic La Confederació Sardanista de Catalunya, entitat que aglutina diverses federacions sardanistes, ha elaborat el seu propi pla de desconfiament progressiu on consten les característiques de la seva activitat i tot el que cal tenir en compte en qualsevol de les activitats que al llarg de l'any solen organitzar, en relació amb els músics, el públic, els assajos o les audicions. La proposta resta pendent de rebre la validació des del Procicat.

ESPECIAL OSONA NORD

El Serpent, amb el diamant a resguard

La popular festa manlleuena arribaria a la seva quinzena edició aquest estiu, però continua en suspens pel coronavirus i les mesures de seguretat que calgui complir a l'agost

Manlleu

Txell Vilamala

El coronavirus i les mesures de seguretat que persistiran un cop assolit el final de la desescalada continuen posant en entredit les festes majors d'Osona i el Ripollès, si més no en el format habitual de sopars, concerts i activitats multitudinàries. A Manlleu, una de les incògnites és si el 14 d'agost es podrà celebrar la festa del Serpent, que cada any congrega milers de persones per reviure com els vailets es fan amos d'un diamant que ara mateix la bèstia tindria molts números d'aconseguir mantenir a resguard a la Devesa. I és que tal com explica Arnau Roca, president de l'Associació el Serpent, de moment no han tirat la tovallola, però el panorama és poc esperançador: "Hem plantejat idees sobre com mantenir la festa, però tot ens acaba portant a aglomeracions de gent", des de la caminada que tradicionalment hi dona el tret de sortida fins a les activitats infantils o la representació de la llegenda.

Sobre la taula actualment hi hauria la possibilitat d'apostar per una rua o preservar el castell de focs, però l'entitat, que està en converses amb l'Ajuntament, no considera l'opció de mantenir la festa si això implica renunciar a l'essència del Serpent. "Tot canvia molt de pressa", apunta Roca, "calculem que a finals de juny prendrem la decisió sobre si l'anul·lem

El Serpent en plena 'persecució' per recuperar el diamant, l'any passat a la plaça Fra Bernardí

o la tirem endavant i, si és així, en quin format. Som conscients que la Patum de Berga es va ajornar i després cancel·lar precisament perquè l'organització sabia que mantenir-la era transformar-la en una altra cosa. Nosaltres també ens devem a un mínim de qualitat".

A l'espera de l'evolució de la pandèmia i les restriccions que hi van associades, hi afegeix que l'associació no deixa de ser una coordinadora d'entitats que, com geganters, diables, sardanistes o castellers, estan pendents de quina manera recuperar l'activitat mentre la normativa impliqui mantenir les distàncies i un contacte físic nul entre persones. El guió

del Serpent, que en aquesta època ja el tindrien enllestit, de moment l'han deixat en suspens i la Covid-19 també va aturar en sec la confecció del *planning* amb els horaris i espais de la festa.

El coronavirus ha coincidit, a més a més, amb l'edició en què n'havien de celebrar el quinze aniversari. Des del 2006, quan es va començar a representar la llegenda, fins ara no s'ha hagut de cancel·lar cap any. "Hem sortit amb pluja, el riu carregat d'aigua, estant pendents de la passera... D'històries n'hem fet moltes, però que un virus canviaria totes les nostres rutines difícilment ens ho podíem imaginar", conclou Roca.

Fes-te Jove, del 7 al 16 d'agost

Manlleu La Comissió Fes-te Jove també està pendent del que passi les properes setmanes per saber quins actes es podran programar i quins no, però confirma que hi haurà activitat del 7 al 16 d'agost i que, aquest any, l'epicentre de la festa passaran a ser els jardins de Can Mataró. Ara mateix el Gran Bingo es perfilaria com la proposta estrella si finalment la normativa i les distàncies de seguretat no fan factibles els concerts i el Cantabars.

Rere la petja dels nou manlleuencs deportats al camp de Mauthausen

Manlleu

EL 9 NOU

Dos anys després de l'exposició sobre els represaliats i represaliades pel franquisme a Manlleu, el Museu del Ter continua treballant amb les historiadores Imma Domènech i Assumpta Tort per aprofundir en el períple dels nou manlleuencs deportats al camp de concentració de Mauthausen entre l'agost de 1940 i el gener de 1942, set dels quals hi van deixar la vida. El passat mes de maig, coincidint amb el 75è aniversari de l'alliberament del camp per part de les tropes aliades, estava previst publicar el treball de recerca, ubicar un recordatori en memòria seva en un espai físic de la ciutat i organitzar diverses activitats paral·leles, però no ha estat possible a causa de la Covid-19, que també ha impedit completar aspectes importants de la recerca.

Tot i això, el Museu del Ter ha publicat un avançament virtual del llibre en què destaca un mapa amb l'itinerari que van seguir Josep Costa Codina, Joan Pous Viñeta, Antoni Pons Freixas, Josep Vivé Pujals, Pelegrí Soler Gatus, Fortià Roqué Munt, Pere Bonal Trabal, Josep Corti Sampietro i Joan Carrera Casas des que es van exiliar i acabar deportats a Mauthausen. La publicació, ara per ara sense data però amb el compromís de ser una realitat properament, vol contribuir a resoldre un deute pendent en qüestió de memòria històrica.

RESIDÈNCIA CANTONIGRÒS, SL
Centre acreditat per la Generalitat de Catalunya

- ▶ Professionalitat i eficàcia en un entorn familiar.
- ▶ Contacte directe amb l'esplèndid paratge natural del Collsacabra.
- ▶ Curtes i llargues estades.

- INFERMERIA
- METGE
- PSICÒLEG
- FISIOTERAPEUTA
- TERAPEUTA OCUPACIONAL
- TREBALLADORA SOCIAL
- EDUCADORA SOCIAL

Consulta les nostres ESTADES TEMPORALS

Ctra. de Vic a Olot km 25 · CANTONIGRÒS · Tel. 93 852 50 35

info@residenciacantonigros.com www.residenciacantonigros.com

Teulades i estructures de fusta, porxos, pèrgoles, casetes...

Obra nova i rehabilitacions.

Serveis de fusteria, portes, cuines, parquet, mobiliari.

Segorb, 130 - Manlleu
Tel. i fax 93 851 01 85
www.vilarfusters.cat
www.fuscober.cat

Estaven previstes dins del Pla de barris i s'han enllestit amb cinc mesos de retard

Roda acaba finalment les obres dels carrers Ferran Alsina i Joan Baucells

La reforma finalitzada als dos carrers. A l'esquerra, el carrer Ferran Alsina, que es va reobrir divendres; a la dreta, el carrer Joan Baucells

Roda de Ter

Guillem Rico

Després dels entrebancs en l'execució, Roda ha finalitzat les obres dels carrers Ferran Alsina i Joan Baucells, dos carrers que estaven inclosos dins les actuacions del Pla de barris que es va iniciar el 2009. En total, vuit mesos que haurien d'haver estat només

tres i que s'han allargat, segons l'alcalde, Albert Serra (IPR), per "l'incompliment" de la primera empresa a qui es van adjudicar les actuacions el juny passat, Obras y Servicios Interesat, SL, de Terrassa. Les obres es van adjudicar al mes de juny per un import de 84.030 euros en el cas del carrer Ferran Alsina i per 54.374 per al Joan Bau-

cells, i van començar el 25 de setembre. La previsió era que estiguessin enllestides com a molt tard per Nadal, ja que el 31 de desembre acabava la pròrroga del Pla de barris i d'això també depenia que se'n pogués subvencionar el 75% del cost. Però no va ser així. Els treballs es van endarrerir i segons Serra, "no van complir, no venien a les

visites d'obres" o fins i tot "no contestaven". Finalment hi van contactar, i van arribar a un acord perquè l'empresa renunciés voluntàriament a canvi que no la penalitzessin i "evitar que les obres estiguessin parades molt temps". D'aquesta manera van poder encarregar les intervencions a dues empreses locals, ja que llavors, com que hi havia una

part executada i els imports eren de menys de 50.000 euros, no calia fer un concurs públic. Es van adjudicar les del Ferran Alsina a Construccions Cros TRES, SL, per 48.301 euros, i a Grup Catind 10, SL, per 26.113, les del Joan Baucells, el 18 de febrer. A partir d'aquí es van poder reprendre les actuacions que han acabat els darrers dies i "ben fetes i amb els terminis marcats", remarcava Serra. El retard ha fet que en perdre part de la subvenció hagi sortit més car per a les arques municipals, un fet per al qual van ser crítics fa uns mesos ERC des de l'oposició.

La reforma dels dos carrers ha consistit a millorar serveis que passen per sota com el clavegueram o l'aigua potable i s'han fet de plataforma única per facilitar-ne l'accessibilitat. Segons l'alcalde, "els serveis eren vells i el motiu principal era eliminar les barreres arquitectòniques", ja que "un cotxet o una cadira de rodes no passava" per les voreres. Després de tots els entrebancs, "estem contents perquè és una obra que feia molt temps que volíem tirar endavant" i que s'ha pogut fer "sense aplicar contribucions especials" als veïns". Serra també demanava "disculpes" als veïns per les molèsties del retard.

Cantonigròs estrena vial i aparcament

Cantonigròs

EL 9 NOU

Cantonigròs avança en el procés per pacificar el trànsit al carrer Major i el camí Ral, motiu pel qual aquest mes de maig ha inaugurat un vial que els enllaça i un pàrquing públic. Entre tots dos espais aporten prop de 40 places d'aparcament amb l'objectiu de treure vehicles del centre del poble i resoldre els problemes de mobilitat que afecten tant vianants com conductors. Les obres han anat a càrrec de l'empresa Señales Girod, SL, amb una inversió de més de 207.000 euros per part de l'Ajuntament de l'Esquirol. Tal com destaca el consistori, el nou vial és de plataforma única -desapareixen les barreres arquitectòniques- i anticipa el disseny que se seguirà també en la reurbanització del camí Ral i el carrer Major, uns treballs que en el primer cas estava previst portar a terme aquest 2020 però que finalment s'han posposat a causa de les despeses per paliar els efectes de la Covid-19.

L'encàrrec del projecte per a la construcció de l'aparcament, al costat de l'església i envoltat de zona verda i arbrat, té origen en el Pla de

Vista de l'aparcament i, a l'altre costat de la barana, el nou vial

ment, al costat de l'església i envoltat de zona verda i arbrat, té origen en el Pla de

Mobilitat de Cantonigròs, traçat conjuntament entre veïns i consistori fa tres anys.

BOBINATGES PERE VILALTA VERDAGUER

C. Raimon Mas, 5 - 08560 Manlleu
Tel.: 93 851 30 50 - Fax: 93 850 70 92
e-mail: bobinatges@gmail.com
www.bobinatges.cat

Reparació i manteniment

Motors corrent altern. Motors corrent continu. Embragatges. Frens. Transformadors monofàsics i trifàsics.

Lloguer de motors ac/dc i transformadors

Venda de motors i recanvis

Condensadors, ventiladors, carbons, escombretes, etc.

REACTIVEM LA CULTURA

L'ESQUIROL JUNY 2020

Divendres 5 a les 19h

Actuació de CANTAMANYANES

Passeig de les Gorgues

Dissabte 6 a les 18:30h i a les 19:30h

CONIES PER MINUTS Cançons i contes

per a tota la família amb Pep López

Sala 1 d'Octubre (Ajuntament)

Divendres 12 a les 20h

Actuació de daBUMBUS de Marta Roma

i Antoni da Cruz

Plaça davant l'església - Cantonigròs

Organitza: L'Esquirol de Festa

Dissabte 27

La POLLANCREDA.mus

- 19 h: Experiència gastronòmica

- 20 h Les Granades

- 21:30 h La Folie

- 23: h Doble Buble

La Pollancreda - L'Esquirol (amb servei de barra)

Diumenge 28 a les 12:30h

- JAZZ A LA PISCINA amb Dr. Jazz Friends.

Organitza: Ajuntament de L'Esquirol

Amb la col·laboració de la CAC i L'Esquirol de Festa

Ajuntament de L'Esquirol lesquirol.cat

Història sota pals

Juan Antonio Zabalía, un dels millors porters d'hoquei i ex del Voltregà, ha mort aquest maig

Sant Hipòlit de Voltregà

Gil Capdevila

Des de la seva fundació ara fa 65 anys, el CP Voltregà-Stern Motor ha fet de l'hoquei patins l'esport predominant a Sant Hipòlit. Durant la seva llarga vida, el club ha vist passar jugadors, entrenadors i aficionats, testimonis de la primera etapa daurada del club a la dècada dels 70, quan l'equip va aconseguir dues lligues, dues copes d'Europa i dues copes del rei. Moltes han estat les ocasions en què l'Oliveras de la Riva s'ha convertit en una olla de pressió comandada per la Sac i Ganxo, fent ressonar el tambor i els càntics voltreganesos fins al xiulet final. Un sentiment que Victoriano Oliveras de la Riva va aconseguir arrelar al nucli voltreganès i que encara envolta Sant Hipòlit temporada rere temporada.

Tots aquests factors han convertit el Voltregà-Stern Motor en un club històric, però res no hauria estat igual sense els jugadors que han

Zabalía, tercer per la dreta a darrere de tot, en una imatge de l'any 1963 dels principals equips del Voltregà

mantingut l'equip al màxim nivell competitiu. I un d'ells ha estat, sens dubte, Juan Antonio Zabalía Robles, que va morir el passat mes de maig a l'edat de 88 anys. El barceloní va passar els seus últims sis anys de carrera

al CP Voltregà, del 1957 al 1963, quan es va retirar com a jugador professional i com un dels millors porters del club i del món de l'hoquei.

Els inicis de la carrera de Zabalía van ser a clubs propers a Barcelona, com

ara el CH Turó, per al qual va fitxar l'any 1951, quan va guanyar el seu primer Campionat del Món amb la primera convocatòria de la selecció espanyola, amb la qual va jugar en més de 130 ocasions i va aconseguir

dues copes mundials més, un Campionat d'Europa i quatre Copes de les Nacions, una d'elles com a convidat amb l'RCD Espanyol, tot durant la dècada dels 50 i 60. El porter barceloní encara passaria per un altre club abans d'arribar a Sant Hipòlit, el CE Universitari, on va estar-hi cinc anys i hi va guanyar el premi a millor porter del món l'any 1954. Va ser tres anys més tard quan, amb sis títols de màxim nivell a l'esquena, va fitxar pel club osonenc per defensar amb gran èxit la porteria voltreganesa durant els següents sis anys de la seva vida i on va guanyar tres campionats de Catalunya i un Campionat d'Espanya l'any 1960 disputat a Barcelona, el primer títol de màxima rellevància que aconseguia el club amb un equip format per Zabalía, Marcelino, Parella, Gallén, Salarich i Canals, que van doblegar els amfitrions per 4 a 2. Tres temporades després, Zabalía va penjar els patins amb un emotiu homenatge per part del Voltregà, marcant una època en les porteries de les pistes d'hoquei d'arreu com recorda el llibre *Club Patí Voltregà, 50 anys teixint la vida d'un poble*, de l'historiador Pere Casas amb pròleg del periodista Ramon Besa. Aquest, però, no va ser el final de la seva relació amb Sant Hipòlit. L'any 1968 va tornar a Osona per entrenar l'equip blanc-i-blau fins l'any 1972, portant a la comarca una Copa del Rei.

El llegat de Zabalía a Sant Hipòlit, però, no va acabar aquí i va recaure després en els seus dos fills, Edu i Juan Antonio, més conegut com a *Nene*, que van arribar a jugar al màxim nivell. De tots dos, Nene va destacar per sobre el seu germà començant la seva carrera al Voltregà i passant pel Liceo, Reus i el Castiglione italià, a més de la selecció espanyola, on va guanyar un Campionat del Món i tres campionats europeus.

CLUB PATÍ VOLTREGÀ, 50 ANYS TEIXINT LA VIDA D'UN POBLE

ADAPTA INTERIORS

Classifiquem i ordenem necessitats

SOFIA CANADELL
Av. de Roma, 90 | 08560 Manlleu
tel: 932 49 81 33 | tel: 688 75 08 21
info@adaptainteriors.cat
www.adaptainteriors.cat

DESCOMPTES PER LIQUIDACIÓ

OIKIA
economia social i solidària
comerç just d'arreu i dels nostres tallers

HORARI: de 10.00 a 13.00

C. de la Ramada, 14 - VIC
608 17 19 28

Càritas
Associació TAPIS
Claret

oikiaespai

FABRICACIÓ I COL·LOCACIÓ DE TOT TIPUS DE REIXATS I PORTES

elles Metàliques Roda, SL

Camí de Fontserè, 8 - Tel. 93 854 03 24 - Les Masies de Roda - info@telesroda.com

Taller per a familiars de les víctimes de la COVID-19

Treballem i dissenyarem amb les famílies un espai en memòria de les víctimes de la Covid-19 de la nostra ciutat.
Contacta amb nosaltres: 93 850 66 66 / www.manlleu.cat

Ajuntament de Manlleu

Naixements

Èlia Cabot Garriga. Gurb
 Aniol Mas Blancafort. Vic
 Magí Sellés Gimbert. Vic
 Marcel Paradell Farrés. Sant Julià de Vilatorça
 Hosanna Osahenrumwen Igbinokhn. Vic
 Ènia Hernández Fornàs. Planoles
 Israe Aharrou. Ripoll

Si voleu publicar el nom dels vostres fills en aquest apartat truqueu al tel. 93 889 49 49 o bé envieu un correu a: agenda@vic.el9nou.com

Santoral

Divendres, 5
Sant Bonifaci
 Sol: ↑ 06.17 ↓ 21.24

Dissabte, 6
Sant Norbert
 Sol: ↑ 06.17 ↓ 21.24

Diumenge, 7
Sant Robert
 Sol: ↑ 06.17 ↓ 21.25

Dilluns, 8
Sant Guillem
 Sol: ↑ 06.17 ↓ 21.26

Dimarts, 9
Sant Efreem
 Sol: ↑ 06.16 ↓ 21.26

Dimecres, 10
Sant Maurici
 Sol: ↑ 06.16 ↓ 21.27

Dijous, 11
Sant Bernabé
 Sol: ↑ 06.16 ↓ 21.27

Quirzet l'homenet

Farmàcies

Vic

- +AUSA
C. Pare Huix, 15 | dia 5
- +POU
Av. Olímpia, 5 | dia 6
- +YLLA CATALÀ
Pl. Paradís, 2 | dia 7

Roda de Ter

- +CONSTANÇÓ
C. Sant Josep, 1 | dies 5 i 6 matí
- +DEL TER
Pl. Verdaguer, 1 | dia 6 tarda

St. Quirze de Besora

- +BESORA, SCP
C. del Pont, 45 | dies 5 i 6

Tona

- +FABRÉ
C. Barcelona, 2 | dies 5, 6 i 7

Torelló

- +ACEVES
C. Prat de la Riba, 1 | dia 5
- +NOFRÉ
C. Manlleu, 31 | dies 6 i 7

Manlleu

- +FERRER CHAMBÓ
Pl. Fra Bernadí, 19 | dies 5, 6 i 7

Olost

- +LÓPEZ
Pg. Dr. Lleopart, 4 | dies 5, 6 i 7 tarda

Prats de Lluçanès

- +VIVER
C. Major, 35 | dia 7 matí

Ripoll

- +CABALLERIA
Pl. Berenguer el Vell, 5 | dia 5
- +PRUJÀ
Pl. Sant Eudald, 2 | dies 6 i 7

Sant Joan de les Abadesses

- +CAMPRUBÍ
C. Ramon d'Urg, 56 | dies 5, 6 i 7

Defuncions

Josep Rodríguez Surinyach. 75 anys. Sant Julià de Vilatorça	Ángeles Tena Tena. 80 anys. Centelles
Juanjo Calmaestra Gamiz. 64 anys. Manlleu	Eugènia Raurell Matavacas. 83 anys. Vic
Lluïsa Grima Carrillo. 87 anys. Manlleu	Iñaki Moreu Navarro. 54 anys. Folgueroles/Vic
Montserrat Ballús Padrós. 89 anys. Sant Julià de Vilatorça/Vic	Ramon Tatché Folgarolas. 85 anys. Vic
Agustí Llopis Insa. 86 anys. Vic	Josep Rosanas Labró. 89 anys. Tona/Roda de Ter
Manuel Gragera San Andrés. 69 anys. Vic/Manlleu	Maria Raurell Farrés. 63 anys. Múnter (Muntanyola)
Pilar Verdaguer Codina. 92 anys. Folgueroles	Carmen Martínez Bautista. 81 anys. Taradell
Ramon Mas Pou. 96 anys. Manlleu/Vic	Maria Rosa Puente Latorre. 90 anys. Taradell
Xavi Camps Feliu. 61 anys. Vic	Teresa Pujol Arxé. 96 anys. Vinyoles
Francisco Alvarez Hidalgo. 59 anys. Vic/Montesquiu	Mercè Famada Vilarrasa. 102 anys. St. Vicenç dels Horts/Montesquiu
Pepita Pijuan Canela. 89 anys. Vic	Ramon Cullell Arau. 82 anys. Sant Quirze de Besora
Miquel Carrera Busquets. 75 anys. Vic/Sant Julià de Vilatorça	Miracle Serra Farrés. 57 anys. Sant Joan de les Abadesses

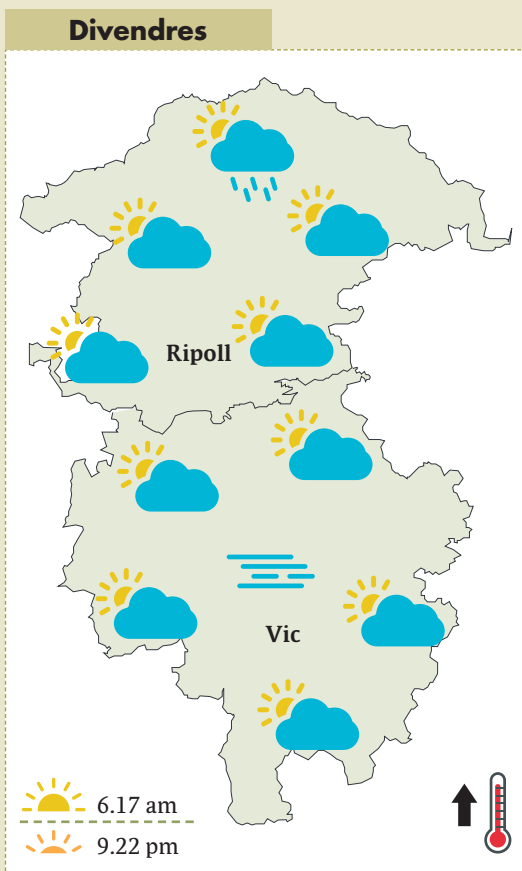
EL 9 FM 92.8
La ràdio d'Osona

EL TEMPS

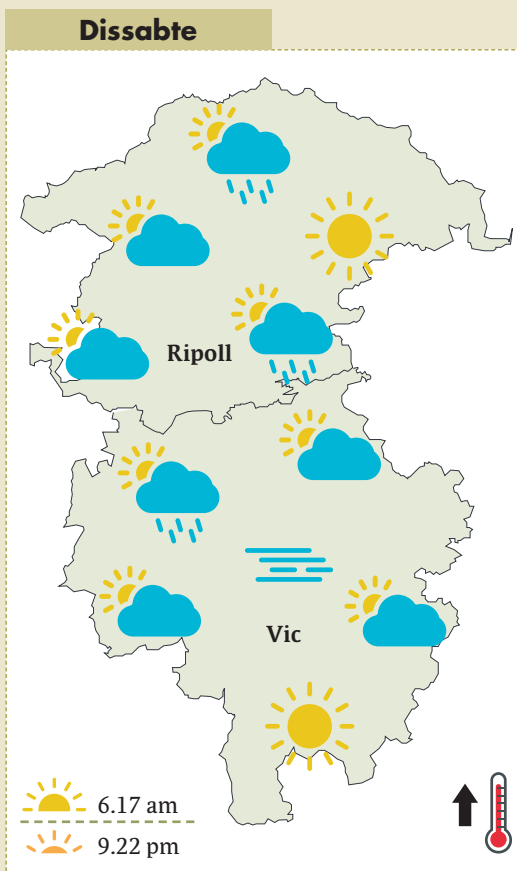
Informació facilitada per: meteosona.com i acom.cat

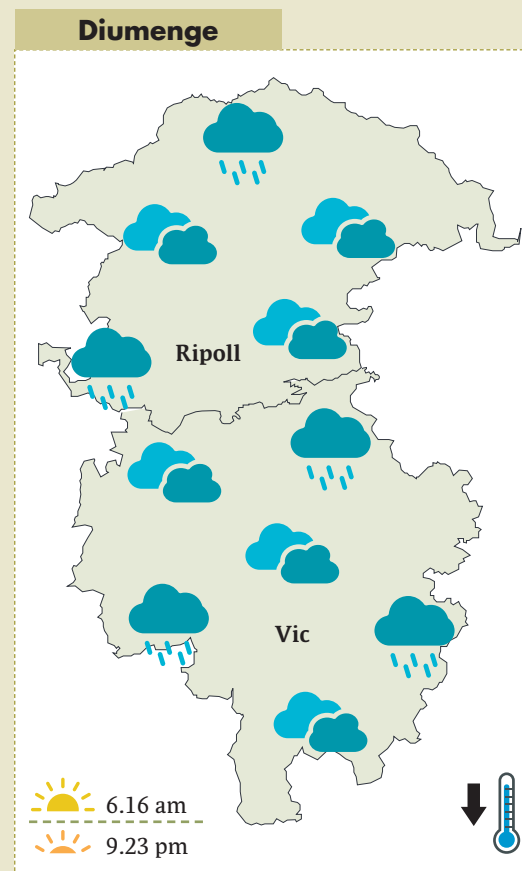
- Assolellat
- Parcialment cobert
- Ennuvolat
- Pluja
- Ruixats
- Plugims
- Tempesta elèctrica
- Boira
- Neu
- Vent

Previsió divendres
Després dels ruixats i les tempestes localment fortes, amb calamarsa i pedra, dels últims dies, aquest divendres tindrem una treva, ja que el cel es mantindrà serè o poc ennuvolat. Al matí, alguns bancs de boires a les fondalades; de cara a la tarda, pot créixer alguna nuvolada als Pirineus. Les temperatures màximes, entre 22 i 25 graus.

Previsió dissabte
No acaba de fer net. Aquest dissabte continuarem tenint una mica d'aire fred en alçada que podria fer créixer nuvolades al Pirineu i Prepirineu, amb alguns ruixats de tarda. Les temperatures pujaran lleugerament, tant màximes com mínimes.

Previsió diumenge
Augment de la inestabilitat aquest diumenge. Domini dels núvols al llarg del dia i amb algun ruixat dispers tant al Ripollès com a Osona. Les temperatures màximes baixaran un parell de graus. El vent bufarà de flux a moderat del sud-oest. Dilluns i dimarts, les temperatures baixaran, amb alguns ruixats.

... aquesta setmana

Població	Temperatures			Pluja	
	Dia	Mín.	Dia	Màx.	Litres
Calldetenes IES	29-Maig	10,5	29-Maig	25,9	84,6
Centelles IES	02-Juny	11,1	29-Maig	25,4	22,2
Gurb Escoles	29-Maig	11,3	29-Maig	27,4	83,6
L'Avenc	30-Maig	10,2	28-Maig	21,1	63,2
Muntanyola	30-Maig	10,6	29-Maig	22,1	59
Planoles	30-Maig	7,6	29-Maig	22,3	47,8
St.Boi de Lluçanès	30-Maig	10,8	29-Maig	25,1	127,8
St.Pau de Segúries	28-Maig	6,8	28-Maig	22,6	33,2
St.Pere de Torelló	29-Maig	10,2	29-Maig	28,0	66,8
Seva "Els Sors"	02-Juny	10,1	29-Maig	26,8	20,8
Tavèrnoles	29-Maig	11,2	29-Maig	26,7	102
Ulldeter	30-Maig	3,7	28-Maig	10,7	28,1
Vic	29-Maig	9,7	29-Maig	27,1	84,8

Les imatges dels lectors

eltemps@vic.el9nou.com

CARME MOLIST

KIEL RISQUEZ

EMILI VILAMALA

JOSEF M. COSTA

La ràdio d'Osona

www.ferSalut.org
ferSalut
Laboratori d'Anàlisis Clíniques

PROTECTOR GÀSTRIC: SEMPRE I PER SEMPRE?

Estem utilitzant correctament els IBP?

Si esteu prenent un IBP des de fa més de vuit setmanes, potser és un bon moment per revisar i valorar si els heu de continuar prenent. Els IBP són uns medicaments segurs, però l'ús de forma continuada quan no hi ha un benefici clar té els seus riscos. S'ha descrit que la presa continuada d'aquests medicaments redueix l'absorció de certs nutrients, com vitamines (B12) o minerals (ferro, magnesi). A més a més, l'augment del pH de l'estómac afavoreix el creixement de bacteris, incrementant el risc de patir pneumònies o infeccions.

Cal tenir en compte que també produeixen interaccions medicamentoses, afectant l'absorció de medicaments, principalment d'antifúngics, de medicaments per al VIH, de l'herba de Sant Joan i del Clopidogrel.

Què podeu fer si preneu un IBP des de fa molt de temps? Per revisar si el medicament encara és necessari, cal parlar-ho amb el/la metge/ssa de família. Si es decideix retirar l'IBP, es farà de manera progressiva, ja que la mucosa pot incrementar la secreció àcida com a efecte rebot i empitjorar els símptomes si els deixem de cop.

Què podem fer per controlar o evitar els símptomes gàstrics?

Controleu els aliments que poden produir cremor: greixos, menta, xocolata, cafè, cítrics, begudes gasoses, menjars especiats, alcohol.

Eviteu els aliments crus o fregits, que són de més difícil digestió.

Feu fins a cinc àpats diaris per controlar la secreció àcida. Aquests han de ser lleugers i que ajudin a controlar el vostre pes.

Eleveu el capçal del llit i eviteu la roba i els cinturons que us estrenyïn, per reduir la possibilitat de reflux.

En cas de cremor, l'ús d'un antiàcid pot ser útil esporàdicament.

Uns hàbits higiènics-dietètics adequats poden reduir els problemes gastrointestinals.

ANÀLISIS CLÍNICO
LABORATORI DR. FARGAS

- Anàlisis Bioquímiques, Hematològiques, Microbiològiques-Parasitològiques.
- Citogenètica, al·lèrgia, hormones, fertilitat.
- Anàlisis d'aigua de consum humà ISO 9001:2015.

Concertat amb les principals Mútues i Companyies d'Assegurances
e-mail: laboratorio.fargas@synlab.es

Horari: Diari de 8 a 15 i de 16 a 18 h.
Dissabtes de 9 a 13 h.

Tel. 93 885 08 08 · C. Morgades, 23, baixos · Vic

DERMATOLOGIA
Dr. Josep M. Arimany
Dra. M. A. González-Enseñat

- DERMATOLOGIA
I DERMATOLOGIA PEDIÀTRICA
- Teràpia fotodinàmica - Làser

Rambla Hospital, 4, pral. 1a
Tel. 93 885 24 36 · 08500 VIC

OTORINOLARINGOLOGIA
Dr. JOSEP MOLERA BLANCH

GOLA - NAS - OÏDA
HORES CONVINGUDES

Pl. Estació, 8, entresòl - VIC
Tel. 93 885 26 21

UROLOGIA
J. Dinarès i Prat
Metge-Uròleg

UROLOGIA GENERAL I INFANTIL
HORES CONVINGUDES
dinaresvic@hotmail.com

Rda. Camprodon, 26 • Escala D. baixos
VIC - 93 885 27 56
C. Macià Bonaplata, 4 • Escala B2, 2n 1a
Ripoll - 972 71 43 54 (edifici Casino)

OFTALMOLOGIA
Dr. RAFART ARUMÍ

• OFTALMOLOGIA GENERAL
• CIRURGIA OCULAR

Clínica de Vic
Rda. Francesc Camprodon, 4, 3a planta
VIC - Tel. 93 885 55 09

Núria Mata
Psicòloga i psicoterapeuta

Informe-vos sobre
ASSISTÈNCIA ONLINE

Tel. 93 886 06 34
www.nuriamata.com
Pl. Canonge Collell, 8, 1r 2a
Vic

Dr. Ramon Vilaró Portet
Col. 15379

ESPECIALISTA EN CIRURGIA ORTOPÈDICA I TRAUMATOLOGIA

- Cirurgia pròtesi genoll i maluc - Artroscòpia genoll, espatlla i turmell - Ortopèdia infantil -

Tractament de patologies esportives amb factors de creixement

Clínica Sant Josep - Vic - Tel. 93 886 17 00

DR. J. FOLCH
METGE EDUCADOR I PSIQUIATRE

osonament
serveis integrats de salut mental

C. Josep M. Selva, 2 - Vic
Tel. 93 889 50 59 - osonament.cat

COMAS
Òptica i Ortopèdia Des de 1904

Pl. Sta. Clara, 6
93 886 10 55
Pg. Generalitat, 26
93 885 46 52
Rbla. Davallades, 5
93 885 47 22
C. Nou, 43
93 886 10 55
VIC

PODOLOGIA:
Silvia Nieto Pl. Santa Clara, 6 93 886 10 55
Marta Serra Bisbe Strauch, 16 93 889 46 02 Mútues i Privats (CEMAV)
Ivonne Alonso Pg. Generalitat, 26 93 885 46 52
Rbla. Davallades, 5 93 885 47 22
Bisbe Strauch, 16 93 889 46 02 Mútues i Privats (CEMAV)

TERÀPIA VISUAL
Martina Sans Rbla. Davallades, 5 93 885 47 22
Roger Verdaguer Rbla. Davallades, 5 93 885 47 22

Laboratoris Eurax
Laboratori d'Anàlisis Clíniques

ANÀLISIS CLÍNICO
Microbiològiques, hematològiques, hormonals, bioquímiques, toxicològiques, immunològiques.

Fem analítiques per mútues i privats.

Horari de 8 a 20h
C. Gallissà, 19 - Tel. 93 883 23 04
www.synlab.es

Dr. Oriol Parés
ANGIOLOGIA I CIRURGIA VASCULAR

MALALTIES CIRCULATORIES
Varius (CHIVA, estètica...)
edema limfàtic, úlceres...

CONCERT AMB MÚTUES

Vic - Bayès Consultori Tel. 93 889 22 29
Vic - Clínica de Vic - Bayès Clínica Tel. 93 881 65 00
Manlleu - Centre Mèdic Manlleu Tel. 93 851 41 11

Especialistes en fertilitat i reproducció assistida

FecunMed

Consultori Bayès
Plaça de la Catedral, 9 - Vic

Bayès consultori
Centre mèdic Vic

ESPECIALISTES

Plaça Catedral, 9 - VIC
Tel. 93 889 22 29

MEDICINA DE CAPÇALERA
- Dra. A. Ramos
- Dra. C. Álvarez
- Dra. S. Martínez de Arenzana
- Dr. V. Canal

ASSISTÈNCIA D'INFERMERIA
Pressió arterial, injeccions, etc.

REVISIONS GENERALS

PROVES COMPLEMENTÀRIES
• ENDOSCÒPIA amb anestèsia
- Dr. R. Barniol
• ECOGRAFIA
Ecocardiografia doppler
Ecografia general, ginecològica 4D
Transrectal, Transvaginal Ginecològica
Abdominal
Troncs supraaòrtics

• PROVES D'ESFORÇ
• HOLTER E.C.G.
• HOLTER PRESSIÓ (MAPA)
• DENSITOMETRIA
• URODINAMIA
• CISTOSCÒPIES/
HISTEROSCÒPIES
• RADIOGRAFIES
• AMNIOCENTESIS

Cardiologia Prof. A. Bayès de Luna, Prof. T. Bayès Genís, Dr. J. Riba, Dr. P. Codina
Cardiologia pediàtrica Dr. F. Rosés
Medicina interna i geriatria Dr. J. Brugués, Dr. R. Pujol
Neurologia Dr. A. Arboix, Dra. A. Bayès
Reumatologia Dr. R. Sanmartí, Dr. J. Rodríguez
Aparell digestiu Dr. R. Barniol
Oncologia Dr. E. Batiste-Alentorn
Endocrinologia Dr. I. Saigó
Dermatologia Prof. A. Castells, Dr. J. Arimany, Dr. R. Torné, Dra. L. Canal
Dra. L. Canal i Dra. E. Quintana
Dr. J. del Río, Dra. M. Aubareda
Dr. P. Tapias
Dra. A. Sala
Dra. A. López
Dr. P. Domènech, Dra. A. López
Dr. R. Rovira, Dr. J. Grau
Dr. X. Saura, Dra. N. Gil, Dra. N. Murcia
Dr. J. Fernández-Zuazu
Dr. O. Parés
Dr. M. Molinero, Dr. J. Camprubí
Dr. J. Tell, Dr. S. Bofill
Dra. M. Vidal
Dr. L. Guillemet, Dr. F. Díaz, Dr. G. Bori
Dra. S. Molina, Dr. Joan Serra
Dr. J. Molinas
Dr. C. Bassas
Dra. A. Torres, Dra. N. González, Dr. P. Bosacoma
Dra. M. Jiménez
Dr. F. Escabia
Dr. J. Fontarnau
Dra. Ester Tió
Dr. J. de Ferrer, Dra. M. Jiménez, Dra. T. Planella
Llic. P. Borràs
Llic. I. Verdaguer
Llic. I. Sala
Llic. M. Pellicer
Dra. E. Quintana
Sra. C. Sallent
Sra. M. Mauri
Sra. C. Garolera, Sra. M. Torra, Sra. A. Solar, Sra. M. Parra
Sra. A. Grifell
Dr. J. Fargas

www.bayesconsultori.cat
Nou servei de CITA WEB

GUIA MÈDICA

Vols ser-hi?
Tel. 93 889 49 49

CHV CLÍNICA DE VIC
CONSORCI HOSPITALARI DE VIC

EN BONES MANS

CAPACITAT D'ELECCIÓ
CONFORT
SEGURETAT

CONSULTES EXTERNES
Ronda Francesc Camprodon, 4. Vic
Tel. 93 886 31 31/902 482 211
Fax 93 886 78 22

HOSPITALITZACIÓ
Francesc Pla "El Vigatà", 1. Vic
Tel. 93 702 77 41 Fax 93 702 77 62

clinicadevic@chv.cat · www.chv.cat

GUIA MÈDICA EL 9 NOU

Si voleu ser-hi truqueu al
93 889 49 49

Girbau Consulting
Oficina tècnica ambiental

Plans tècnics de gestió de millora forestal

Av. Països Catalans, 5 B - VIC
Tel. 93 854 11 69
www.girbauconsulting.com
girbau@girbauconsulting.com

COMPRO PISOS AL COMPTAT

24 / 48 HORES

JOAN 617 28 08 50

AUTODESBALLESTAMENTS
LA GLEVA

Ctra. N-152, km 75,6 - LES MASIES DE VOLTREGÀ
93 857 11 53 - 93 850 24 70

US OFERIM ELS NOSTRES SERVEIS
- COMPRA DE VEHICLES ACCIDENTATS
- RETIRADA DE VEHICLES USATS PER DESBALLESTAMENT
- TRAMITACIÓ DE BAIXES DEFINITIVES
- VENDA DE RECANVIS D'OCASIÓ

Per a més informació, truqui'ns als telèfons:
93 857 11 53
93 857 06 10
Fax 93 850 24 70

www.desguaceslaGLEVA.com
Botiga on-line

ADVOCATS

DE ROCAFIGUERA MONTANYÀ

t'ajudem

Família, herències, contractes, arrendaments, danys, deutes...

www.derocafigueramontanya.com
621 270 203

Per anunciar-vos a **EL 9 NOU** truqueu al

93 889 49 49

EXPO MUDANCES VIC, S.L.

- Servei de guardamobles
- Especialistes en muntatge i desmuntatge de mobles

C. Canigó, 83, 4t 3a - Tel. 619 35 79 73 - 675 92 13 76 - VIC

EL 9 FM 92.8
La ràdio d'Osona

Els ESPECIALS d' EL 9 NOU

La informació més propera, la publicitat més efectiva

Si voleu ser-hi truqueu al **93 889 49 49**

1r dilluns de cada mes LLUÇANÈS	1r divendres de cada mes OSONA NORD	3r divendres de cada mes GES BISAURA	4t divendres de cada mes OSONA SUD	Últim dilluns de cada mes EL RIPOLLÈS
---	---	--	--	---

DESEMBUSSOS i FOSSES SÈPTIQUES

M.TERRICABRAS S.L.

Ctra. Sant Hipòlit, km. 4,100 - GURB
Tel. 93 886 24 78
www.terrincabras.cat

NEIDA
Neteja · Aigua · Tecnologia

DESEMBUSSOS, NETEGES I TRANSPORT D'AIGUA

Tel. 630 96 42 84 - 93 857 03 74 - contacte@neida.cat

Subscriptors d'EL 9 NOU

Si durant les vostres vacances a la **Costa Brava** també voleu tenir el diari, encarregueu els vostres vals

☎ 93 889 49 49
✉ subscripcions@vic.el9nou.com

S'han de demanar 15 dies abans de marxar

Termini màxim per sol·licitar-los fins al 24-7-20

L'ANY QUE ENS VA CANVIAR LA VIDA

Un espai de conversa on podem fer-nos una idea dels canvis que vindran

Dimarts i dijous
A les 18.30h

En directe a les ràdios i teles locals

EL 9 TV

LA PROGRAMACIÓ DEL CAP DE SETMANA

Divendres 5

6.00 **EL 9 INFORMATIU**.
 6.30 **GAUDEIX LA FESTA**. Tot torna a començar.
 7.00 **NOTÍCIES EN XARXA**.
 9.00 **TERRITORI 17**. Magazin.
 12.00 **VICACTIVA'T A CASA**. Amb Aina Portell, Raül Obiols i Mercè Cuberta.
 12.30 **L'ESCOLA A CASA**. Espai educatiu adreçat als alumnes d'Infantil i Primària.
 13.00 **ANGLE OBERT**. Josep Paré (PSC), alcalde de Centelles.
 14.00 **AL DIA CATALUNYA CENTRAL**. Informatiu. Presenta: Natàlia Peix.
 14.30 **DIBUIXOS ANIMATS**. Infantil. Les tres bessones.
 15.30 **AL DIA CATALUNYA CENTRAL**. Informatiu.
 16.00 **DIBUIXOS ANIMATS**.
 17.00 **L'ESCOLA A CASA**.
 17.30 **AL DIA CATALUNYA CENTRAL**. Informatiu.
 18.00 **LA PORTERIA**.
 18.30 **ENS QUEDEM A CASA**.
 19.00 **CONNECTI.CAT**.
 20.00 **L'ESCOLA A CASA**.
 20.30 **EL 9 INFORMATIU**. Presenta: Clàudia Dinarès.
 21.00 **TORNA-LA A TOCAR, SAM**. Cinema.
 21.30 **L'ESCOLA A CASA**.
 22.00 **PAISATGES ENCREUATS**. Conca salina.
 22.30 **EL 9 INFORMATIU**.
 23.00 **GAUDEIX LA FESTA**.
 23.30 **PAISATGES ENCREUATS**.
 0.00 **CAMINANT PER CATALUNYA**. Batalla de l'Ebre.
 0.30 **EL 9 INFORMATIU**.
 1.00 **BEN TROBATS**. Magazin.
 3.00 **PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC**.

Dissabte 6

6.00 **PAISATGES ENCREUATS**.
 6.30 **GAUDEIX LA FESTA**.

EL FORAT DEL 9

7.00 **L'ESCOLA A CASA**.
 7.30 **TEMPS AFEGIT**. Joaquim Carandell, president de la UE Tona, i Christian Donaire, director esportiu del Vic Riuprimer.
 8.00 **TORNA-LA A TOCAR, SAM**. Presenta: Pitu Anaya.
 8.30 **VICACTIVA'T A CASA**.
 9.00 **DIMARTS ACTIUS AMB SANT TOMÀS**. *Mou-te!*
 9.30 **QUATRE PARAULES**. Vicenç Ambrós, sobre la novel·la *Acta Martyrum*.
 10.00 **DIBUIXOS ANIMATS**.
 11.00 **L'ESCOLA A CASA**.
 11.30 **EL 9 INFORMATIU**. De dilluns a divendres.
 12.45 **OSONA DES DEL CONFINAMENT**. Càpsules.
 13.00 **ANGLE OBERT**.
 14.00 **TORNA-LA A TOCAR, SAM**. Presenta: Pitu Anaya.
 14.30 **AVENTURA'T**. Paddle surf a les Illes Medes.
 15.00 **CAMINANT PER CATALUNYA**. Batalla de l'Ebre.
 15.30 **VICACTIVA'T A CASA**.
 16.00 **DIBUIXOS ANIMATS**.
 17.00 **THE WEEKLY MAG**.
 17.30 **DIMARTS ACTIUS AMB SANT TOMÀS**. *Mou-te!*
 18.00 **CLÀSSICS ENDERROCK**. Concert dels tres darrers projectes de la Simfònica de Cobla i Corda de Catalunya: *Tossudament Llach, Cançó d'amor i de guerra i Llull*.
 20.00 **DIVERTARDEO**. En directe. Concert de l'Orquestra Di-versiones al Càmping Internacional de Calonge.
 22.00 **AL DIA CAP DE SETMANA**. Informatiu. Presenta: Meritxell Garriga.
 22.30 **SOFÀ MUSIC**. Arlo.
 22.55 **SABERUTS**. Capítol 6.
 23.00 **LA TRAMOIA**. Pep Poblet.
 0.00 **TELÓ DE FONTS**. Aules virtuals.
 0.30 **TORNA-LA A TOCAR, SAM**. Presenta: Pitu Anaya.

1.00 **CAMINANT PER CATALUNYA**. Batalla de l'Ebre.
 1.30 **AVENTURA'T**.
 2.00 **DE TEE A GREEN**. Golf.
 2.30 **PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC**.

Diumenge 7

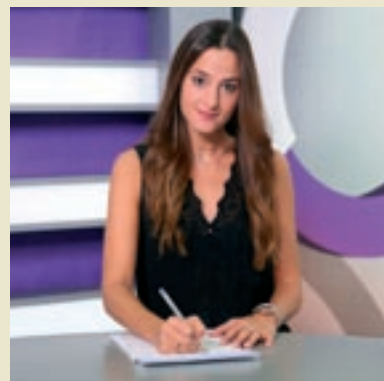
6.00 **EL 9 INFORMATIU**. De dilluns a divendres.
 7.15 **OSONA DES DEL CONFINAMENT**. Càpsules.
 7.30 **LA TRAMOIA**.
 8.30 **VICACTIVA'T A CASA**.
 9.00 **CAMINANT PER CATALUNYA**. Batalla de l'Ebre.
 9.30 **L'ESCOLA BRESSOL A CASA**.
 10.00 **DIBUIXOS ANIMATS**.
 11.00 **MISSA DE MONTSERRAT**. En directe.
 12.22 **OSONA DES DEL CONFINAMENT**. Càpsules.
 12.30 **L'ESCOLA A CASA**.
 Dilluns / Dimecres / Divendres.
 14.00 **PAISATGES ENCREUATS**.
 14.30 **AVENTURA'T**.
 15.00 **VICACTIVA'T A CASA**.
 15.30 **CAMINANT PER CATALUNYA**. Batalla de l'Ebre.
 16.00 **DIBUIXOS ANIMATS**.
 17.00 **EL REGAL DE LA MOLLY MONSTER**. Cinema infantil.
 18.15 **TRIBUT A L'ACORD**. Concert de celebració dels 40 anys dels Grallers de l'Acord.
 19.45 **TOTS A LA CUINA**.
 20.00 **EURO COVID-19**.
 20.30 **AL DIA CAP DE SETMANA**. Informatiu. Presenta: Meritxell Garriga.
 21.00 **QUATRE PARAULES**.
 21.30 **ANGLE OBERT**.
 22.30 **DIVERTARDEO**. Reemissió.
 0.30 **EL 9 INFORMATIU**. De dilluns a divendres.
 1.45 **LA TRAMOIA**.
 2.45 **PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC**.

'Divertardeo', el concert sense públic i solidari de Di-versiones, en directe

Sense poder portar a terme el festival Diverland, la banda de versions empordanesa ha organitzat un concert solidari, sense públic, per aquest dissabte al Càmping Internacional de Calonge. El concert, durant el qual s'interactuarà amb el públic que el segueixi des de casa, es podrà veure en directe per EL 9 TV. La recaptació del concert, a través de la taquilla inversa, es destinarà a sufragar les despeses tècniques i també als Serveis de Salut Integrats de l'Hospital de Palamós.

Divertardeo, viu el concert a casa
 dissabte, 20.00; diumenge, 22.30

Les notícies del cap de setmana

Meritxell Garriga presenta l'informatiu del cap de setmana. Excepcionalment, aquest dissabte s'emeta a les 10 del vespre.

Al dia cap de setmana
 ds., 22.00; dg., 20.30

Entrevistes telemàtiques només per bones notícies

Jordi Sunyer

Amb l'inici del desconfiament han tornat les loteries i el Tona. Tots dos jugaran a Primera Catalana de futbol la temporada vinent i compartiran lliga amb equips com el Vic i el Manlleu. Al Tona la loteria li va tocar quan la Federació va decidir que la temporada es tanqués sense descensos (a principis de març les possibilitats dels tonencs de salvar-se eren similars a les d'un sanitari d'Igualada de no pescar la Covid-19) i al Vic-Riuprimer li va tocar quan es va determinar que alguns dels millors segons classificats de Segona Catalana sí que pujarien de categoria. "La decisió

la veiem amb bons ulls", comentava amb to seriós però amb una rialla indissimulada el president del Tona, Joaquim Carandell. Només faltaria. Això sí, tot ho deia des d'un portàtil i en una conversa una mica estranya en un format que fins fa un parell de mesos no hauríem comprat mai. Per estranya, però, l'entrevista que l'endemà dimarts va fer Jordi Vilarrodà al *Quatre paraules* a l'escriptor Vicenç Ambrós. Vilarrodà estava assegut a la butaca del plató i Ambrós era al seu davant parlant des d'un monitor. I això durant mitja hora! Per molt que estiguem en l'era del coronavirus això de les entrevistes televisives no presencials costa d'engolir. Ara, si és per anunciar que t'ha tocat la loteria, com en el cas del Tona i el Vic-Riuprimer, o que has escrit *Acta Martyrum*, el cas de Vicenç Ambrós, tot plegat està més que justificat.

Clàssics Enderrock, dissabte

Tres projectes de la Simfònica de Cobla i Corda de Catalunya: *Tossudament Llach, Cançó d'amor i de guerra i Llull*, a l'Auditori de Girona.

Clàssics Enderrock
 dissabte, 18.00

Entrevista a Josep Paré

L'alcalde de Centelles parla del primer any de mandat i de la crisi de govern de la darrera setmana, a l'espai setmanal de política municipal.

Angle obert
 dv., 13.00; ds., 13.00; dg., 21.30

LAMBERT BOTEX

US VOLEM A EUROPA!

Doncs això, que vull que el Balonmano Granollers femení jugui a Europa la propera temporada.

Perquè s'ho mereix. Perquè ha fet una temporada excepcional plantant-se a les semifinals de la Challenge Cup. I perquè una causa externa, la de la dura realitat que estem vivint per la pandèmia del coronavirus, ha obligat a

cancel·lar tant la competició estatal com europea.

Aquesta setmana s'han fet públiques les places europees per a la propera temporada: dues per a la Copa EHF i dues per a la Challenge Cup –que canvia de nom: passa a anomenar-se Women's EHF European Cup–, més una tercera plaça per aquesta competició concedida per la Federació Europea a l'Espanyola per ser la federació amb millor rànquing. En total: cinc places a repartir. Però com? La Federació Espa-

El Balonmano Granollers femení, per ara, queda fora de jugar a Europa l'any que ve. Injust

nyola ha fet servir un criteri, discutible, criticable, però al cap i a la fi un criteri: ator-

gar-les en funció de la classificació al final de la primera volta de la Divisió d'Honor Femenina. Per tant, els dos primers equips classificats, cap a la EHF; el tercer i el quart, cap a la nova Women's EHF European Cup. I la cinquena plaça, per al cinquè classificat a meitat de la lliga, el Rocasa Gran Canaria. I el Balonmano Granollers? Fora. Per ara, fora. Injust.

Entenc que en condicions excepcionals –com és ara– es prenen decisions excepcionals. I, generalment, s'aplica

un criteri en positiu. Ho ha fet l'Espanyola. Per exemple, amb la lliga suspesa, hi haurà ascensos, però no descensos. Per tant, crec que la Federació Europea d'Handbol hauria de fer el mateix amb les seves pròpies competicions. O sigui, que els quatre equips que s'han plantat a les semifinals de la Challenge Cup aquesta temporada i que no han pogut lluitar pel títol haurien de tenir la plaça garantida per a la propera temporada. Ni que fos entrant a la primera ronda. Sé que la Federació Espanyola ho ha demanat.

Les noies del Granollers era el primer cop que hi competien. De fet, mai cap equip català no havia jugat a Europa. Mai. L'equip ja ha fet història. Però amb la dinàmica que duia, encara l'hauria pogut engrandir més, aquesta història. Ara, només falta que la Federació Europea premii els quatre equips semifinalistes, als que sobre la pista s'havien guanyat el dret de mantenir viva la il·lusió d'assolir un títol continental i una plaça per a la propera temporada. Si no els deixen sortir a la pista, que premiïn aquests quatre equips als despatxos, en positiu. Un virus les ha allunyat de la pista, però ara que no sigui el virus de la insensibilitat de l'EHF el que deixi l'excel·lent temporada del Balonmano Granollers en un no-res.

Eloi Vila

Cromos

Islàndia

L'escriptora mallenca Irene Solà, flament guanyadora del premi de literatura de la UE, deia en una entrevista que "Islàndia [país on ella ha residit] no deixa de ser com Osona i el Bages col·locades al mig de l'Atlàntic". D'acord que sumen la mateixa població, però dit així impressiona.

Pilarín

Una altra osonenca famosa, la nino-taire Pilarín Bayés, també ha estat notícia aquests dies. Hi ha qui ha volgut involucrar-la en una falsa polèmica a les xarxes acusant un dibuix seu de xenòfob. No serem nosaltres qui defensem la Pilarín perquè amb la seva trajectòria es defensa sola.

Orinal

Sempre s'ha dit que Olot i la Garrotxa són l'orinal de Catalunya perquè hi plou molt. Els últims anys Torelló lluita pel títol. El reivindicava la usuària de Twitter @mar_t_autet aquest dimecres després de la descarregada d'aigua i pedra que hi va haver. Doncs Torelló és l'orinal de Catalunya.

Dentista

L'economista Antón Costas va explicar dimarts en una conferència per a la UVic que és important que la gent deixi de tenir por i comenci a fer vida normal. Va admetre, però, que havia donat una excusa per no haver d'anar al dentista. Malament. No cal tenir mai por d'anar al dentista.

La vinyeta

EL 9 NOU

Presidenta Beth Codina
Director editorial Agustí Danés

Director edició

Víctor Palomar

Seccions

Dolors Altarriba (economia i monogràfics)
Vicenç Bigas (reportatges) / Miquel Erra (el calaix)
Albert Llimós (fotografia) / Esther Rovira (esports)
Jordi Vilarrodà (cultura)

Redacció

Clàudia Dinarès / Guillem Freixa / Arnau Jaumira / Isaac Moreno
Natàlia Peix / Guillem Rico / Sagi Serra / Jordi Sunyer / Txell Vilamala

Correctora

Cristina Anfruns

Informàtica i producció

Jordi Soler

Publicitat edicions

Rosa Serra

Publicitat

Lourdes Coma / Jordi Roca

Màrqueting

Teresa Molas

Administració

Esperança Polvillo

Redacció, Administració i Publicitat

Vic: Plaça de la Catedral, 2.

Tel. 93/889 49 49 - Fax 93/885 05 69

c/e direccio@vic.el9nou.com

c/e ripall@el9nou.com

Edició i Distribució

Premsa d'Osona, S.A. Plaça de la Catedral, 2

Impressió: Imprintsa

Dipòsit Legal: B-7.500-1978

Difusió controlada per OJD

Periòdic adherit al Consell de la Informació de Catalunya

www.el9nou.cat

8 1135 6209

8 1135 6201